

საქართველო

ფასი | ღირსი

მსოფლიო

gazeti@inbox.ru

4 როდის აფეთდება სააკაშვილის დაღებული ნაღვი?

როზების აპოლოგია

3

«ჯავახეთის დიასპორის» პრეზიდენტი სომხური ენისთვის რეგიონული სტატუსის მიანიჭებს და თბილისში სომეხთა გენოციდის მსხვერპლთა ქაბლის დაღებას ითხოვს

8

მეუფე სერაფიმე:

დარწმუნებული ვარ, რომ არც შევარდნამ და არც სააკაშვილს დაკარგული ტერიტორიების დაბრუნება არ სურდათ

7

9 მამუკა არეშიძე: **ჩიჩქოტა გენოციდის აღიარება ხალხსად რუსეთის განადიზიანებლად იყო მოფიქრებული**

ალი ბაბაევი: **საკაშვილმა მუსლიმანებში განეთქილება შეიტანა**

10

11 მიშასტაში **უნდა მოიკვეთოს!**

13 «ჩემს 2 წლის შვილს, სავარაუდოდ, კულის თანამშრომლებმა პანჩურები ურტყეს»

«ჩქარა კეთდება მხოლოდ დიქტატურა»

16

18 «პარღების ხელისუფლებამ» **საქუთაირ ხალხს სასურსათო გენოციდი მოუწყო**

24 «მოვლით, რომ გაჩუქოთ თავისუფლება და... ნამება»

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ბენდუქიძე თქვენზე კარგად იცის, როგორ უნდა იცხოვროს და რა იდეოლოგია ბაიზიაროთ. მიხედვით მას და ცხონდებით! ნამდვილი სექტის ლიდერია და ამგვარი სექტები საქართველოს თითქმის ყველა უნივერსიტეტში შექმნა „ნაციონალურმა მოძრაობამ“. ახლა, საქმარისია, მათ ვინაშე შენიშვნა მისცეს, უმაღლესი პოლიტიკური დევიზია გაჰკვირიან! თუმცა კოაბიტაციის სიზღვი ჩაპარდნილ საქართველოში არც ის არის გამორიცხული, ბენდუქიძე ამჟამად გიძინა ივანიშვილის სოფლის მეურნეობისთვის გამიზნულ მილიარდსაც დაადგას თვალი!

კოაბიტაციას და ბენდუქიძის ბენდი

კოაბიტაციამეყრილ საქართველოში ბომბივით გასკდა ამბავი აგრარული უნივერსიტეტისთვის ავტორიზაციის შეჩერების თაობაზე. განსაკუთრებული შეშფოთება კი იმან გამოიწვია, რომ ამჟამად ბენდუქიძის მიმართ „პოლიტიკურად მოტივირებულ“ დევნას ჰქონია ადგილი! მართალია, ყიამყარობით განთქმული ბენდუქიძის როლში რთულად წარმოსადგენია, მაგრამ მისი სექტის წევრები სასწრაფოდ მიცვიდნენ კომისიის წინაშე მის დასაცავად. საინტერესო კი ის არის, რომ „ფეისბუქით“ მონოდეტებს ბენდუს დასაცავად აგრარული უნივერსიტეტის რექტორი ავრცელებდა.

მინც ვინ დადგა ქართული ეკონომიკის მესაფლავისა და პრიხვატიზაციის მამის უფლებების დასაცავად? გიგა ბოკერიას მეუღლე, თავისუფლებაზე მარადუამს მზრუნველი თამარ ჩარბოლიანი, „რა? სად? როდის?“ ნაციონალური სახე — ლეძსო მახაშვილი, რომელმაც უთუოდ იცის, რა, სად და როდის მიითვისა ბენდუქიძემ, კიდევ — სხვანი და სხვანი, წერილი და მსხვილი ვარსკვლავი, ძირითადად ის ბაკავერები, რომლებიც ბენდუქიძის „თავისუფალი უნივერსიტეტიდან“ აგრარულში მასწავლებლებად გადაიყვანეს და ბიზნეს-ადმინისტრირების სტუდენტები, რომელთაც აგრარულ მიმართულებასთან არაფერი აკავშირებდა.

ბენდუქიძეს 4 მილიონ დოლარად გადაეცა, თანაც — 2-წლიანი განვადებით, მაშინ, როცა ამ ქონების მთლიანი ღირებულება 280 მილიონ დოლარს შეადგენს. უნივერსიტეტის პროფესორ ზურაბ ლობჯანიძის განცხადებით, „აგრარული უნივერსიტეტის მთლიანი ფართობი არის 60 ჰექტარი და ბენდუქიძეს ვითომ იქ კამპუსი, ანუ სტუდენტური ქალაქი უნდა გაეშენებინა, მაგრამ ისეთ ხალხს აქვთ ის მინები უკვე ნაყიდი, იქ ასეთი ქალაქის აშენება ტყუილია. სამწუხაროდ, არ ვიცით, ძველ სტუდენტულ ქალაქში შენობები ვის საკუთრებაშია, ეჭვი მაქვს, ესეც ბენდუქიძისაა. დღეს აქაურ ლექტორებს აქვთ 600 ლარი ხელფასი და „თავისუფალი უნივერსიტეტიდან“ მოყვანილ სტუდენტ ბაკალავრებს, ვინც სტუდენტებს ლექციებს უეითხავს, იმათ — 2000 ლარი“.

ნებს, თუ როგორ უთხრეს მას მინისტრი გიორგი მარგველაშვილმა მორცხვად განაცხადა, რომ აგრარულ უნივერსიტეტის გაუქმებული ავტორიზაციის ხელახლა აღდგენა ხვალვე შეუძლია: „საბჭოს გადაწყვეტილებაში, როგორც იურიდიულ დოკუმენტში წერია, რომ ავტორიზაცია გაუქმდა. შინაარსი არის შემდეგი: გაუქმებულია და, ხვალვე რომ შეიტანოს განაცხადი, შეუძლიათ აღდგენა, ოღონდ ხარვეზები უნდა გამოასწორონ. გაუქმება არ ნიშნავს ავტორიზაციის სამუდამოდ ჩამორთმევას“.

მარგველაშვილმა საგანგებოდ აღნიშნა, რომ საბჭო, ის კანონი და ის კომისია, რომელმაც ეს გადაწყვეტილება მიიღო, არ არის შექმნილი მისი მინისტრობის პერიოდში. ეს შეიქმნა წინა ხელისუფლების დროს და, შესაბამისად, მას (მარგველაშვილს) არანაირი პოლიტიკური ბეჭეტი არ აქვს. მინისტრისთვის ძალიან სამწუხაროა, რომ პროცესის სპეციალურად პოლიტიზირება ხდება. რით არ არის ჩვენი ევროპელი მეგობრების მიერ ნანატრი კოაბიტაციის ნიშანი?

აქციაზე არ მისულან, მაგრამ აგრარულ უნივერსიტეტში თბილად არიან მოკალათებული ძველი რეჟიმის სახეები: განათლების ყოფილი მინისტრი და შეთავსებით სააკაშვილის ძმის ცოლი ხატინა დიპაშვილი (ადრე მსს-ს კადრების უფროსი გახლდათ), მსს-ს კადრების კიდევ ერთი ყოფილი უფროსი ომარ ბოგოძე, შოთა უტიანიშვილი — მსს-ს ანალიტიკური დეპარტამენტის ყოფილი უფროსი და შეთავსებით საზმას „აქცენტრებული“ ეკა კვასიტაძის ქმარი, შინაგან საქმეთა მინისტრის ყოფილი მოადგილე და ხანმოკლე მინისტრი შალვა ზღვინაძე, საგარეო საქმეთა მინისტრის ყოფილი მოადგილე ელენე ხოშტარია, ჯანდაცვის ყოფილი მინისტრი ანდრია ურუშაძე...

ლობჯანიძის განცხადებით, ბენდუქიძემ კარგად იცის, რომ მხოლოდ თავისიანები უნდა დაასაქმოს და დააპუროს, დანარჩენი თავისით გაიწვიოს! ისიც მშვენივრად მოეხსენება, ფული სად იშოვება. როგორც კი სააკაშვილს წამოსცდა, რომ 40 მილიონის ჩადებას აპირებდა აგრარულ სექტორში, ბენდუქიძემ სასწრაფოდ დააფუძნა „აგრარული განვითარების ფონდი“ და რთული გამოხატვის არ უნდა იყოს, თუ ვის ხელში აღმოჩნდა ეს თანხები. აგრარობისა და ვეტერინარებისთვის გამოყოფილი საბიუჯეტო თანხები კი ბენდუქიძემ სპეციალობებს აფინანსებს, რომლებიც მის იდეოლოგიას შეესაბამება. ახლ და ამგვარად გადაიტაცა აგრარული სფეროს შეფარდა კაცის, რომელიც ახლა დაბრუნდა, რომ სოფლის მეურნეობის პრიორიტეტად გაეცნა, რომ სოფლის მეურნეობის სამართლებრივ ნიუანსებზე ისაუბრონ, ხელისუფლებამ უნდა შექმას მკაფიოდ, რომ სოფლის მეურნეობა არის ქვეყნის პრიორიტეტი და, ამდენად, სახელმწიფოს სჭირდება შეხება მის უნივერსიტეტს, ლიბერტარიანიზმის ახალი ბუდის სანაცვლოდ და მოახდინოს უნივერსიტეტის ნაციონალიზაცია“.

ბენდუქიძე თქვენზე კარგად იცის, როგორ უნდა იცხოვროს და რა იდეოლოგია ბაიზიაროთ. მიხედვით მას და ცხონდებით! ნამდვილი სექტის ლიდერია და ამგვარი სექტები საქართველოს თითქმის ყველა უნივერსიტეტში შექმნა „ნაციონალურმა მოძრაობამ“. ახლა, საქმარისია, მათ ვინაშე შენიშვნა მისცეს, უმაღლესი პოლიტიკური დევიზია გაჰკვირიან! თუმცა კოაბიტაციის სიზღვი ჩაპარდნილ საქართველოში არც ის არის გამორიცხული, ბენდუქიძე ამჟამად გიძინა ივანიშვილის სოფლის მეურნეობისთვის გამიზნულ მილიარდსაც დაადგას თვალი!

მთელი ამ ლიბერტარიანული რევერანსების შემდეგ ქართულ საზოგადოებას გული პარლამენტის თავმჯდომარე დავით უსუფაშვილმა მოუხანა, როდესაც ევროპარლამენტარებს მკვახედ შეუძახა: „თქვენი 6 მარტის წერილით კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერის ბიძინა ივანიშვილისადმი, რომლითაც თითქოს საქართველოს ევროპული არჩევანის გადარჩენას ცდილობთ, სინამდვილეში თავად შორდენით ევროპას...“

გაგრძელებული ინფორმაციით, აგრარული უნივერსიტეტი თავისი 14 სამეცნიერო კვლევითი ინსტიტუტითა და 975000 კვ.მ. მიწის ნაკვეთით მარინა მუსხელიშვილი იხსენებს, რომ მისი ნაცვლად განათლების

ამის ნაცვლად განათლების

მარინა მუსხელიშვილმა „ფეისბუქის“ საკუთარ გვერდზე მართებულად მიუთითა ახალ მთავრობას: „ნაცვლად იმისა, რომ თავი იმართლონ და აკრედიტაციის სამართლებრივ ნიუანსებზე ისაუბრონ, ხელისუფლებამ უნდა შექმას მკაფიოდ, რომ სოფლის მეურნეობა არის ქვეყნის პრიორიტეტი და, ამდენად, სახელმწიფოს სჭირდება შეხება მის უნივერსიტეტს, ლიბერტარიანიზმის ახალი ბუდის სანაცვლოდ და მოახდინოს უნივერსიტეტის ნაციონალიზაცია“.

მთელი ამ ლიბერტარიანული რევერანსების შემდეგ ქართულ საზოგადოებას გული პარლამენტის თავმჯდომარე დავით უსუფაშვილმა მოუხანა, როდესაც ევროპარლამენტარებს მკვახედ შეუძახა: „თქვენი 6 მარტის წერილით კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერის ბიძინა ივანიშვილისადმი, რომლითაც თითქოს საქართველოს ევროპული არჩევანის გადარჩენას ცდილობთ, სინამდვილეში თავად შორდენით ევროპას...“

თავის ფავორიტს მიხედვით სააკაშვილიც ბამონარჩა: „ხელისუფლება საქართველოს ყველაზე თანამედროვე და პროგრესული უნივერსიტეტის დახურვას ცდილობს. ამით დარტყმას აყენებს საქართველოს მომავალს (როგორც ჩანს, საქართველოს მომავალი ხატია დეკანოიძე, ოთარ გოგოძე, შოთა უტიანიშვილი, ეკა ზღვინაძე, ელენე ხოშტარია, ანდრია ურუშაძე და თამარ ჩარბოლიანი — თ. დ.). სრულიად ნათელია, რომ ეს გადაწყვეტილება დაუსაბუთებელია და უსამართლოა ყველასთვის, ვისაც ობიექტურობის ნატამალი მაინც შერჩენია. მოვუწოდებ მთავრობას, გადახედოს პოლიტიკურად მოტივირებულ გადაწყვეტილებას, რომელმაც, შეხატულა, კატასტროფულ შედეგებამდე მიგვიყვანოს“.

არადა, რა მოხდა ასეთი კატასტროფული? არც არაფერი! უბრალოდ, „ნაციონალური მოძრაობის“ ადვოკატი შეიძლება ბიუჯეტიდან მსუფვე დაფინანსების გარეშე დარჩენენ. უკაცრავად, მაგრამ ეს ის გუნდი არ არის, რომელიც სერიოზულად აცხადებდა, რომ რაკი რუსთაველის თეატრი სახელმწიფო ბიუჯეტიდან ფინანსდება, რობერტ სტურუას ხელისუფლების კრიტიკის უფლება არა აქვს? ახლა სახელმწიფო ბიუჯეტსა სავალდებულო წესით უნდა არჩინოს ის გუნდი, რომელიც სახელმწიფოს ძირს უთხრის შინაც და გარეთაც?

კომისიამ უნივერსიტეტში ძირითად დარღვევებს შორის აკადემიური პარსონალის შერჩევასა და დანიშვნის საკითხზე დასახლება, კარგად, იმ მხოლოდ მიზეზული პარსონალი დაინიშნა, დირექტორის გადაწყვეტილებით. კომისიამ უნივერსიტეტის შერჩევასა და დანიშვნის საკითხზე დასახლება, კარგად, იმ მხოლოდ მიზეზული პარსონალი დაინიშნა, დირექტორის გადაწყვეტილებით.

დღეს, როდესაც გიძინა ივანიშვილი მიხეილ სააკაშვილს როზგავს (სხვა სახელის მოქაზნა ამ პროცესისთვის ძალიან ძნელია), ამაში, ალბათ, არის ლოგიკაც და სამართლიანობის დაბვიანებული ალღებაც, მაგრამ ახლა მთავარია არა ეს სახელისო სანახაობა, არამედ იმის პრაქტიკული ზომების მიღება, რომ მსგავსი სამარცხვინო სცენა საქართველოს ისტორიაში აღარასოდეს არ განმეორდეს.

დღივითი ჟურნალი
სააპოკალიფსიკო
www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

იდეა იმის თაობაზე, რომ უპრეცედენტოდ დამამცირებელი, სამარცხვინო მდგომარეობა, რომელიც დღეს მიხეილ სააკაშვილი იმყოფება, არსებითად წარმოადგენს სასჯელს იმისთვის, რაც 2003-12 წლებში ჩაიდინა, ახალი და ორიგინალური ნამდვილად არ არის, მაგრამ კვლავინდებურად ღიად რჩება კითხვა: რა მოხდებოდა იმ შემთხვევაში, თუ მას გაცილებით ადრე დასჯიდნენ? მოჰყვებოდა თუ არა ამას დადებითი აღმზრდელობითი ეფექტი? და საერთოდ, როდის, რისთვის და როგორ უნდა დაესაჯოთ პოლიტიკოსები?

ვიდრე როზგავის შედარებით მახასიათებლებზე გადავალთ, ალბათ, უნდა აღვნიშნოთ, რომ პრობლემის ერთ-ერთი სათავე, შესაძლოა, ლეგიტიმურობის წყაროს უცნაურ გაორებაშია. ფორმალური თვალსაზრისით, ის ერთია — 2004 წლის იანვარში სააკაშვილი ქართველმა ხალხმა აირჩია. მაგრამ საიდუმლო არაა, რომ უდიდესი როლი მის აღზევებაში გასინგულონმა, ბუშის ადმინისტრაციამ შეასრულა. მეტიც, სააკაშვილის ჯგუფი მთელი ამ წლების განმავლობაში ლეგიტიმურობის ქეშმარიტ წყაროდ სწორედ თეთრ სახლს განიხილავდა და ცდილობდა, ეს აზრი ქართულ საზოგადოებაში დაეკვიდრებინა, რამაც საბოლოოდ კარიკატურული ფორმები მიიღო; სახელისუფლო პროპაგანდა ამა თუ იმ პოლიტიკოსის პერსპექტივას იმის მიხედვით აფასებდა, თუ როგორ მიიღეს ის ვაშინგტონში, ხოლო საზოგადოების ნაწილში ფართოდ გავრცელდა პრიმიტიული ფორმულა, რომელიც შეიძლება დაახლოებით ასე ჩამოვყალიბოთ: „კინაც დანიშნავენ ამერიკელები, ის იძნება საპარტიო მმართველი“ და მისგან გამომდინარე პასიური პესიმიზმი. 1 ოქტომბრის არჩევნებამ ეს განწყობები ნაწილობრივ გააქარწყლა (თუმცა არ აღმოფხვრა), მაგრამ მთავარი ამ შემთხვევაში სულ სხვა რამ არის — ზემოთ ნახსენებმა გაორებამ პასუხისმგებლობის გაორებაც გამოიწვია, გაუგებარი შეიქნა, თუ ვინ აგებს პასუხს ახალი ხელისუფლების აღზრდაზე. კრიზისულ ვითარებაში თანხიდან იმომდა „მიხედეთ ამ თქვენ რჩეულებს“, ვაშინგტონიდან კი პასუხობდნენ „რა ვქნათ? თქვენს არჩეულ ხელისუფლებას თვითონ უნდა მიხედოთ“. ამასობაში, გათავისებულნი „ბავშვები“ ცელქობა ტოტალურ დიქტატორს ხასიათს და მურვან ყრუს შემოსევის მასშტაბს იძენდა.

არაერთი ადამიანი საქართველოში მიიჩნევს, რომ ამერიკელებს სააკაშვილი სჭირდებოდათ უზსხად ისეთი, რომელიც ვახდა, მაგრამ, თუ ოპიკატურად შევაფასებთ, თუ რა ზიანი მიუყენა ამ აპოკალიფსიკურ სანახაობას, ან იმის დასაბუთებას, რომ ეს არის „დამოკარბის ნინ ნანავის“ პოლიტიკას და რით დასრულდა მთელი ეს მოვლენები, მათი ძეგლი შეიქმნა უკიდურესად არაბუნებრივად მოგვიპოვებულ, ალბათ, გაცილებით უფრო მძიმე და მძიმე რეჟიმის ჩავთვალთ, რომ ამერიკელები ჩვენს საქმეს გააკეთებდნენ, თითქმის დაუქნევდნენ თავგასულ რეჟიმს, დამამცირებელად, დაბალანსებდნენ... ჩვეულებრივ ცხოვრებაშიც ასე ხდება ხოლმე, დედა მამის რეაქციას ელოდება, მამა — დედის, სკოლა ხელს ოჯახისკენ მივ-

როგორ აღვზარდოთ ხელისუფლება, ანუ როზგავის აპოკალიფსია

არსებობის ფაქტი ხელს უშლის უამრავ ადამიანს, ხელისუფლება ბაპატიკოსს.

მარტივი მაგალითი: იყვნენ თუ არა ახალი ხელისუფლების ჩინოვნიკები გასაროზგავი იმისთვის, რომ საკუთარი თავისთვის საკმაოდ დიდი პრემიების გამოენრა დაიწყეს? (ისე თავზე-დურად არა, როგორც ამას „ნაციონალები“ აკეთებდნენ, მაგრამ მანინც). ალბათ, იყვნენ, მაგრამ ხმა კაცივილს არ ამოუღია და ამის გამო ხვალ შეიძლება უარესი მოხდეს. რატომ ვიქცევით ასე? იმის გამო, რომ „ერთიან ნაციონალურ მოძრაობად“ წოდებული მარცხენარული, იზოლირებული ჯგუფი (არაფერი სანყენი ამ დახასიათებაში არაა; ეს ფაქტის კონსტატაციაა) ამას თავისი პროპაგანდისტული მიზნებისთვის გამოიყენებს თუ იმის გამო, რომ ისევე, როგორც 2004-05 წლებში ახალ ხელისუფლებასთან ურთიერთობის გაფუჭება და საკუთარი თავისთვის თუნდაც თეორიული პრობლემების შექმნა არ გვსურს? მაშინ რა გვიცავს, მორიგი მახინჯი რეჟიმის ჩამოყალიბებისგან ბიძინა ივანიშვილის კეთილი ნების გარდა? მაგრამ ერთი ადამიანი, რაოდენ ჭკვიანი და გავლენიანი არ უნდა იყოს, ან თუნდაც კეთილშობილი ადამიანების მთელი ბატალიონი, ჩვენს ვასაკეთებულ საქმეს ვერ გააკეთებს. შესაძლოა, საზოგადოება ამ შემთხვევაშიც იცილებს საკუთარი პასუხისმგებლობის იმ ნაწილს, რომელიც „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ მია სესხა და სააკაშვილის გუნდის წარმოსახვით კეთილგონიერებას გადააბარა. ამჯერად, სავარაუდოდ, ჩავთვალოთ, რომ ჩვენი საქმე (პოლიტიკოსების მუდმივი კონტროლი) ივანიშვილის გასაკეთებელია.

ერს, ოჯახი — სკოლისკენ, ამა-სობაში კი მოზარდი დამნაშავედ ყალიბდება. წერილის ავტორისთვის პრინციპულად მიუღებელია ძალადობის გამოყენება ბავშვის აღზრდის პროცესში, მაგრამ, რაც შეეხება პოლიტიკოსებს, მიიჩნევს, რომ ისინი მცირე გადაცდომისთვისაც კი სასტიკად უნდა გაიროზგავონ (ცხადია, გადატანითი მნიშვნელობით და არა ისე, როგორც ქართველი პოლიტიკოსების გადაქვიდე, ზოგიერთმა ამ ფრანზის ნაკიხვის შემდეგ იფიქრა), არც ერთი მათი გადაცდომა შეუმჩნეველი და დაუსჯელი არ უნდა დარჩეს. როგორი გახდება საქართველო იმ შემთხვევაში, თუ 2004 წელს, როდესაც სააკაშვილმა კონსტიტუციის დიქტატორული რედაქტირება დაიწყო, საზოგადოება აქტიურ, აგრესიულ (ამ სიტყვის არ უნდა შეგვეშინდეს) პროტესტს გამოხატავდა? ან კიდევ მაშინ, როდესაც ხელისუფლებამ დამოუკიდებელ მედია-საშუალებებს შეუტია და პირველად გამოიყენა სამართალდამცავი სტრუქტურები, როგორც რეპრესიული ხელკეტი. ვინ იცის, იქნებ ამ შემთხვევაში არც 7 ნოემბერი და შემდგომი, მისგან გამომდინარე ტრაგიკული მოვლენები არ მოხდებოდა? მაგრამ, ალბათ, უნდა ითქვას, რომ იმის სამართლიანობისა და დემოკრატიის დაცვა საზოგადოების პრიორიტეტს არ წარ-

მოადგენდა და ძალიან ცოტა ადამიანი მზად იყო, შესაბამისი იდეალების ნაწილს არ სურს, ირით თავისთვის თუნდაც ფარდობითი პრობლემები შეექმნა. რეალურად, პროტესტი გამოიქვეყნა მხოლოდ მაშინ, როდესაც ვითარება აუტანელი გახდა, მაგრამ ამ მომენტისთვის რეჟიმს უკვე დაკარგული ჰქონდა რეალობის შეგრძნება და თვლიდა, რომ „დაუსჯელობის ლიცენზია“ მიიღო.

დღეს, როდესაც გიძინა ივანიშვილი მიხეილ სააკაშვილს როზგავს (სხვა სახელის მოქაზნა ამ პროცესისთვის ძალიან ძნელია), ამაში, ალბათ, არის ლოგიკაც და სამართლიანობის დაბვიანებული ალღებაც, მაგრამ ახლა მთავარია არა ეს სახელისო სანახაობა, არამედ იმის პრაქტიკული ზომების მიღება, რომ მსგავსი სამარცხვინო სცენა საქართველოს ისტორიაში აღარასოდეს არ განმეორდეს.

1. ოქტომბრის არჩევნებამ ეს განწყობები ნაწილობრივ გააქარწყლა (თუმცა არ აღმოფხვრა), მაგრამ მთავარი ამ შემთხვევაში სულ სხვა რამ არის — ზემოთ ნახსენებმა გაორებამ პასუხისმგებლობის გაორებაც გამოიწვია, გაუგებარი შეიქნა, თუ ვინ აგებს პასუხს ახალი ხელისუფლების აღზრდაზე.

დედაქალაქის საკრებულოში ფრაქცია „ქართული ოცნება – დემოკრატიული საქართველოს“ „ნაციონალური მოძრაობა“ „ქრისტიან-დემოკრატების“ მეშვეობით აკონტროლებს.

როდის გადავახდებთ კველ ტიპს?

პრობლემა, რომელზეც ზემოთ შევხებით, ზოგს შეიძლება არააქტუალურად მოეჩვენოს და მასზე ყურადღების გამახვილება გაუმართლებლად ჩათვალს. ის ნაღმს ამითაც მოაგონებს — მას ვერ ამჩნევენ, ვიდრე არ დააბიჯებენ. დღეს თითქმის ყველა კომენტატორი კონცენტრირებულია (მეტწილად პიპოტეტურ) საფრთხეზე, რომელიც სააკაშვილს უკავშირდება. ხვალ, როდესაც სააკაშვილი და „ნაციონალური მოძრაობა“ აქტუალური აღარ იქნება, გაჩნდება სხვა, ასევე ტაქტიკური ხასიათის პრობლემა ან მოხდება რაღაც სკანდალი, რომელიც ყურადღებას მიიპყრობს და კონსტიტუციაში ჩადებული ნაღმისთვის ისევე ვერ მოვიცილეთ. შეიძლება ითქვას, რომ ესეც სააკაშვილის რეჟიმის მემკვიდრეობა და მის მიერ დამკვიდრებული სტილია — ყურადღების კონცენტრირება ტაქტიკაზე და იმის არშემჩნევა, რამაც შეიძლება სისტემური კრახი გამოიწვიოს.

ყოველივე თქმული სულაც არ ნიშნავს, რომ მაინც და მაინც საპარლამენტო და არა საპრეზიდენტო ან შერეული რესპუბლიკის მიმართულებით უნდა წავიდეთ (ძნელი სათქმელია თუ რომელ ვარიანტს ემხრობა ამომრჩეველთა უმრავლესობა; უახლესი გამოცდილების გადამკიდე, ალბათ, უფრო საპარლამენტოს, თუმცა რთული დასადგენია, რამდენად მყარია მათი პოზიცია). პრობლემა ისაა, რომ კონფლიქტოგენური დებულებებით კონსტიტუციაში შუა გზაში არ უნდა გავჩერდეთ იმის იმედით, რომ ვიღაც ჩვენთვის კეთილი მოდერატორის როლს შეასრულებს და ყველაფერს დაგვიფარავს. კრიტიკულ მომენტში შეიძლება სრულად საპრინციპო მიხედვით. მანამ, სანამ პანონომდებლობაში არ ჩაიდავს საინფორმაციო, პარტიული, ტერორისტული, პარტიული მხრივ, ტერორისტული, პარტიული მხრივ, ტერორისტული მხრივ (ეს საფრთხე საპარლამენტო მოდელთან დაკავშირებით კარგად ვაჩვენებთ, ალბათ, ვერჯერობით არ გვემუქრება; დღეს საპარლამენტო ვარიანტი ერთგვარ პანაცეად გვეჩვენება), ძველად დანაშაულს ვეღარ ივლის.

პრობლემა უფრო ფართოა, ვიდრე კონკრეტული მუხლების ჩანს. აუცილებელია კონსტიტუციის გამოყვანა პოლიტიკური კონსტიტუციის საღმრთო მუხლები მისაღებების, ქრისტიანული თუ გაუპატიურების რეჟიმებიდან და მის მიმართ დამოკიდებულების პრინციპული შეცვლა, რაც, სავარაუდოდ, შეუძლებელი იქნება იმ შემთხვევაში, თუ ძველ კონსტიტუციაში ცოცხლებს შევიტანთ; ალბათ, სასურველია, ახალი კონსტიტუცია მივიღოთ.

დღეს მოქმედი, არაერთგზის დასახიჩრებული კონსტიტუცია სამართლებრივი სახელმწიფოს და დემოკრატიის იდეებზე, ხშირ შემთხვევაში კი საღმრთო ძალადობის სიმბოლოა, ახალი კონსტიტუციის მიღება კი შეიძლება სულ სხვა, დადებითი, პოლიტიკური და ფსიქოლოგიური დატვირთვით მიენიჭოს.

დემოკრატიის მოწინააღმდეგე

ალბათ, ივანიშვილისთვის უსწობია

თბილისის საკრებულოს ფრაქცია «ქართული ოცნების» ხელმძღვანელი ყველა გადაწყვეტილებას ღვაწლად ვეფხვამისთან ათანხმებს

დედაქალაქის საკრებულოში ფრაქცია „ქრისტიან-დემოკრატების“ ორი წევრი — საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილის — ჯაბა სამუშიას და ფრაქციის თავმჯდომარის — ზაზა გაბუნიას „ქართულ ოცნებაში“ გადასვლას იმთავითვე ეჭვის თვალით უყურებდნენ, მაგრამ ზოგიერთი ამბობდნენ, რომ იქნებ გონს მოეგნენ და სწორი გადაწყვეტილება მიიღესო. „საქართველო და მსოფლიოსთვის“ ცნობილი გახდა, რომ ყოფილი ფრაქცია „ქრისტიან-დემოკრატების“ და ახლა „ქართული ოცნება — დემოკრატიული საქართველოს“ წევრმა კახა ბროკიშვილმა ფრაქცია და „ქრისტიან-დემოკრატიული მოძრაობა“ დატოვა. ამის მიზეზი კი „ქრისტიან-დემოკრატებიდან“ გადაბარებული გაბუნია-სამუშიასა და ვეფხვაძე-თარგამაძის ფარული ალიანსი გახდა.

ჩვენი წყაროს ინფორმაციით, თუკი საკრებულოში რაიმე მნიშვნელოვანი საკითხი განიხილებოდა, ზაზა სამუშიას მოადგილე ჯაბა სამუშია მაშინვე კონსულტაციისთვის თავისი „ყოფილი“ პარტიის ერთ-ერთ ლიდერს, ლევან ვეფხვაძეს, უკავშირდებოდა, რისი დამადასტურებელი ინფორმაციაც კახა ბროკიშვილს ჩაუვარდა ხელთ. როგორც კი სოციალური ქსელში კახა ბროკიშვილის განცხადება გამოჩნდა „ქრისტიან-დემოკრატებიდან“ ნასვლის შესახებ, „საქართველო და მსოფლიოსთვის“ მაშინვე დაუკავშირდა ბროკიშვილს და აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებით კომენტარი სთხოვა, მაგრამ მან ოფიციალური კომენტარისგან თავი შეიკავა და მხოლოდ დაგვიდასტურა, რომ პარტია ნამდვილად დატოვა.

ინფორმაცია იმის თაობაზე, ათანხმებდნენ თუ არა ჯაბა სამუშია და ზაზა გაბუნია ქრისტიან დემოკრატებთან თავიანთ გადაწყვეტილებებს, ნამდვილად გადვიდნენ თუ არა კონსტიტუციის ლევან ვეფხვაძესთან, და ჰქონდა თუ არა ბროკიშვილს ამ ფარული ალიანსის დამადასტურებელი სატელეფონო ჩანაწერები, მან არც დაადასტურა და არც უარყო.

„საქართველო და მსოფლიოსთვის“ ამ ინფორმაციის გადამოწმება საკრებულოსა და საპარლამენტო უმრავლესობის წევრებთანაც სცადა.

ჩვენ მათ ვკითხეთ, იცოდნენ თუ არა იმის შესახებ, რომ

ჩანაჩივები

„ლი“ მოძრაობის პოლიტიკური მომავალი როგორია, არ ვიცი, მაგრამ გაბუნია და სამუშიას „ქართულ ოცნებაში“ გადამოსვლასთან დაკავშირებით ეჭვები არ გამჩნია. იქნებ ზაზა გაბუნია და ჯაბა სამუშიამ საკუთარი თავი ვერ დაინახეს ამ პარტიის მომავალში. შეუძლებელია თეორიები, „შეგზავნილები“, „ჩანაჩივები“ ჩემთვის სერიოზული თემა არაა.

„საქართველო და მსოფლიოსთვის“ კომენტარისთვის ფრაქცია „ქართული ოცნება — დემოკრატიული საქართველოს“ თავმჯდომარე ზაზა გაბუნია და ჯაბა სამუშიას მოსმენის შემდეგ, ინფორმაციის გადასამოწმებლად დრო ითხოვდა მასთან ზაზა გაბუნია და ეუბნებოდა: გაუთიშე, გაუთიშე... ზაზა გაბუნია საუბრის შემდეგ ჩვენ ისევე ზაზა გაბუნია და ტელეფონი გაგვითიშა. ჩვენ ასევე დაუკავშირდით საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილეს — ზაზა სამუშიას. მისი თქმით, ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ ის და ზაზა გაბუნია გიორგი თარგამაძის გადასვლასთან შევიდნენ „ქართულ ოცნებაში“, სრული აბსურდია.

— თუ ვინმეს მიერ არის ეს ინფორმაცია გავრცელებული, აბსოლუტური ბოდიშაა.

„ნაციონალურმა მოძრაობამ“ კახა ბროკიშვილი მოისყიდა, მას ფინანსური ინტერესები ამოძრავებს, ამ ინფორმაციას ამიტომ ავრცელებს. ხოლო ის ფაქტი, რომ ლევან ვეფხვაძესთან აქტიურ კონსულტაციებს გაგვიღოთ, ესეც სულელური მონაცხია. სურვილი მაქვს მე ვეფხვაძესთან? საერთოდაც, ამ სისულელეზე კომენტარს როგორ მაკეთებინებთ?!

ბატონ ჯაბას ტელეფონით დაუკავშირდით. საუბრის დროს გვესმოდა, როგორ შევარდა მასთან ზაზა გაბუნია და ეუბნებოდა: გაუთიშე, გაუთიშე... ზაზა გაბუნია საუბრის შემდეგ ჩვენ ისევე ზაზა გაბუნია და ტელეფონი გაგვითიშა. ჩვენ ასევე დაუკავშირდით საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილეს — ზაზა სამუშიას. მისი თქმით, ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ ის და ზაზა გაბუნია გიორგი თარგამაძის გადასვლასთან შევიდნენ „ქართულ ოცნებაში“, სრული აბსურდია.

საინტერესოა, როგორ მოახერხა 2-3 წუთში ზაზა გაბუნია და ჯაბა სამუშიასთან შეხვედრა კახა ბროკიშვილთან საუბარზე ინფორმაციის გადასამოწმებლად?!

— ჩვენი ურთიერთობა ვეფხვაძესთან და თარგამაძესთან გარკვეული მიზეზების გამო დასრულდა. „ოცნება“ და თარგამაძე ერთმანეთთან რა კავშირშია, წარმოდგენა არ მაქვს. „ქართულ ოცნებას“ და ჩვენ შორის იყო ორმხრივი თანამშრომლობის სურვილი, მაგრამ მესამე პარტია რა შუაშია ჩვენ შორის, წარმოდგენა არ მაქვს, — განაცხადა მაქსიმალური.

ბიძა სუსხაშვილი, „საქართველოს განვითარების კვლევითი ინსტიტუტის“ ხელმძღვანელი:

— ამ გამოვლიცხვაც, რომ ეს იყოს სიმართლე, მაგრამ ლოგიკას ვერ ვხედავ. თარგამაძის პარტიაში სულ სამი კაცი დარჩა და სამივეს თუ „ოცნებაში“ გაუშვებ, თვითონ რა? ვერ ვხვდები, ასეთი რამ როგორ უნდა გაეკეთებინა. თავად თარგამაძე ვინ არის, რომ სხვა პარტიაში ადამიანები ჩანერგოს, თვითონ ხომ არანაირი პოლიტიკური ფიგურა აღარ არის, მაგრამ მაინც გეტყვით იმას, რომ არაფერს გამოვრიცხავ, არ გამოვრიცხავ, რომ შეუძლებლად დატოვებინა.

მოამზადა ლილი მიროტაქია

ბიძინა ივანიშვილი: ვანო მერაბიშვილს კალიან მიქიად აქვს საქმე

პრემიერ-მინისტრი ბიძინა ივანიშვილი ვანო მერაბიშვილის „აქტიურობას“ გირგვლიანის საქმის გამოძიების დასასრულს უკავშირებს. როგორც პრემიერ-მინისტრმა ურუნალიტებს ექსპერტებთან შეხვედრის შემდეგ, ნაციონალური მოძრაობის გენერალური მდივნის განცხადების კომენტარებისას განუცხადა, „მერაბიშვილის მოწოდებები იუმორისტულია“.

გამოძიება ჩაბარდა და ვანოს კალიან უჭირს, რაღაც უნდა მოიფიქროს. თურმე მისთვის სულადი არ არის ჩვენი სტრატეგია და ვეროვანა უარს ვამბობთ. არც ერთი სიტყვა ვეროვანა არასდროს გვითქვამს და ვანო ანტიპროპაგანდა არის, რამით უნდა ვეროვანის თაყვანისმცემი ვიყო. მას ცვლად, კალიან მიქიად აქვს საქმე, თვითონ ეს იცის, გვირკი ამისა და ვანო ანტიპროპაგანდა არის და ცდილობს, არაფერს განუცხადოს მითიანი შუამხანა, — აღნიშნა ივანიშვილმა.

საქართველოს ისეთი პრეზიდენტი კი არ სჭირდება, რომელიც სოფელ პერევიდან გასულ რუსის ჯარს უკან შემოატრიალებს, არამედ თავისი სიბრძნით, ჭკუა-გონებით, ძცვივით, სანაცნობო წრითა და გავლენით მტერს მოყვარედ გვიძცევს!..

მასხათის სოფელი თუ რეალური პოლიტიკოსი?

1992 წლის 7 მარტს თავისი მეუღლის, ანგანსვენიელი ნანული ცაგარეიშვილის, დაბადების დღეს შევარდნაძე მოსკოვიდან რომ ჩამოფრინდა და თბილისის აეროპორტში ჯაბა იოსელიანის მეთაურობით მაშინდელი ელიტარული ინტელიგენცია „ამბროსიევიჩს“ ისე დახვდა, როგორც გურუს, ერთმა ჩემმა მეზობელმა თავის ცოლს ახარა: — ანი რაღა გვიჭირს, პენსიებს გერმანულ მარკებში დაგვირიგებენო!..

დრო გადიოდა, ქვეყანა თავზე გვექცეოდა და გვემხო-ბოდა, იყო ედუარდი, იყო სის-ლოისგან დაცლილი აფხაზეთი და შიდა ქართლი, მაგრამ არც გერმანული მარკები ჩანდა სადმე და არც ის ფორიანი კანფეტები, რომელთაც საქართველოს უკლებლივ ყველა — დიდი თუ პატარა ხელისუფალი ასე უხვად გვეპირდებოდა!..

დრო თავისი მსახურალი ხელი ყველას და ყველაფერს შეახო... ზოგი გაბითურდა, ზოგი სიცოცხლეშივე მიცვა-ლებულად იქცა, ხოლო ზოგი — ცოცხალმკვდრად... მაგალითად, ცნობილ გაამერიკელ პოლიტიკოსს, როდონი კიზირიას, თუ დავე-მონხებით, ჩვენს ქვეყანაში პრეზიდენტის ინსტიტუტის გაბითურება-პროფანაციას თავის დროზე დიდად შეუწყო ხელი შალვა რამიშვილის „დარდულალაშ“ და ეს გაკეთდა ამერიკელების რჩევითა და ძალიან ხშირად, რადგან არსად თურმე ისე არაა გამარჯბული და კომპრომეტირებული ეს თანამდებობა, როგორც შეერთებულ შტატებში!!!.

საქართველოში პრეზიდენტის ინსტიტუტი ზვიად გამსახურდიანს თაჩისუფლავის ტახტთანაა იქნა და პასტანო ხელაქის «ქარაღაჭი» აღესრულა!..

ბული, უსათუოდ შარსა და უბედურებაში გახვევდა ქვეყანას!.. გვირის სიმონ მეფე დილოში იდგა და მტერზე თავდასხმას გეგმავდა, რომ მისმა სიმამრმა — ლევან კახთა მეფემ სიმონის ცოლი და თავისი ქაის ძლიერი პრეზიდენტი, არც ძლიერი პიროვნება იგი და, ქალი ნუ ქნას ღმერთმა ისეთი მსუბუქი ყოფაქცევის, როგორიც მიშაა, მაგრამ მას უკანონოდ და დაუმსახურებლად უჭირავს ისეთი მალაი და ათნაირი ექსკლუზიური უფლებებით დახუნძლული პოსტი, რომ მისი ისედაც გაცხელებული თავი ძალიან დიდი ცდუნების წინაშე დგას.

ქართველ ხალხს არ უნდა დაავიწყდეს, რომ მას საქმე აქვს ჩასაფრებულ და დაბოღმულ „პრეზიდენტთან“, რომელსაც 2012 წლის 1 ოქტომბერს ისეთი სირცხვილი და უბედურება დაემართა, სააკაშვილი უმალ მთელ საქართველოს მტრებს მიუგდებდა საჯიჯგნად, ოღონდაც ამ დამცირებას არ მოსწერებოდა!.. მიშა ახლა პოლიტიკურად იმპოტენტი, მომხრეები შემოეჭვნენ და ჯალბათები გაეჭვენ, თორემ ისეა გამწვანებული და შურით განსივე-

ქართველი ერისგან და, როგორც პრეზიდენტი-მინისტრს, მასაც პირდაპირი წესით აირჩივნა, პრეზიდენტი და პრეზიდენტმა ერთმანეთი არ დატანდნა!.. ხომ დაინახეთ, რაც გახდა ირაკლი ალასანიას „ჩამოღობორანტი“ მიზეზი? კაცი, რომელმაც სამეგრელოში უკლებლივ ყველა რაიონი ნააგო, ივანიშვილმა მანც გვერდით დაიყენა და პირველ ვიცე-პრეზიდენტად გაამწესა, მაგრამ პატრივტივულ ირაკლის შეუწინაღებელი და გასაპრეზიდენტებლად დამოუკიდებლად დაიწყო „ჩალიჩი“... ანუ სხვადასხვა ექსკლუზიური უფლებით დახუნძლული ამ არჩევნის პოსტიკენ ლტოლვა იმდენად დიდი გამოცდაა, რომ თვით ივანიშვილის გარემოცვაშიც კი „განხეთქილები ვაშლის“ ფუნქცია იტვირთა საქართველოსთვის ამ მართლაც და მკვდრადშობილმა და ათასი უბედურების მომტანმა ინსტიტუტმა!

მაგალითად, უკვე გაშლენა და კალიან პარტი იქნება, თუ საქართველოს მომავალ პრეზიდენტს კონფლიქტურ რეგიონებთან მოლაპარაკების, რუსეთთან ურთიერთობის დალაგების სააპსუსისმ-გავლში მისიით დავტვირთავთ. ეგ იქნებოდა იდეალური სიტუაცია. პრემიერი პარლამენტის თავმჯდომარესთან და მთელ იმ „მედსავლე-თეებთან“ ერთად, რომელთათვისაც ნელთალრიცხვა ნატოს სამხედრო პოლიტიკური ბლოკის შექმნიდან იწყება, ევროპასთან, ამერიკასთან და სხვა ქვეყნებთან ურთიერთობით მშვიდად დაკავდებოდა, ხოლო კონფლიქტურ რეგიონებთან და რუსეთთან მოლაპარაკებებს ჩაიბარებდა არა რანგით დაბალი სახელმწიფო კაცი, როგორც ვახლავთ თუნდაც სპეციალური დესპანი ან რეინტეგრაციის მინისტრი, არამედ ფორმალურად ქვეყნის პირველი პირი — საქართველოს პრეზიდენტი!..

ცხადია, ეს ბევრად ნაადრევობადაა საქმეს და მოლაპარაკებებსაც უფრო ინტენსიურს გახდოდა, ვიდრე ბატონი აბაშიძის ან ნებისმიერი სხვა, რანგით დაბალი პირის თუ სპეციალური წარმომადგენლის შეხვედრები რუსეთის საგარეო უწყების საშუალო ან მაღალი რანგის ჩინოსნებთან!.. აი, ეს უნდა გაითვალისწინოს საქართველოს ხელისუფლებამ და ასევე გაითვალისწინოს ისიც, რომ პრეზიდენტის უკლებლივ ყველა მამკებას საბუღალტროლოდ ჩაუტარდეს ნარკოლოგიური და ფსიქიატრიული შემოწმება!.. საქართველოს ისეთი პრეზიდენტი კი არ სჭირდება, რომელიც სოფელ პერევიდან გასულ რუსის ჯარს უკან შემოატრიალებს, არამედ თავისი სიბრძნით, ჭკუა-გონებით, ძცვივით, სანაცნობო წრითა და გავლენით მტერს მოყვარედ გვიძცევს!..

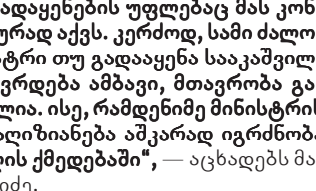
«ივანიშვილის ქადაგაუი რაფანიმა მინისტრის მიმართ გალიზიანება აშკარად იზრკნობა»

ექსპერტი მამუკა არეშიძე თვლის, რომ პრემიერ-მინისტრი ბიძინა ივანიშვილი სერიოზულ ნახტომისთვის ემზადება, რაც სერიოზულ საკადრო წმენდას და საკუთარი გუნდის გადახალისებას გულისხმობს. როგორც ვიცი, ივანიშვილის გალიზიანების ხარისხი მისი ზოგიერთი თანაგუნდელის მიმართ გაიზარდა, — აღნიშნავს არეშიძე.

შესაძლოა, ივანიშვილის უკმაყოფილების ადრესატი ფანჯიკიძე იყოს... როგორც ვიცი, დაახლოებით 4-5 მინისტრის გადაყენება არ ხდება მხოლოდ და მხოლოდ იმის გამო, რომ ეს „ნაციონალების“ ნიჭივლზე დაასხამს წყალს. ასევე სააკაშვილს მისცემს საშუალებას, თვითონაც გადააყენოს რამდენიმე მინისტრი,

რომლის გადაყენების უფლებაც მას კონსტიტუციურად აქვს. კერძოდ, სამი ძალიან მინისტრი თუ გადააყენა სააკაშვილმა, დამთავრდება ამბავი, მთავრობა გადაყენებულია. ისე, რამდენიმე მინისტრის მიმართ გალიზიანება აშკარად იგრძნობა ივანიშვილის ქმედებაში, — აცხადებს მამუკა არეშიძე.

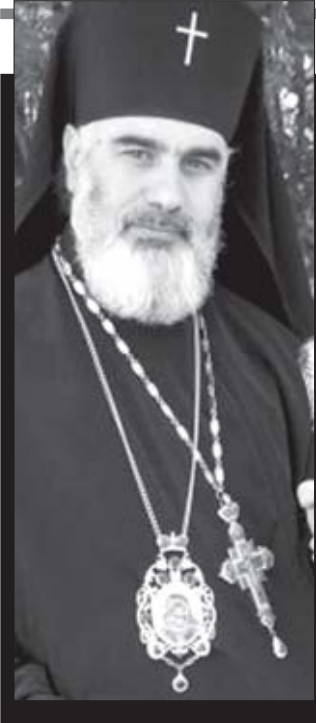

იმ სანოლის ჭრაჭუნის ახლაც მოისმის ხან ვაშინგტონიდან, ხან ბრიუსელიდან, ხან სტრასბურგიდან და ხან „ნაციონალური მოძრაობის“ ცენტრალური ოფისიდან!..

ლუკა აბუსერიძე

„როგორც გვასწავლიდა ილია ჭავჭავაძე, ჩვენთვის მთავარი უნდა იყოს მამული, ენა, სარწმუნოება; სამოქალაქო, ადამიანი და ღმერთი — როგორც განმარტა პატრიარქმა. მოვუაროთ სამოქალაქო, არ დავხოცოთ ერთმანეთი, არ ვანამოთ, გავუფრთხილდეთ მოყვასს და უფალი დაგვიფასავს.“

მეუფე სერაფიმე:

დარწმუნებული ვარ, რომ არსებობს უპარდნაჰა და არს სასაზღვრის დაპარბული ტერიტორიების დაბრუნება არ სურდათ

სახელმწიფოსა და ეკლესიის ურთიერთობასა და ქვეყანაში მიმდინარე აქტუალურ მოვლენებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ წმინდა სინოდის წევრი, ბორჯომისა და ბაკურიანის მიტროპოლიტი სერაფიმე (ჭოჭოაძე) ესაუბრა.

— მეუფე სერაფიმე, ამ ცოტა ხნის წინ საზოგადოების დიდი ინტერესი გამოიწვია გარდაბნისა და მარტყოფის ეპისკოპოსის, მეუფე იაკობის ქადაგებამ, როდესაც მან მწვავედ გააკრიტიკა საქართველოს ყოფილი ხელისუფლება. განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი იყო ქადაგებაში ხელისუფალთა მიმართ ნათქვამი სიტყვები: „რაც არ უნდა ქონება ჰქონდეს დაგროვილი თავისი ხალხის ხარჯზე, ისე, როგორც მამისგან გაქცეულ უძლებ შვილს, ღორის საქმელიც კი მოენატრება“...

ის უფალი ტრადიციებს ებრძვის და ადამიანებს უწესობისკენ მოუწოდებს, თუ ის ხელისუფალი თავის ერს შეებრძოლება, ზოგს დახოცავს, ზოგსაც საპატიმროებში ჩაყრიდა, თუ თავის გარემოცვას რეაგირებდა პატიოსან ცოლ-შვილს გაარეკინებს და საეჭვო ყოფაქცევის ადამიანებს შერთავს, განა ასეთი ხელისუფლების მაგალითზე ვერ მივხედებით, როგორ განაბნა მან ის, რაც ღმერთმა მისცა? — ბევრმა ეს სიტყვების ადრესატად პირადად სააკაშვილი აღიქვა.

მოწყობილია. ასე რომ, მე მიმაჩნია, სასულიერო პირსაც აქვს უფლება, გამოთქვას თავისი აზრი. მაგალითად, რატომ არ შეიძლება, გამომავთქვას აზრი, რომ ასე უნდა იქნებოდეს საქართველოს ხელი-სუფალი ხშირად არ ფიქრობს იმაზე, თუ რა სჭირდება ქართველს, არამედ იმაზე ფიქრობს, რა ვასიამოვნოთ ჩვენს შორეულ თუ ოკეანისგალმელ მეგობრებს. ოღონდ მათ ვასიამოვნოთ და ყველაფერზე მივიფიქროთ. მზად ვართ, საკუთარი მინა-წყალი გავყიდოთ, ჩამოვასახლოთ ასი ათასი ჩინელი.

ეს მაშინ, როცა აზერბაიჯანში ქართველი მამაო არ შეუშვებს, რომელიც სტუმრად მიდიოდა, ხოლო თურქეთში მიმავალ ქართველ მოძღვარს ანაფორის გახდა მოსთხოვეს. ესვამ კითხვას: რას ნიშნავს ეს ყველაფერი? ჩვენთან რომ ჩამოვიდეს თურქეთიდან ან აზერბაიჯანიდან სასულიერო პირი, ჩვენ ასე მოვექცევით? — აფხაზეთი თქვენი შიშობილი მხარეა, მიგაჩნიათ თუ არა საკმარისად ამ მიმართულ გეგმებში პაატა ზაქარიას როლი მუშაობა და რამდენად დამაკმაყოფილებელია მხოლოდ მინისტრის რანგი ასეთი საპასუხისმგებლო და რთული საკითხის მოსაგვარებლად?

— აფხაზეთი თქვენი შიშობილი მხარეა, მიგაჩნიათ თუ არა საკმარისად ამ მიმართულ გეგმებში პაატა ზაქარიას როლი მუშაობა და რამდენად დამაკმაყოფილებელია მხოლოდ მინისტრის რანგი ასეთი საპასუხისმგებლო და რთული საკითხის მოსაგვარებლად?

არ მოხდებოდა. ამაში ღრმად ვარ დარწმუნებული. არც ერთი პრეზიდენტი არასდროს არ უწავიანდა უწინდესს და იმიტომაც მივიღეთ ასეთი სავალალო შედეგები...

— თუ მომავალი პრეზიდენტი ზემოაღნიშნული პასუხისმგებლობითა და კრიტიკით ავირჩიებთ, რა ხასიათის დახმარებას განევა შეგეძლებათ პირადად თქვენ და საერთოდ ქართულ მართლმადიდებლურ ეკლესიას მისთვის ამ მნიშვნელოვანი ამოცანის შესასრულებლად?

— მე რაც შემძლია, ვქადაგებ, მოვუწოდებ მრევლს სიმშვიდისა და აფხაზი ხალხის სიყვარულისკენ. სხვათა შორის, აფხაზი ხალხი რომ არ დამავინყდეს, ხშირად ვუსმენ აფხაზურ სიმღერებს და მაინტერესებს, შევარდნაძე ან მისი „შვილობილები“ თუ უსმენდნენ? შეიძლება არ სძულდათ, მაგრამ მგონია, რომ ედუარდ შევარდნაძეს აფხაზი ერი არ უყვარდა. სიყვარული თუ ვერ იქნება, სიძულვილი მაინც არ უნდა იყოს ჩვენსა და აფხაზებს შორის. ვნანობ, რომ არ ვიცი აფხაზური ენა. რომ მცოდნოდა, ვფიქრობ, გაცილებით დიდი სიხალისე შეეძლოდა მათთან და მეტი პრობლემის მოგვარებას შეეძლებოდა. თავის მხრივ, მათაც რომ სცოდნოდათ ქართული ენა, ეს კონფლიქტი არ მოხდებოდა.

ჩვენს ეკლესიას არ ეძლევა ის უფლებები და ასპარეზი, რომ ჩაეროს ამ საკითხების მოგვარებაში. მოგეხსენებათ, ეს პოლიტიკაა, რომელიც ჩართული არიან სახელმწიფოები და ეკლესიას არ ძალუძს არაფრის გაკეთება.

ვუსურვებ ჩვენს ერს გამარჯვებას და ველოდები, როცა მოხდება საქართველოში ეროვნული სულისკვეთების გამარჯვება, ეროვნულობა და კიდევ ერთხელ ეროვნულობა. როგორც გვასწავლიდა ილია ჭავჭავაძე, ჩვენთვის მთავარი უნდა იყოს მამული, ენა, სარწმუნოება; სამოქალაქო, ადამიანი და ღმერთი — როგორც განმარტა პატრიარქმა. მოვუაროთ სამოქალაქო, არ დავხოცოთ ერთმანეთი, არ ვანამოთ, გავუფრთხილდეთ მოყვასს და უფალი დაგვიფასავს.

ღმერთმა დაგლოცოს... ესაუბრა შორენა ციციშვილი

— ამ დღეებში ბევრი გვეკითხება აღნიშნული ქადაგების შესახებ. პირველ რიგში, მინდა ვთქვა, რომ ვუყურებ გაცემას „ღია ეთერს“, რომელიც ქალბატონმა მეგრელიმ ვიღმა განაცხადა, თითქოს უღირსია ის მღვდელმთავარი, რომელმაც ეს სიტყვები თქვა. მინდა ვუთხრობ მას, რომ ცოტა მორიდება მართებს ეკლესიასთან დაკავშირებით და მეორეც, მას უნდა სცოდნოდა, რომ მღვდელმთავარს და მათ შორის კათოლიკურ ეკლესიაში კითხვებზე სახარება, ქადაგების თემა კი იყო უძველესი შვილი. სახარების განმარტებაში ისწავლება, უძველესი შვილია მათგან მამა, წავიდა, განაბნა თავისი სიმდიდრე, სულიწმინდის მადლი და შემდეგ იმდენად დაეცა და გახდა სულიერად თუ ფიზიკურად მწყურვალნი, რომ ღორის საქმელს ჭამდა. მეუფე იაკობმა განმარტა და გარკვეული პარალელები გაავლო თანამედროვე ადამიანთან, რომელიც შეიძლება მოიქცეს უძველესი შვილის მსგავსად — წავიდა, მიატოვოს თავისი სიმდიდრე, სულიწმინდის მადლი და შემდეგ იმდენად დაეცა და გახდა სულიერად თუ ფიზიკურად მწყურვალნი, რომ ღორის საქმელს ჭამდა.

— თუმცა ჩვენ ვერ ვხედავთ, რომ წინა ხელისუფლების რომელიმე წარმომადგენელი სინანულს განიცდიდეს. მათი განცხადებები სინანულს აღმდეგო ხასიათს ატარებს. შესაძლოა, მეუფე იაკობის მინიშნებები და მწვავე კრიტიკა ამან განაპირობა?

— ერთ მაგალითსაც მოგიყვებით: სამი წლის წინ ბორჯომში მამა ელვის თავისი პატარა მანქანით მიდიოდა კახეთში. საგარეჯოს ტრასაზე დიდი სიჩქარით მომავალი ჯიპი დაეჯახა, რომლის საქვსთან მთვრალი ფრანგი იჯდა, რომელიც ერთ-ერთი საერთაშორისო ორგანიზაციის წარმომადგენელი გახლდათ. მოვიდა სასწრაფო, პოლიცია და, თქვენ წარმოიდგინეთ, არც ერთმა ექიმმა და პოლიციელმა არ მიაქცია ყურადღება მამაოს, რომელიც დასისხილებული და ფეხებდამტვრეული ევდა მინაზე, პირველ რიგში, ფრანგს მივარდნე, რომელსაც მხოლოდ ხელი ჰქონდა პატარაზე გაკანონული. ღმერთმა დალოცოს სამართლიანი კახელები, მათ ატეხეს განგაში. ფრანგი არც დასჯილა, მეტიც, ისევ მამაო დაადანაშაულეს.

— რისი ბრალია ეს: ჩვენი ეროვნული თვითშეგნების სიმწირის თუ ამ საქციელს სხვა მიზეზია?

— ეს არის ჩვენი ავადმყოფობა. ისტორიულადაც ასე იყო, ახლაც საკმარისია, ბრისუსელიდან თუ ამერიკიდან შეგვაქონს ორი სიტყვით და ამის გამო ჩვენს ქართველ ვაჟუკებს საომრად ერაცხა და ავლანეთში ვაგზავნი.

ესაუბრა შორენა ციციშვილი

„2015 წელს მთელ მსოფლიოში მცხოვრები სომხები სომხეთს ბენოციდის 100 წლისთავს აღნიშნავენ. ეს იქნება მთელი კაცობრიობისთვის საპასუხისმგებლო ეტაპი, რათა აღიარონ და გააქცონ მოცემული დანაშაული. ვფიქრობ, თუ ამ დროისთვის თბილისში სომხეთს ბენოციდის მსხვერპლთა ძიებები ალიმარტება, ეს იქნება კეთილშეშობა და ადამიანურად ჰუმანური ნაბიჯი.“

«ჯავახეთის დიასპორის» პრეზიდენტი სომხური ენისთვის რევიზიონული სტატუსის მიანიჭებს და თბილისში სომხეთს ბენოციდის მსხვერპლთა ძიებებს დადგას იტხოს

„საქართველო და მსოფლიო“ მოქმედი საზოგადოებრივი ორგანიზაციის — „ჯავახეთის დიასპორის“ პრეზიდენტი, აბაშიძე არაბიძის, რუსეთში დაუკავშირდა.

— შარშან ერევანში გამართულ სრულიად სომხეთა ფორუმზე განაცხადით, რომ „სომხები უსაყვარლეს კუთხეს, ჯავახეთს, კარგავენ. საქართველოს ხელისუფლების დისკრიმინაციული პოლიტიკის წყალობით, წალკა, ახალციხე, ჯავახეთი, კარგავენ. საქართველოს ხელისუფლების დისკრიმინაციული პოლიტიკის წყალობით, წალკა, ახალციხე, ახალქალაქი და ნინოწმინდა სომხები მოსახლეობისგან იცლებულა... თუ ასე გაგრძელდა, 20-30 წლის შემდეგ ჯავახეთი სომხური აღარ იქნება“, — თუმცა ამ ლოგიკით ქართველებისგანაც იცლება საქართველო, უამრავი ქართველი ემიგრანტი უცხო ქვეყანაში გადახვეწილი და დამეთანხმებული, ალბათ, გასაკვირი არაფერია, სომხები ეროვნების წარმომადგენელმა, ეკონომიკურად შეჭირვებული საქართველოს ნაცვლად, ან სომხეთში, ან სულად საზღვარგარეთ მოსურვოს წასვლა? რა განსაკუთრებული საშიშროება დაინახეთ ამ შემთხვევაში? ასევე გაუგებარია, რას ნიშნავს „კარგავენ“ (მოგესხნებათ, ჯავახეთი საქართველოს შემადგენელი ნაწილი)?

აღინიშნოს, რომ ამგვარი ფიქრის შედეგი გახდა ცოტა ხნის წინანდელი შეიარაღებული კონფლიქტი და, შემდეგ რაც მოხდა, ყველამ ვიცით. აღვნიშნავ, რომ ჩვენ გვსურს საქართველოს ახალ ხელისუფლებასთან ნორმალური ურთიერთობის დამყარება. ჩვენ ყოველთვის გვანუხებდა საქართველოში არსებული პრობლემები და ჩვენ ყოველთვის დიდი სურვილი გვქონდა, ქვეყნისთვის სარგებელი მოგვეტანა. ამ დროისთვის ჩვენ გვაქვს მომზადებული პროექტი სამცხე-ჯავახეთის მხარეში ინვესტიციების მოზიდვის შესახებ. მდიდარი ბიზნესმენების ჯგუფი მზად არის, მნიშვნელოვანი ინვესტიცია განახორციელოს ჩვენს მხარის განვითარებაში. შესაბამისად, ახლახან ჩვენ მივმართეთ საქართველოს მთავრობას ჩვენი პროექტი სამცხე-ჯავახეთის მხარეში ინვესტიციების მოზიდვის შესახებ. მდიდარი ბიზნესმენების ჯგუფი მზად არის, მნიშვნელოვანი ინვესტიცია განახორციელოს ჩვენს მხარის განვითარებაში. შესაბამისად, ახლახან ჩვენ მივმართეთ საქართველოს მთავრობას ჩვენი პროექტი სამცხე-ჯავახეთის მხარეში ინვესტიციების მოზიდვის შესახებ. მდიდარი ბიზნესმენების ჯგუფი მზად არის, მნიშვნელოვანი ინვესტიცია განახორციელოს ჩვენს მხარის განვითარებაში. შესაბამისად, ახლახან ჩვენ მივმართეთ საქართველოს მთავრობას ჩვენი პროექტი სამცხე-ჯავახეთის მხარეში ინვესტიციების მოზიდვის შესახებ.

მათი მიზანია, რაგონს მოაპყროს სომხური ენისთვის რევიზიონული სტატუსი. თუ ისინი შექმნიან არჩევანის რაგონს, სააკაშვილი თავის პოსტზე დარჩება

მსური ენის აკრძალვით. სამცხე-ჯავახეთში სომხური ენისთვის რევიზიონული ენის სტატუსის მიანიჭების მოთხოვნა დაკარგა, რასაც ვერ ვუსაყვარდურებთ საქართველოს პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილს, რომელმაც დაუყოვნებლივ მოახდინა რეაგირება და კვლავ საჯაროდ დაგვანაშაულა სეპარატიზმში — ჩვენს წინადადებას უწოდა საქართველოში სეპარატიზმის ახალი იდეის დანერგვის მცდელობა. მიმდინარე წლის იანვარში, როცა ბიძინა ივანიშვილმა დაასრულა თავისი ოფიციალური ვიზიტი სომხეთში, ვგებამავდი მასთან შეხვედრას, რისთვისაც ერევანში ჩავიდი. კულუარებში შემპირდნენ, რომ ხანმოკლე შეხვედრას მომინებდნენ მასთან, მაგრამ, გარკვეული ობიექტური მიზეზების გამო, შეხვედრა, სამწუხაროდ, არ შედგა.

დერთი შემოსავლის წყარო ოჯახის სარჩენად. 2008 წლის აგვისტოში, როგორც ყველასთვის ცნობილია, საქართველოში მოხდა შეიარაღებული კონფლიქტი, რის შედეგადაც ქვეყნის პარლამენტმა მიიღო გადაწყვეტილება, გაეწყვიტა რუსეთის ფედერაციასთან დიპლომატიური ურთიერთობა, რაც იმას ნიშნავს, რომ სამცხე-ჯავახეთის მცხოვრებლები, ისევე, როგორც დანარჩენი საქართველოს მოსახლეობა, ვერ ახერხებენ რუსეთის ვიზების მიღებას. გავიხსენოთ, რომ შარშან საქართველოში ყოფილიყო საქართველოს მთავრობის მიერ დაგეგმილი ვიზიტის დაგეგმვა, რომელიც დაგეგმილი იყო საქართველოს მთავრობის მიერ დაგეგმილი ვიზიტის დაგეგმვა, რომელიც დაგეგმილი იყო საქართველოს მთავრობის მიერ დაგეგმილი ვიზიტის დაგეგმვა.

ბი აქვს სომხურ დიასპორას ამ მიმართულებით და რას მოიმოქმედებთ გენოციდის აღიარებაზე უარის მიღების შემთხვევაში? — ჩვენმა ორგანიზაციამ, ისევე, როგორც სხვა ბევრმა საზოგადოებრივმა გაერთიანებამ თბილისსა თუ სამცხე-ჯავახეთში, ოსმალეთის თურქეთის გენოციდის მსხვერპლთა ხსენების დღის წინა პერიოდში არაერთხელ მიმართა საქართველოს პრეზიდენტს, პარლამენტს, მთავრობას, ოპოზიციასა და ქართულ საზოგადოებას თხოვნით, ელიარენინათ სომხების გენოციდი, მაგრამ, სამწუხაროდ, ჩვენი მომლოდინეები იგნორირებულია. დროულია, შეგახსენოთ, რომ 2015 წელს მთელ მსოფლიოში მცხოვრები სომხები სომხეთს ბენოციდის 100 წლისთავს აღნიშნავენ. ეს იქნება მთელი კაცობრიობისთვის

ზე სუსტი რგოლია რევიზიონი, სადაც ვილაცებმა მდგომარეობის დესტაბილიზაციისთვის შეიძლება სხვადასხვა ბინძური გზები მოიხილონ. შიშველი ოთხკუთხედი, რომ გოლო დროს სააკაშვილი და მარაბიშვილი ხშირად საუბრობენ „რუსულ კვალზე“, რუსულ ორგანიზაციებზე, გულსხმობენ რა ჩვენს ორგანიზაციას, თითქმის ჩვენ ვართ სააკაშვილის წამოყვანილი. ამით ისინი ბანაკს ამიქმნიან სიტუაციას მხარეში და შესაძლოა, ყოფილი სტალინური სტალინიზმის კონსტიტუციის კი ამგვარად, რათა მარაბიშვილი ჩვენ გადმოგვარდეს.

ასეთი სცენარი კი იმისთვის სჭირდება, რომ ამ შემთხვევაში უკვე თავისუფლად შეძლონ, მოიხილონ დასავლეთის შეიარაღებული ფორმირებები ჩვენს მხარეში და სამცხე-ჯავახეთი მათ პლაცდარმად აქციონ, რასაც შემდგომში ირანის წინააღმდეგ გამოიყენებენ; ან შესაძლოა, ვითარების დაძაბვის შემდეგ, მხარეში გამოცხადდეს სააკაშვილის მდგომარეობა. ორივე შემთხვევაში მიზანი ერთია — ჩამოლონ მომავალი საპრეზიდენტო არჩევნები. თუ ისინი შეძლებენ არჩევნების ჩამოშორებას, სააკაშვილი თავის პოსტზე დარჩება. ამიტომ ვსარგებლობ შემთხვევით და მოგუწოდებ საერთაშორისო საზოგადოებას, მიქციოს ყურადღება სამცხე-ჯავახეთთან დაკავშირებული მიხეილ სააკაშვილის ბოლოდროინდელ კრიტიკულ და უსაფუძვლო განცხადებებს.

— სააკაშვილი ხელისუფლებამ პერსონა ნონ გრატად გამოაცხადდა, თუ აპირებთ ახალ ხელისუფლებას ამ სტატუსის მოხსნის მოთხოვნით მიმართოთ? — სიხარულით მიიღებთ, რომ ზოგიერთ ჩემს მეგობარს, რომელიც ასევე პერსონა ნონ გრატად იყო გამოცხადებული, საქართველოს ახალმა ხელისუფლებამ ქვეყანაში შესვლის აკრძალვა მოუხსნა. თუმცა ჩემთვის ჯერჯერობით ეს აკრძალვა არ მოუხსნიათ, მაგრამ საქართველოს ხელისუფლებისთვის თხოვნას არც ვაპირებ, რადგან საკუთარი თავი დამნაშავედ არ მიმაჩნია. მე, ისევე, როგორც ქართველი ოპოზიციის, მიხეილ სააკაშვილის ავტორიტარულ-პოლიტიკური რეჟიმის წინააღმდეგ ვიბრძობდი. დღეს ეს ოპოზიციის ხელისუფლების სათავეშია, მე კი კვლავ პერსონა ნონ გრატად ვრჩები...

ესაუბრა შორენა ციციშვილი

„მართალია, სააკაშვილის ნაპიჯები სომხეთთან დაკავშირებით დამოკიდებული იყო იმაზე, რომ სომხებს ეს თემა არ წამოეწიათ, მაგრამ ისინი სამართლიანად ვაჭრობდნენ საქართველოს ხელისუფლებასთან აღნიშნული თემით. სომხებს უფლება აქვთ, თქვან, რომ, თუ ჩარქეთა ბენოციდი აღიარა, რატომ არ უნდა აღიარო სომხეთი ბენოციდი, მაგრამ, როდესაც მსოფლიოს წამყვანმა ევროპულმა ქვეყნებმა აღიარეს. თანაც საფრანგეთის მთავრობას ძალიან უკვირს, რატომ არ ვაღიარებთ სომხების ბენოციდის ფაქტს.“

მამუკა არეშიძე: ჩარქეთა ბენოციდის აღიარება ხალხსად რუსეთის გასაღიხიანებლად იყო მოწოდება

ამ რამდენიმე ხნის წინ უცხოურ საიტებზე გაჩნდა ინფორმაცია იმის თაობაზე, რომ სომხეთის გენოციდზე საუბარი უსაფუძვლოა. აღნიშნული განცხადება ამერიკის ყოფილი პრეზიდენტის — რონალდ რეიგანის ყოფილ მრჩეველს — ბრიუს ფინსს ეკუთვნის, რომელიც აცხადებს, რომ ვაშინგტონმა თავის დროზე ჩაატარა კვლევა, შეძლო არქივების მოძიება და ამის საფუძველზე დაადგინა, რომ „ზღაპრები სომხების გენოციდის შესახებ თავად სომხები ისტორიკოსების წარმოსახვის ნაყოფია“.

დაენახებინათ, რომ მათ წინააღმდეგ კავკასიელები და ქართველებიც იბრძვიან. როდესაც საუბრობ ისტორიულ დეტალებზე, ეს ყველაფერი უნდა ითქვას, უნდა ითქვას, ვინ იბრძოდა შენ წინააღმდეგ. ჩემს კავკასიულ კოლეგებს ყოველთვის ვეუბნები, — ჩვენ ყველაფერი გვახსოვს, მაგრამ წინ უნდა ვიყუროთ.

რას იზამს საქართველოს მთავრობა, თუ სომხეთის ხელისუფლება მოსთხოვს, მათი გენოციდი აღიაროს და რა შეცდომა დაუშვა რუსეთის შიშითა და ჯიბრით „ნაციონალურმა მოძრაობამ“, როდესაც ჩერქეთა გენოციდი აღიარა?! — ამ და სხვა საკითხებთან დაკავშირებით გაზეთი „საქართველო და მსოფლიო“ ექსპერტს კავკასიის საკითხებში — მამუკა არეშიძეს ესაუბრა.

«აუსილვლად უნდა გავიხსენოთ, რომ აფხაზეთის ომში ებრაელებმა დიდი ნაწილი ჩრდილოკავკასიელები იყვნენ და, პირველ რიგში, ჩარქებში»

აფხაზური რაზმები მონაწილეობდნენ, რომელსაც რუსი ოფიცერი ხელმძღვანელობდა. ისინი ოფიციალური მებრძოლები იყვნენ, მაგრამ უნდა ითქვას და თანაც აუცილებლად, რომ იქ იბრძოდნენ აფხაზი მოხალისეებიც გვარებისა და თემების მიხედვით.

მისუბადავად იმისა, რომ ჩარქეთის ომის ყველა დეტალი დანახვით ვიცინი, გენოციდის აღიარების სასტიკი ნიშანია. მაგრამ, როგორ უნდა აღიარებინათ ეს იყო, იმითომ, რომ ვინცოდი, საქართველოს ხელისუფლების პარტნიორი დადებულა და საქართველოს ხელისუფლება იძულებული გახდებოდა, უარი ეთქვა, პირველ რიგში, იმ ხალხისთვის, რომელთაც ახლო, კეთილმეზობლური ურთიერთობები აქვს. ეს იყო ჩრდილოკავკასიელი ხალხების ნაწილი — რომლებიც თავიანთ ტრადიციულ საფრანგულ ურთიერთობებთან ერთად, ერთ-ერთი მესამე კარგად ვიცის, რაც მოხდა მამუკა არეშიძესთან მინაზე, ეს იყო ჩერქეზი ხალხის უდიდესი ტრაგედია გენოციდის ნიშნებით, მაგრამ ეს მთლად ასეც არ იყო: რუსები, ხშირ შემთხვევაში, შეგნებულად იყენებდნენ ერთ ჩერქეზულ ტომს მეორე ჩერქეზული ტომის წინააღმდეგ და ის დახოცილებიც საერთო ომში გაედიდნენ. ბოლო ბრძოლაში, რომელიც „ქრასნაია პოლიანაზე“ გაიმართა და იყო მცირე მასშტაბის შეტაკება, რუსეთის მხარეს იბრძოდნენ ქართველებიც, აფხაზებიც, თავად ჩერქეზებიც და სხვა კავკასიელი ხალხებიც. აღნიშნული ბრძოლის შემდეგ რუსეთის იმპერატორმა ომის დამთავრების თაობაზე განცხადება გააკეთა. გადაწყვეტილება ბოლოადა

დაენახებინათ, რომ მათ წინააღმდეგ კავკასიელები და ქართველებიც იბრძვიან. როდესაც საუბრობ ისტორიულ დეტალებზე, ეს ყველაფერი უნდა ითქვას, უნდა ითქვას, ვინ იბრძოდა შენ წინააღმდეგ. ჩემს კავკასიულ კოლეგებს ყოველთვის ვეუბნები, — ჩვენ ყველაფერი გვახსოვს, მაგრამ წინ უნდა ვიყუროთ.

ისევე სომხების თემას დაუბრუნდები. ეს ძალიან საფრთხილო თემაა. ის, რასაც ბრიუს ფინსი ლაპარაკობს, ტყუილია, განსაკუთრებით პირველ ნაწილში. სომხები გახსნიან თუ არა თავის არქივებს, ამას მნიშვნელობა არ აქვს, რადგან სომხების მხრიდან დალუპული მართლაც ძალიან ბევრი იყო. სომხეთსა და თურქეთს შორის კონფლიქტის პროვოცირება ორგანიზაცია „დამნაკ-ცუცუნის“ მონაწილე იყო. როგორც თურქები ამბობენ, მათ სომხებს ხოცვა-ჟლეტა კი არ მოუწყვეს, არამედ მათი გასახლება დაიწყეს. გასახლება მოუწყვეს სირიისკენ, სადაც უდაბნოში დაიღუპა უამრავი ადამიანი. დღემდე მათი გზაზე მათ ძველებს სირიის გზაზე აქედან გამოდინარე, ფინსი სამართლიანი არ არის, რადგან უფრო მეტი მშვიდობიანი მოსახლეობა სომხეთის მხარეს არის დალუპული, ხოლო ბრიუს ფინსი კი, როდესაც ამბობს, რომ თურქეთის მხარეს 2 მილიონი ადამიანი დაიღუპა, ჯარისკაცები ჰყავს მიწერილი, რომლებიც რუსეთის წინააღმდეგ იბრძოდნენ, რომელ ბრძოლაშიც სომხებმა მართლაც უღალატეს თურქებს, მაგრამ ეს ისეთი ღალატი კი არ იყო, რომ ადგენენ და ფორმის ხაზიდან გაიქცნენ. თურქებმა შეატყვევეს, რომ შეიძლებოდა ღალატს ჰქონოდა ადგილი, და სომხები განაიარაღეს, ბევრი დახოცეს კიდევ. ეს არის ძალიან ბევრი ისტორია, რომელზეც ცალსახად საუბარი არ შეიძლება.

დაჩვენებთ თქვენთვის იმის თქმას, რომ ევროპულ ქვეყნებს, რომლებიც სომხების ბენოციდი აღიარებენ, ისტორიული დეტალები არ შეუსწავლიათ, მათ გადაწყვეტილება უცხოური მისიების ინფორმაციის საფუძველზე მიიღეს. უნდა აღნიშნოთ ის ფაქტიც, რომ სომხეთის მხრიდან მილიონ-ნახევარი ადამიანი დაიღუპა და არა 15 მილიონი, როგორც ამას ზოგიერთი სომხები ისტორიკოსი ამბობს.

ესაუბრა ეკა ნასყიდაშვილი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ახლა რუსეთმა რომ აიღოს თავზე ხელი და გასული საუკუნის 90-იანი წლების დასაწყისში ქართველების მიერ სამეგრელოს ქართველოზის გენოციდი აღიაროს, სად ბუბიაჩაშვილი ბაბუასთან მირბისარ, მიშა?

სულხან-საბას „მაოხრებელი მკვდარი“ ყველამ კარგად ვიცით... „მიხილ მაოხრებელიც“ ასე თუ ისე გავიცანით და მისი მსახვრალი ხელი ერმა თუ ბერმა ჩვენსავე ტყავზე გამოვცადეთ, მაგრამ ძალიან ცოტას თუ უფიქრია იმ სამომავლო საფრთხეზე, რომელიც სააკაშვილის ცხრანლიან პრეზიდენტობას შედეგად ისევე აუცილებლად მოჰყვება, როგორც გათხოვილ ქალს მზითვით...!

მასხოვს, 1998 წელი იყო, მათი ის თუ ივნიისს მშვენიერი დღე, როცა სახელმწიფო კანცელარიის მაშინდელ მენობას დევნილთა დახლოებით ორასკაცკაციანი დემონსტრაცია მიადგა... დევნილები შევარდნადის პოლიტიკას აპროტესტებდნენ და აფხაზეთში დაბრუნებას ითხოვდნენ!..

ნილი უგულავას მაშინდელ საბრძანებელში, ეჭვით შეხედდა ცრუქაქუნა სააკაშვილის დანაპირებს და ამოიხორა: „ღმერთმა ჰქნას!“, რასაც მაშინვე მოჰყვა სააკაშვილის მკვირცხლი რეაქცია: „ღმერთი კი არა, ჩვენ ვინამთ ამას!“

როგორც ვხედავთ, დღეს უკვე 2013 წელია... სააკაშვილის დანაპირების თანახმად, უკვე ოთხი წლის დაბრუნებული უნდა გვექონდეს სოხუმი, მაგრამ ფაფუ... აფხაზეთის „ლურჯი მთები“ და „თეთრი სანატორია“ დღეს ისე შორს არის ჩვენგან, როგორც სააკაშვილი — სინდის-ნამუშისა და ქართველი ხალხისგან!..

ქატვამ რომ თქვას, ებუსირცხვილო ტყუილი, რომელიმე მიშამ ამ სუთი წლის წინ დავინიღობს მითაფლვა სცად, სააკაშვილის მიერ საბარგო-ველოს წინააღმდეგ შემოგდებულ ნაღმი კი არა, სიტუაციამ და მიშას მიერ დატოვებულ ნაღმიგან ჩვენ ანტი-რეპრესიული საუბარია!..

ჩერქეზთა გენოციდის აღიარება სააკაშვილის მიერ დატოვებული მის გეოპოლიტიკური ნაღმი, რომელზეც საქართველო კი არა, საფრანგეთის სოდენა ქვეყანა შეიძლება აფეთქდეს!..

არსებობს დადასტურებული ფაქტები. აგერ 90-იან წლებში ნარკოტიკებით გაფრთხილებილ შეიარაღებულ ქართველებს, რომლებიც მაშინ ხელისუფლებას წარმოადგენდნენ, სამეგრელოს ქართველობას გენოციდი უწყობდნენ — მამაკაცებს სასქესო ორგანოებს აჭრდნენ და ასაჭურისებდნენ, ხოლო ფენმძიმე ქალებს მუცლებს უფატრავდნენ, — თქვენ არ უნდა გამარჯვლდეთ!.. ამ ყველაფრის დამადასტურებელი მასალები გერმანელმა უფლებადამცველებმა მიუხეხნენ, ერთ-ერთი გველენიანი საერთაშორისო ორგანიზაციის ოფისში აჩვენეს ერთ-ერთ ქართველ ქალბატონს, რომელსაც გაოგნებულეხმა ჰკითხეს: — ესენი თქვენები, ქართველები არიან?

ახლა რუსეთმა რომ აიღოს თავზე ხელი და გასული საუკუნის 90-იანი წლების დასაწყისში ქართველების მიერ სამეგრელოს ქართველოზის გენოციდი აღიაროს, სად ბუბიაჩაშვილი ბაბუასთან მირბისარ, მიშა?
აღარაფერს ვამბობ იმის შესახებ, რომ ვინც მიშას ჩერქეზთა გენოციდი აღიარებინა და, როგორც იტყვიან, შეუწიხი-

მიშას ტაზი უნდა მოიკვითოს!

აფხაზეთის «ლურჯი მთები» და «თეთრი სანატორია» დღეს ისე შორს არის ჩვენგან, როგორც სააკაშვილი — სინდის-ნამუშისა და ქართველი ხალხისგან!..

უპიჯისა ის გეოპოლიტიკური ნაღმი, როგორც სააკაშვილი აჭარაში გვიტოვებს...

კინა, იმას ჩერქეზეთი ყველაზე უკეთეს შემთხვევაში გერმანიის მოსაზღვრე ქვეყანა ჰგონია და არც საქართველოს ისტორია იცის და არც ჩერქეზების შესახებ სმენია რამე!..

„საბარგო-ველო უფრო მეტ ბუზს მოჰყავს თაფლით, ვიდრე კმრით!..“ — დავიგებარა საფრანგეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა — კუშენერმა, რომელსაც, როგორც სამთელქვეყნოდ ცნობილია, გორში, მეჯვრისების ქუჩაზე გიშო თავზე გადააგდეს და რუსის თვითმფრინავებს ასე გაექცა!.. ამაზა ნათქვამი: „არც შენი იცოდე და არც სხვისი გესმოდეს!..“

„უპიჯისა ის გეოპოლიტიკური ნაღმი, რომელიც სააკაშვილი აჭარაში გვიტოვებს...“
ბათუმში არის ქუჩები, რომლებსაც ქართველი კაცისთვის აბსოლუტურად უცნობი თურქი ეროვნების ადამიანების თუ შეიხების სახელები აქვს მინიჭებული. ცალკე სატირალი და სადარდაბელი ის, რომ ბათუმსა და მის შემოგარენში უკვე დაფუძნდა, საკუთრებაში იქონიან და დაჰკვიდრდა, სულ მცირე, 20 ათასი თი-

ნიების მიერ თავმოყვარე ქვეყანა და ერთი თავის ხელისუფალს, თუნდაც ვადაგასულსა და სამარცხვინოდ დამარცხებულს, აუცილებლად პასუხს აგებინებდა და საკადრისს მიუზღავდა, მაგრამ ჩვენ სომის ხალხი ვართ, რომელიც 2003 წლის 22 ნოემბერს აფხაზეთის დამოუკიდებელი არსებობა ვამთქმარებდით და ვამბობდით, — „ნახავთ, შვებარდაჩა აფხაზეთის დასაბრუნებლად რაღაც აქვს ჩაფიქრებული“.

საბერძენეთში კი მიშამ განაცხადა: „ის, რაც მოხდა საქართველოში ბოლო არჩევნებზე, გასული წლის ოქტომბერში და ის, რაც მოხდა აფხაზეთის პარლამენტში რამდენიმე წლის წინათ, ჩვენი ევროპული არჩევანისთვის არის რეგრესი!.. ნათელია, რომ ეს არის უკან გადადგმული ნაბიჯი იმიტომ, რომ საქართველოს არჩევნებში ძალიან დიდი თანხა იყო ჩაყრილი და სწორედ ამ ფინანსურმა მანიპულაციებმა და დიდმა ფულმა ითამაშა გადამწყვეტი როლი ჩვენი მთავრობის დამარცხებაში, რომელიც მანამდე, ბოლო

ნიების მიერ თავმოყვარე ქვეყანა და ერთი თავის ხელისუფალს, თუნდაც ვადაგასულსა და სამარცხვინოდ დამარცხებულს, აუცილებლად პასუხს აგებინებდა და საკადრისს მიუზღავდა, მაგრამ ჩვენ სომის ხალხი ვართ, რომელიც 2003 წლის 22 ნოემბერს აფხაზეთის დამოუკიდებელი არსებობა ვამთქმარებდით და ვამბობდით, — „ნახავთ, შვებარდაჩა აფხაზეთის დასაბრუნებლად რაღაც აქვს ჩაფიქრებული“.

საბერძენეთში კი მიშამ განაცხადა: „ის, რაც მოხდა საქართველოში ბოლო არჩევნებზე, გასული წლის ოქტომბერში და ის, რაც მოხდა აფხაზეთის პარლამენტში რამდენიმე წლის წინათ, ჩვენი ევროპული არჩევანისთვის არის რეგრესი!.. ნათელია, რომ ეს არის უკან გადადგმული ნაბიჯი იმიტომ, რომ საქართველოს არჩევნებში ძალიან დიდი თანხა იყო ჩაყრილი და სწორედ ამ ფინანსურმა მანიპულაციებმა და დიდმა ფულმა ითამაშა გადამწყვეტი როლი ჩვენი მთავრობის დამარცხებაში, რომელიც მანამდე, ბოლო

ნიების მიერ თავმოყვარე ქვეყანა და ერთი თავის ხელისუფალს, თუნდაც ვადაგასულსა და სამარცხვინოდ დამარცხებულს, აუცილებლად პასუხს აგებინებდა და საკადრისს მიუზღავდა, მაგრამ ჩვენ სომის ხალხი ვართ, რომელიც 2003 წლის 22 ნოემბერს აფხაზეთის დამოუკიდებელი არსებობა ვამთქმარებდით და ვამბობდით, — „ნახავთ, შვებარდაჩა აფხაზეთის დასაბრუნებლად რაღაც აქვს ჩაფიქრებული“.

საბერძენეთში კი მიშამ განაცხადა: „ის, რაც მოხდა საქართველოში ბოლო არჩევნებზე, გასული წლის ოქტომბერში და ის, რაც მოხდა აფხაზეთის პარლამენტში რამდენიმე წლის წინათ, ჩვენი ევროპული არჩევანისთვის არის რეგრესი!.. ნათელია, რომ ეს არის უკან გადადგმული ნაბიჯი იმიტომ, რომ საქართველოს არჩევნებში ძალიან დიდი თანხა იყო ჩაყრილი და სწორედ ამ ფინანსურმა მანიპულაციებმა და დიდმა ფულმა ითამაშა გადამწყვეტი როლი ჩვენი მთავრობის დამარცხებაში, რომელიც მანამდე, ბოლო

ნიების მიერ თავმოყვარე ქვეყანა და ერთი თავის ხელისუფალს, თუნდაც ვადაგასულსა და სამარცხვინოდ დამარცხებულს, აუცილებლად პასუხს აგებინებდა და საკადრისს მიუზღავდა, მაგრამ ჩვენ სომის ხალხი ვართ, რომელიც 2003 წლის 22 ნოემბერს აფხაზეთის დამოუკიდებელი არსებობა ვამთქმარებდით და ვამბობდით, — „ნახავთ, შვებარდაჩა აფხაზეთის დასაბრუნებლად რაღაც აქვს ჩაფიქრებული“.

საბერძენეთში კი მიშამ განაცხადა: „ის, რაც მოხდა საქართველოში ბოლო არჩევნებზე, გასული წლის ოქტომბერში და ის, რაც მოხდა აფხაზეთის პარლამენტში რამდენიმე წლის წინათ, ჩვენი ევროპული არჩევანისთვის არის რეგრესი!.. ნათელია, რომ ეს არის უკან გადადგმული ნაბიჯი იმიტომ, რომ საქართველოს არჩევნებში ძალიან დიდი თანხა იყო ჩაყრილი და სწორედ ამ ფინანსურმა მანიპულაციებმა და დიდმა ფულმა ითამაშა გადამწყვეტი როლი ჩვენი მთავრობის დამარცხებაში, რომელიც მანამდე, ბოლო

ნიების მიერ თავმოყვარე ქვეყანა და ერთი თავის ხელისუფალს, თუნდაც ვადაგასულსა და სამარცხვინოდ დამარცხებულს, აუცილებლად პასუხს აგებინებდა და საკადრისს მიუზღავდა, მაგრამ ჩვენ სომის ხალხი ვართ, რომელიც 2003 წლის 22 ნოემბერს აფხაზეთის დამოუკიდებელი არსებობა ვამთქმარებდით და ვამბობდით, — „ნახავთ, შვებარდაჩა აფხაზეთის დასაბრუნებლად რაღაც აქვს ჩაფიქრებული“.

საბერძენეთში კი მიშამ განაცხადა: „ის, რაც მოხდა საქართველოში ბოლო არჩევნებზე, გასული წლის ოქტომბერში და ის, რაც მოხდა აფხაზეთის პარლამენტში რამდენიმე წლის წინათ, ჩვენი ევროპული არჩევანისთვის არის რეგრესი!.. ნათელია, რომ ეს არის უკან გადადგმული ნაბიჯი იმიტომ, რომ საქართველოს არჩევნებში ძალიან დიდი თანხა იყო ჩაყრილი და სწორედ ამ ფინანსურმა მანიპულაციებმა და დიდმა ფულმა ითამაშა გადამწყვეტი როლი ჩვენი მთავრობის დამარცხებაში, რომელიც მანამდე, ბოლო

ნიების მიერ თავმოყვარე ქვეყანა და ერთი თავის ხელისუფალს, თუნდაც ვადაგასულსა და სამარცხვინოდ დამარცხებულს, აუცილებლად პასუხს აგებინებდა და საკადრისს მიუზღავდა, მაგრამ ჩვენ სომის ხალხი ვართ, რომელიც 2003 წლის 22 ნოემბერს აფხაზეთის დამოუკიდებელი არსებობა ვამთქმარებდით და ვამბობდით, — „ნახავთ, შვებარდაჩა აფხაზეთის დასაბრუნებლად რაღაც აქვს ჩაფიქრებული“.

«ბატონი ბიძინა შუხია»

საპარლამენტო უმრავლესობის ერთ-ერთმა ლიდერმა კობა დავითაშვილმა პრემიერისა და უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის შეხვედრა შეაფასა. როგორც მან პირველი რადიოს რადიოკულუმში სტუმრობისას განაცხადა.
„ბატონი ბიძინა შუხია, მე არ მომერიდება, რომ კოლეგები გავაკრიტიკო, თუნდაც პოლიტიკის ლიდერი, როდესაც ის შეცდომას უშვებს. ბატონმა ბიძინამ სა-

მართლიანად თქვა და მოუწოდა სააკაშვილს და მის გუნდს, რომ ნუ ელაპარაკებიან დასავალეთს და ელაპარაკონ საკუთარ ხალხს, მე მეჩვენება, რომ კუბლაშვილთან შეხვედრა სწორედ ისეთ ფორმატში, რომ ეს იყო სასამართლოს დამოუკიდებლობის პატივისცემა, შეცდომა იყო და, ვინც ეს ურჩია ბატონ ბიძინას და დაარწმუნა, რომ ეს იქნებოდა კარგი ნაბიჯი და ამით ვიღაცის გულს მოვიგებდით, არასწორი რჩევა მისცა“.

მიქაქაშვილი

ლუკა აბუსერიძე

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ვინც ახლა ნატოსთან ისრაფის საპარტოვლოში, ან ბრიჯისა, ანა შიგნაული მატყუარა! საპარტოვლო ნატოში განკარგადების უტოპიურობა ამ საპარტოვლო კომპიტინტური პოლიტოლოგ-მესაქარტაბის ნაზარევი ეფუქნება და, თუ ისინი ცდებიან და რაღაც მიზარული შანსი მინც არსებობს, მხოლოდ ერთ შემთხვევაში — შორეულ პერსპექტივაშიც, ერთხელ და სამუდამოდ უარი უნდა ვთქვათ სოხუმ-ცხინვალის დაბრუნებაზე!

ქალბატონო ფინთიქოვა...

პირველად „ერისიონის“ შესახებ „ნაცების“ ყოფილი საგარეო საქმეთა მინისტრის ყოფილმა მოადგილემ, ნიკოლოზ ვაშაკიძემ დაარისხა „განგაშის ზარები“, აქაოდა, „ერისიონის“ რუსეთში ცეკვა-თამაში ავგისტოს ომში დაღუპული ჩვენი ბიჭების საფლავებზე ცეკვას ნიშნავსო და მოლაღატები უწოდა ამ მართლაც უბრწყინვალეს ეროვნულ კოლექტივს.

რა მოხდა ასეთი! რა, მსგავსი გამოხდომების მომსწრენი არ გაემხდარვართ ახლო თუ შორეულ წარსულში პაატა ბურჭულაძის, თამარ გვერდნითელის, სოსო პავლიაშვილის და სხვათა და სხვათა მიმართ? მაგრამ ქართულმა საზოგადოებამ სააკაშვილის რეჟიმის ზეობის დროსაც კი მოახერხა სწორი პოზიციის დაკავება და თითო-ორილი ვიგინდარის წაკეცკეცა ამაოდ ჩაიარა!..

ახლა ეს „პეტუნი“ სამშობლოში დაბრუნებისას „მოლაღატე“ „ერისიონს“ აეროპორტშივე სირცხვილის დერეფანში გატარებით დაემუქრა!..

«ლია ითიას» ლამის მთელმა საქართველომ უყარა. მკრტო ინტეკაქტივიში 70 ათასზე მეტი ზარი შევიდა და პროხანტულად შედეგი 75/25-ზე დაფიქსირდა «ერისიონის», ანუ იმივე ქართულ-რუსული უტიიარტოვების სსსკგეზლოქ!

ახლაც იგივე მოხდებოდა მეგონა, მაგრამ არა, „ბიგში ზამინისტრის“ ნაბუჭტურები ოდენ პირველი რგოლი აღმოჩნდა იმ ჯაჭვისა, რომელსაც მიზანმიმართული, კარგად ორგანიზებული, აღვირახსნილი კამპანია ჰქვია, რომელიც, აგერ მტორე კვირაა, ჩვენ თვალწინ მიმდინარეობს უკლებლოც ვეღლა ტელევიზიაში და არა მხოლოდ „ერისიონის“, არამედ ზოგადად ქართულ-რუსული ურთიერთობების ნორმალისების ნინა-ალმდეგ. ნორმალისების, რისი სურვილის ორმხრივი პირველი ნიშნების ჩანასახშივე მოსპობას ისახავს მიზნად ეს კამპანია!

თავის დროზე, ეროვნული მოძრაობის აღზევების ფაშს, დიდ რეზო თავუკაშვილთან ვიღაც ნვერგაუპარსავი და მუბლზე მავლენტისანი „შავლეგო პატრიოტები“ მისულან რაღაც პრეტენზიებით და ბატონი რეზოს შეკითხვაზე, ვინაა ხართ? — ჩვენ პატრიოტები ვართო! რაზეც საქართველოს სულიერების „მეტურტლეუტუხუცესს“ მიუგია — „პატრიოტიზმი პროფესია არ არის, პროფესიონალიზმი პატრიოტიზმიო“...

ნიმნავს სტრატეგიული ობიექტები“ და აქედან გამომდინარე, ყველაფერი გაიყიდა მისი მდუმარე თანხმობით თუ აქტიური ხელმძღვანელობით უცხო ტომელებზე!

გულბათ რცხილადმე, რუსეთთან ურთიერთობების დალაგების სასარგებლოდ, ერთი, არც თუ უმნიშვნელო არგუმენტი — მართლმადიდებლობაც მოიყვანა: ჩემთვის, როგორც მართლმადიდებელი ქრისტიანისთვის, ერთმორწმუნუნი ცარიელი სიტყვები არ არის! რაზეც ბენდუქიძე ჩერგოლევიშვილის ლამის ერთდროულად წამოსცდათ: — ააა, გასაგებიაო!..

რამ ნაცტელევიზიებიდანაც არ გვაკლია მათი ხილვის ბედნიერება, პირადად ბადრი პატარაკაციშვილის სხოვნის შეურაცხყოფაც მეგონია ამ უნამუსოების „იმედს“ ეკრანზე გამოჩენა!

აი, ასეა, ანუელა მამზანიანი იქნება ეს თუ სხვა „არასამთავრობო“ ორგანიზაციები, რომლებმაც, როგორც ნანუკი მარზე სოკობმა, 1 ოქტომბრის არჩევნების შემდეგ ისე წამოყვეს თავი და ყოველნაირად ხელს უშლიან რუსულ-ქართული ურთიერთობების ნორმალისებისკენ გადაღმულ პირველ ნაბიჯებს.

საა, მართლაც გასაგებია, ეს სარკასტული რეაქცია! ამ ერთ სიტყვაში ჩატიხს ამ ხილვის ბოლომდე და მიზნები საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიისა და მისი საჭეტმპერობლის — ილია II-ს მიმართ.

სახლი ტერიტორიების დაპყრობა ამერიკას, ამ სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობით, არ სჭირდება, რადგან „დაპყრობას“ დღეს გაკლენის სფეროების გაფართოება და აკი ასეთად გამოცხადებულიც აქვს ლამის მთელი მსოფლიო.

მაგრამ, მეგონი, კალამი გამეცა და ისევ ვახო სანაიას, უფრო სწორად, მის იმლაშინდელ სტუმარს, მინდია უგრებელიძეს, დავუბრუნდეთ, რომელიც ბრძანა, — მავ ლოგიკით, თურქეთი რომ ოკუპანტია და ჩვენი სისხლი აქვს ნათქვეფი, ისეთი უნდაო და თურქეთთანაც გავწყვიტოთ ურთიერთობაო?

ჯერ იყო და ეკა კვესიტაძემ მიუძღვნა საკუთარი „აქციენტები“ ევრაზიის ინტიტუტის ეგიდით „ვერეპალასში“ გამოართულ შეხვედრა-სემინარის ქართულ-რუსული ურთიერთობების შესახებ, რომელსაც უტიიარტის კენინამ ოსტატურად მიიბა „ერისიონის“ „მოლაღატების“ თემაზე. მერე იყო და გასულ თვესაკვეს იმავე თემაზე ვახო სანაიას „ლია ითიას“ ლამის მთელმა საქართველომ უყურა. მარტო ინტერაქტივიში 70 ათასზე მეტი ზარი შევიდა და პროცენტულად შედეგი 75/25-ზე დაფიქსირდა „ერისიონის“, ანუ იგივე ქართულ-რუსული ურთიერთობების სასარგებლოდ!

ეს ის ბენდუქიძეა, რომელმაც ჩამოსვლისთანავე განაცხადა — ყველაფერს გავყიცი, მილიონს ჩემიო“ ხელმოხვები რომ შეაგროვა) თითი ინტერაქტივის ჩარტების ფაქტს არაეთიკური უწოდა და

ახლგამოცხვარამა „მოინტელიგენტო პუბლიცისტმა“ ნათია მეგრელიშვილი კი ისეთი სისულელე იბოლიადა, კიდეც ერთი პოზიტიური რამ მოხდა — მანამდე ტაბუირეკვა კვესიტაძის „აქციენტების გან“ განსხვავებით, აღარ მიეცა „ცალ კარში თამაშის“ საშუალება.

სამართლად ვინ არის და საიდან მოვიდა ეს ფინტიქოვა ქალბატონი ნათია მამზანიანი? პირველად ეკა კვესიტაძემ ჩართო, როგორც პუბლიცისტი (თუმცა ამ ქალბატონის პუბლიცისტის ნიშუმი, არ ვიცი, ვინმეს უნახავს?) და მას შემდეგ, როგორც ნესი, ყველა ეთერში იხვევენ და არა მხოლოდ მას. ბევრი სხვაც, „რადიატორებთან მწოდში ჩარტო“ ჩარტებში გამოჩნდნენ ოქტომბრის შემდეგ, პუბლიცისტები, პროფესორები, ისტორიკოსები, ექსპერტები დაიჩქეს და „მალაინტელექტუალად“ ნაბევენ თვალებს, რეგულარულად გვმოდერავენა, ნაცოონალურს ვინდა დავეშემთხვევა მინც, რუსეთმა, რომ ნებით დაუთმო ვინმეს რამეო. დაახლოებით ეს ბრძანა, რომ ჰკითხო, იუარებს, მაგრამ მინც პირნავარდნილმა მიმისტმა!

რაზეც ბენდუქიძე ჩვეული უტიფრობით უპასუხა, — ეგაო, ბოლოს 200 წლის წინ იყო და იმდკარგული მიწების დაბრუნების თეორიული შანსიც არ არსებობსო. მაშ, მტყუენის, ბენდუ, რაც „სულ ახლახან“, აგერ 1921 წელს იყო ჩვენმა „ისტორიულმა მეგობარმა“ (საკოვის ერთ-ერთი „ნაკვესის“ მიხედვით) თურქეთმა ზურგში დაწა ჩაგვცა და აჭარა-ბათუმის გავლით, ოზურგეთამდე მოვიდნენ ოსმალი იანიჩარები და, რომ არა გენერალ მანიაშვილის გმირობა, დღესაც იქ იქნებოდნენ!

შედეგად მეორე დღესვე გააპროტესტა ე. წ. პატრიოტთა მოძრაობამ, რომლის ხელმძღვანელმა „ქათამმა“, ვინმე ანუელა მამზანიანი (აი, ვადაგასული სააკოვის მხარდაჭერი, „მილიონს ჩემიო“ ხელმოხვები რომ შეაგროვა) თითი ინტერაქტივის ჩარტების ფაქტს არაეთიკური უწოდა და

ეს ის ბენდუქიძეა, რომელმაც ჩამოსვლისთანავე განაცხადა — ყველაფერს გავყიცი, მილიონს ჩემიო“ ხელმოხვები რომ შეაგროვა) თითი ინტერაქტივის ჩარტების ფაქტს არაეთიკური უწოდა და

ეეჰ, აბა, რა გითხრათ, „ჩემო ქალბატონო“, ვანა მთლიანად აშშ-ის ტერიტორია ინდი-

ან მართლაც სულ ახლახან, ავგისტოს ომის დროს ცოცხად არ დააკლდა თურქეთს, რომ მისი „ისტორიულად კუთვნილი“ ბათუმის ოლქი დაეკავებინა და კვლავ გურჯისტანის ვილაიეთად ექცია? ვილაიეთად, რომელიც 1877-78 წლებს რუსეთ-თურქეთის ომის დროს ნაართვა რუსეთმა თურქეთს და 300 წლის წინ დაკარგული აჭარა, მესხეთ-ჯავხეთი, დედსამშობლო საქართველოს დაუბრუნდა!

ავხეთი, დედსამშობლო საქართველოს დაუბრუნდა!

აი, მივადევით რუსეთ-საქართველოს შორის მომხდარი ომის შედეგად ორ ქვეყანას შორის ჯერარნახულად რთული, დაძაბული პოლიტიკური ვითარების უმთავრეს მიზეზს, რომელზეც არაფერი თქმულა იმ დამეს „იმედზე“...

მოდით, ყოველგვარი მადლიერება-უმადლოების გარეშე, როგორც მოცემულობას, ისე შევხედოთ ჩვენს ჩრდილოელ მეზობელს.

რუსეთი ბუნებრივად ცდილობს და, არა მეგონია, ვერ შეძლოს, თუ უკვე არ შეძლო, პოსტსაბჭოთა სიერცებუ გავლენის აღდგენა!

რუსეთი ბუნებრივად ცდილობს და, არა მეგონია, ვერ შეძლოს, თუ უკვე არ შეძლო, პოსტსაბჭოთა სიერცებუ გავლენის აღდგენა!

თუ ისტორიას გადავხედავთ, დავინახავთ, რომ რუსეთის მორიგი დასუსტების ფაზამდე (საიდანაც ის კვლავ გაძლიერებული გამოვალ), როგორც მინიმუმ, რამდენიმე ათეული წელიწადია დარჩენილი და, აქედან გამომდინარე, რა ფორმა პატარა საქართველოსთვის: ათწლეულები წაიტისკენ უპერსპექტივო სვლა, რადგან არამხოლოდ ნატოს ევროპული მთავარი ფიგურანტები: საფრანგეთი, გერმანია, იტალია, ინგლისი არიან და მომავალშიც იქნებოდნენ საქართველოს ნატოში მიღების წინააღმდეგნი, არამედ, თქვენ წარმოიდგინეთ, რომ ამ საკითხში შეფარული ვეტოს უფლება რუსეთს აქვს. რუსეთში, რომელმაც თანხის დროს, სასპუტარკის სისუსტის გამო ერთხელ უკვე დაუშვა ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკების ნატოში განკარგადება, მიუარადა ამას აღარ დაუშვავს და მითუმეტეს კამპანიაში არ შემოუშვავს ამერიკას, სადაც რუსეთის ამდენი უპროლოზა და სისხლი დაუშვარია!

ასე რომ, ვინც ახლა ნატოსკენ ისრაფის საქართველოში, ან ბრიჯისა, ანა შიგნაული მატყუარა!

საქართველოს ნატოში განკარგადების უტოპიურობა ამ საკითხებში კომპეტენტების პოლიტოლოგ-ექსპერტების ნაზარევის ეფუქნება და, თუ ისინი ცდებიან და რაღაც მიზარული შანსი მინც არსებობს, მხოლოდ ერთ შემთხვევაში — შორეულ პერსპექტივაშიც, ერთხელ და სამუდამოდ უარი უნდა ვთქვათ სოხუმ-ცხინვალის დაბრუნებაზე!

ჰოდა, ეს დავაუექსიროთ კონსტიტუციაში და არა — ჩრდილოატლანტიკური კურსის უტელელობა და იქნებ მიგვიღონ კიდეც ნატოში?

დავით მხიჯია

ეკროპელობა არ ნიშნავს, რომ ყველა ჭკაუ უნდა გვანავლოს

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ბიძინა ივანიშვილი ევროპის „სახალხო პარტიისთვის“ მკვეთრ და ფართო წერილს აწვადებს. ამის შესახებ ივანიშვილმა უფრანლისტებს ქართულ ექსპერტებთან დღევანდელი შეხვედრის შემდეგ, ევროპარლამენტარების მიერ გავრცელებული მიმართვის კომენტარებისას განუცხადა. პრემიერ-მინისტრის განმარტებით, ახალი ხელისუფლება ევროპას გასაგებ ენაზე ესაუბრება, რადგან სიმართლის ევროპაში ჩატანის არ ეძინია.

„ევროპასთან ასეთ ტონში საუბარი სწორედ გასაგებია. დავით უსუფაშვილი კარგად წერს და სწორედ ამიტომ მან უპასუხა მიმართვას, თუმცა უსუფაშვილის წერილის ძირითადი აქცენტები ჩემი გაკეთებულია. უახლოეს დღეებში „სახალხო პარტიას“ უფრო მკვეთრ და ფართო წერილს მივწერ, რადგან ევროპელობა არ ნიშნავს, რომ ყველამ ჭკაუ უნდა გვანავლოს. ის წერილი სირცხვილია ან ევროპარლამენტარებმა არ იცოდნენ, ხელს რაზე აწერდნენ. ჩვენ მეტყვებთ, დავარწმუნოთ სი-

მართლუმი ის ადამიანები, რომლებიც სააკაშვილის სიცრუეში ცხოვრებას ახერხებდნენ“ — აღნიშნა ბიძინა ივანიშვილმა. მისევე ინფორმაციით, მისი წერილის გამოქვეყნება დიდი ზომიდან გამომდინარე დავიანდა, რადგან „ფაინენსელ თაიმსმა“ და „უილსტრიტ ჯორნალმა“ ქართულ მხარეს ამ წერილის მხოლოდ მეასამედის დაბეჭდა შესთავაზეს. პრემიერის ინფორმაციით, უახლოეს დღეებში დაზუსტდება გამოცემა, რომელშიც მისი წერილი გამოქვეყნდება. ევროპარლამენტის რამდენიმე წევრმა ბიძინა ივანიშვილს კრიტიკული წერილით მიმართა, რასაც ასევე კრიტიკულად უპასუხა დავით უსუფაშვილმა.

„დააბამდნენ პატიმარს, ხელ-ფხის შეუპირადნენ და ისა სცამდნენ — წყლით სავსე ზოთლს ურტყამდნენ თავში. პატიმარებს დენითაც ანამებდნენ. სპეციალური აპარატი ჰქონდათ, რომელიც წნევის აპარატს ჰგავდა, სხეულზე დააბრუნდნენ და დენს ბირტყამდა. თან დენის ქალას ნელ-ნელა უმატებდნენ. ჰქონდათ მეორე სანამებელი აპარატიც, რომელიც შინაგან ორგანოებზე მოქმედებდა“.

საბარათალი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჩემს 2 წლის შვილს, საპარაულს, კუდილს თანამგრობლებს პანერუკები ურტყან

გიორგი განჩილაძე: ყოფილი პოლიტპატიმარი, გიორგი განჩილაძე, სასჯელს გლდანის მერვე საპრობოლოში იხდიდა და საპატიმროდან თავის დაღწევა მხოლოდ ხელისუფლების შეცვლის შემდეგ შეძლო, თუმცა, სასტიკი ცემისა და დენის სპეციალური ხელსაწყოთი წამების შედეგად, დღეს მას ჯანმრთელობის პრობლემები აქვს. ციხეში არსებულ ვითარებაზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ბივი ბარჩილაძე ესაუბრება.

— როდის დაგაკავეს?
— მე ვიყავი „სახალხო კრების“ ახალგაზრდული მოძრაობის რეგისტრირებული ფრთის ხელმძღვანელი და 2009 წლის აქციებიდან დაკავების დღემდე გამუდმებით მითვალიყოლები პოლიციისა და კუდილს თანამგრობლები. რეგისტრირებული ვიყავი და გადაადგილების საშუალებას არ გავძლევდნენ. ალბათ, ყველას ახსოვს, 21 მაისს საზოგადოებრივ მუხრეხვებელთან როგორ მოვიდნენ ზონდერები მიტინგის დასაშლელად და რა დაპირისპირება მოხდა მიტინგის მონაწილეებსა და ამ ზონდერებს შორის.
22 მაისს აქციაზე გაჩერდა მანქანა, რომელსაც ვარეგნულად არ ეტყობოდა, რომ ის პოლიციის ან რომელიმე ძალოვანი უწყისის საკუთრება იყო. ავტომანქანიდან გადმოვიდნენ ასევე სამოქალაქო ტანსაცმლის მქონე ადამიანები, რომლებსაც

არც საკუთარი თავი წარუდგენიათ და არც რაიმე საბუთი წარმოუდგენიათ. მოსვლისთანავე, ძალის გამოყენებით ერთ-ერთი „სახალხო კრების“ წევრი ჩავადგეს მანქანაში. მოგვხსენებდა, გია უჩავაც მაშინ გაიტაცეს და ჩემს წყევანსაც ცდილობდნენ, მაგრამ მე წინააღმდეგობა გავეუწიე და იმ დღეს ჩემი გატაცება ვერ მოახერხეს.
ამას მოჰყვა ხელისუფლების მხრიდან 26 მაისის სისხლიანი სადამსჯელო ოპერაცია ქართული ხალხის წინააღმდეგ. როგორც ჩანს, ხელისუფლებას სურდა, დაემთხებინა ხალხი, რათა ქუჩაში გამოსვლა ვეღარავის გაეხდინა.
მე დამაპატიმრეს 7 ივნისს. მანამდე ჩემმა დამ დაირეკა და მითხრა, რომ სახლში ვიღაცეები მისულან, არც ფორმა ეცვოთ, არც რაიმე საბუთი უჩვენებიათ. სახლში ჩემი და დამცირებულნი ბავშვები იყვნენ. პატარა გავშვებულს შუ-

რაცხყოფა მინახავს, ჩემს 2 წლის შვილს, საპარაულს, კუდილს თანამგრობლებს პანერუკები ურტყან. არ ვიცი ვინ იყვნენ. შემდეგ მეუღლემაც დამირეკა და მითხრა, რომ ემუქრებოდნენ, ამიტომ გადავწყვიტე ოჯახის მოწახლეს და მათი სადმე გადავადგილდებო. მაგრამ სახლამდე მისვლა ვერ მოახერხე, გზაშივე დამაკავეს და მოდულის შენობაში წამიყვანეს. იქ რაც ხდებოდა, უკვე მთელმა საქართველომ იცის. საშინლად მანამეს, დღესაც მაქვს სხეული დაღუჭრებული.
— რატომ განამებდნენ, რას გუგებობდნენ?
— მეუბნებოდნენ, რომ ახლა გიმეგვლოს წინო ბურჯანაძემ და ნონა გაფრინდაშვილმა, რას ერჩით ამ აყვავებულ ქვეყანას, რა გინდათ, თან გვცემდნენ, როგორ გაბედეთ და 22 მაისს პოლიციას წინააღმდეგობა გაუწიეთო.
— იმ დღეებში ვრცელდებოდა ინფორმაცია, თითქოს „შეფიცულებს“ იარაღი და „მოლოტოვის კოქტილები“ ჰქონდათ...
— მე პირადად „შეფიცულთა რაზმის“ წევრი არ ვყოფილვარ, მაგრამ ეს ინფორმაცია სიცრუეა. აქცის არც ერთ მონაწილეს იარაღი და „მოლოტოვის

კოქტილი“ არ ჰქონია. ჩვენ რომ იარაღი გვქონდა, ამხელა სისხლიანი სპეცოპერაცია ჩატარეს 26 მაისს და, ალბათ, გამოვიყენებდით, ხომ? მსგავსი არაფერი ყოფილა.
— რა წავიყენეს ბრალად?
— ბრალად წამიყენეს 22 მაისის პოლიციისთვის წინააღმდეგობის განხრე და სახელმწიფო ქონების დაზიანება. ჯერ წინასწარი ორთვიანი პატიმრობა მომისაჯეს, შემდეგ კი ვადამიყვანეს გლდანის შერვე საპრობოლოში, სადაც წელიწადი და გრძელ ვეგავტარე.
— გლდანის საპრობოლო განსაკუთრებული სისასტიკით იყო ცნობილი. წამების რა მეთოდებს იყენებდნენ პატიმრების მიმართ?
— ციხეში რა ხდებოდა, ვერ აღწერა. იმ პატიმარების ცემა რევოლვორში ახლები იყო. ხშირად დააბამდნენ პატიმარს, ხელ-ფხის შეუპირადნენ და ისა სცამდნენ. სპეციალური აპარატი ჰქონდათ, რომელიც წნევის აპარატს ჰგავდა, სხეულზე დააბრუნდნენ და დენს ბირტყამდა. თან დენის ქალას ნელ-ნელა უმატებდნენ. ჰქონდათ მეორე სანამებელი აპარატიც, რომელიც შინაგან ორგანოებზე მოქმედებდა.

სანამებელი აპარატიც, რომელიც შინაგან ორგანოებზე მოქმედებდა.
ისე სასტიკად მანამებდნენ, საპატიმროში გატარებული პირველი ხუთი თვე თითქმის არ მახსოვს... მთხოვდნენ მელიარებინა, თითქოს ჩვენ რუსეთიდან გვაფინანსებდნენ და თითქოს ბადრი ბიჩაძე შეიარაღებულ დაგვუფებებს ქმნიდა. ფიზიკური ზენოლის პარალელურად, მიმდინარეობდა ფსიქოლოგიური ზენოლაიც. გვანამებდნენ აბანოში, უსაფრთხოების ოთახში — თითქმის ყველგან, სადაც სათვალთვალო ვიდეოკამერები არ იყო. **საწყალო ირაკლი თორაძე, რომელიც ბათუმის უფლებამოსიანი მაღალი დანიშნულების თანამშრომელი იყო, 130-კილონიანი კანონი, 54 კილო იყო, ციხეშიც და რა ბავშვებიც, ციხეშიც ნორმალური არც ერთი პატიმარი არ გამოსულა, ყველა ფსიქოლოგიური პრობლემა იქვე აქვს.**
— თქვენ მხოლოდ გენერალ გია უჩავაც ჩვენების საფუძველზე დაგაპატიმრეს?
— დიან, 14 კაცი ერთადერთი კაცი, გია უჩავაც, ჩვენების საფუძველზე დაგაპატიმრეს და ბრალს უდებოდა, რომ უჩავა დაგაპატიმრეს და ბრალს უდებოდა, რომ უჩავა დაგაპატიმრეს.
— თქვენ მხოლოდ გენერალ გია უჩავაც ჩვენების საფუძველზე დაგაპატიმრეს?
— დიან, 14 კაცი ერთადერთი კაცი, გია უჩავაც, ჩვენების საფუძველზე დაგაპატიმრეს და ბრალს უდებოდა, რომ უჩავა დაგაპატიმრეს.

ებო, მეგობრებს დაგვიოცავდნენ. თითხმეტევე ვეგობრობდით და გვეუბნებოდნენ, რომ, თუ ბრალს არ ვალიარებდით, გვაყურებინებდნენ, როგორ კლავდნენ რომელიმე ჩვენგანს. შემდეგ შემოგვთავაზეს უფასო საპროცესო ვარიანტი. ყველამ ერთად გადავწყვიტეთ და ბოლო-ბოლო ვალიარეთ „ბრაღი“, რადგან ჩვენთვის მინც არაფერი შეიცვლბოდა და ამით ზიანს არავის მივაყენებდით, პირიქით, საკუთარ ოჯახებსაც საფრთხისგან ვიხსნიდით.
— ხელისუფლების შეცვლის შემდეგ თქვენ პოლიტპატიმრის სტატუსით გაათავისუფლდით. გავრცელდა ინფორმაცია, რომ პოლიტპატიმრები საკუთარი უფლებებისთვის ბრძოლის გაგრძელებას აპირებენ. თქვენ რას აპირებთ?
— პირველ რიგში, თითხმეტევე ერთად შევიტანთ სარჩელს, რათა აღნიშნული საქმე გამოიძიონ. იმედს ვაქვებს, ბოლოს და ბოლოს სამართლიანობა აღდგება და სასამართლო ჩვენს სასარგებლოდ გამამართლებს განაჩენს გამოიტანს. ჩვენი გატაცება სურდათ აქციაზე მოსულ უცნობ ადამიანებს და ჩვენ მხოლოდ თავს ვიცავდით...
ესაუბრა ზორანა ციკლარაშვილი

სახალგაზრდო არ უნდა ახდუნებოდეს და მიზანმიმართულად არ უნდა აზარალებდეს საკუთარ მოსახლეობას

გიგობლინგი — იგივე ლუდომანია, აზარტულ თამაშებზე დამოკიდებულება, რომელიც მოიცავს სათამაშო ავტომატებზე, კაზინოსა და ტოტალიზატორზე დამოკიდებულებას. მეცნიერება ლუდომანიას ისეთი დაავადების გვერდით აყენებს, როგორცია ნარკომანია და ალკოჰოლიზმი, თვითონ აზარტული თამაშებით გატაცებულნიც ეთანხმებიან მეცნიერთა ამ მოსაზრებას. დღეს ეს საკითხი საქართველოში მკვეთრ მწვავედ დგას. ამ პრობლემას ფართოდ ეხმაურება საქართველოს საპარტიარქო და თავად პარტიარქიც. რამდენიმე ხნის წინ კი თბილისში ყველა კაზინოსა და სლოტკლუბის დახურვის ინიციატივით ახლახან ჩამოყალიბებული პარტია „საქართველოს პატრიოტთა ალიანსი“ გამოვიდა. დღეს „საქართველო და მსოფლიოს“ სტუმარი ამ პარტიის გენერალური მდივანი **სოსო მანჯაღიძე** გახლავთ.

— თქვენ საქართველოში სათამაშო ბიზნესის აკრძალვის ინიციატივით გამოდისართ. ამაში საპარტიარქოც აქტიურად გიჭერთ მხარს.
— ეს ინიციატივა ჩვენი საინიციატივო ჯგუფის მიერ არის შემუშავებული. საქართველოს მოსახლეობის უდიდეს ნაწილს, სახელმწიფოს აღვირაბსნილი პოლიტიკის გამო, დიდი ზიანი მიადგა. ეს შეეხება არა მხოლოდ იმ ადამიანებს, რომლებიც თამაშობდნენ და ფული

პეტიციას ჩვენც ვწერთ ხელს დაწარჩენ პატრიოტებთან ერთად და, რა თქმა უნდა, საპარტიარქოც აქტიურად გიჭერს მხარს ამ საქმეში.
— იქნებ საკმარისია კაზინოებსა და ზოგადად სათამაშო ბიზნესზე საქართველოში მხოლოდ გარკვეული შეზღუდვების დანერგვა?
— საერთოდ ყველანი ვთანხმდებით იმაზე, რომ სახელმწიფოს ადგილი აქვს გარკვეული ვალდებულებები უცხოელ ინვესტორებთან თუ ბიზნემენტთან, რის გამოც, შესაძლოა, შეიქმნას იურიდიული სახის პრობლემები, რაც ისევე ჩვენს მოსახლეობას დააზარებს მძიმე ტვირთად. ასევე საუბარი იყო 95 მილიონ ლარზე, რომელიც ჩვენი ქვეყნის ბიუჯეტში სწორედ ამ ბიზნესის წყალობით შედის, ამიტომ ყველაფერი ძველებურად უნდა დარჩენილიყო, რაც წარმოუდგენელია პირადად ჩემთვის. არსებობს მესამე მოსაზრება, ჩვენი აზრით, ყველაზე ცივილიზირებული ლეგი, რომლის საფუძველზეც უნდა შედგეს პროგრამა: თანდათან აკერძოლო რეკლამა, შევიშუშოთ პოლიტიკა ინტე-

რენტთამაშებთან დაკავშირებით. ეს აუცილებელია, რადგან ამ თამაშებს აქტიურად ეტანებიან ჩვენი შვილები. უნდა შევქმნათ რეგულაციები, რომელთა მიზანიც იქნება ან საბოლოო აკრძალვა, ან ამ ბიზნესის ლოკალიზაცია გარკვეულ სასაზღვრო ზოლში. კიდევ ვიმეორებ, საუბარი იმაზე, რომ სახელმწიფო არ უნდა აცდუნებდეს და არ უნდა აზარალებდეს მიზანმიმართულად საკუთარ მოსახლეობას. ჩვენ რომ ერთიანი საკანონმდებლო აქტით აკრძალვთ ყოველივე, სათამაშო ბიზნესი იატაკქვეშ გადაინაცვლებს და ეს კიდევ უფრო დიდი საფრთხეს შეუქმნის ქვეყანას.
— უნდა აღვნიშნოთ, რომ ამ ბიზნესის ქართველი მესვეურები ჩვენი ქვეყნის ყოფილი მთავრობის წევრებიც არიან და როგორ მათგან თავს უფლებას აძლევს კიდევ დაგვეზოღდონ.
— მათ აქვთ ლაპარაკის უფლება, ოღონდ ეს ადამიანები უნდა საუბრობდნენ ციხის საკანონიდან და ისიც თავიანთ ადვოკატებთან. საერთოდ, ის ფაქტი, რომ ამ ადამიანებისთვის

საჯარო სივრცე ღია და ჩვენ ვხედავთ მათი ფაშისტური პოლიტიკის გაგრძელებას, ოღონდ ვერაბალურ ასპექტში, რადგან მათ ამ ეტაპზე არ შეუძლიათ ტერორის გამოყენება, იმის გამო, რომ ხელისუფლების ინსტრუმენტები ხელთ არ უჭირათ, წარმოუდგენელი დაუცინევა და ყოველად მიუღებელი საზოგადოებისთვის.
— ორი სიტყვით მომავალ საპრეზიდენტო არჩევნებსაც შევხებით. როგორ უნდა მოხდეს ახალი პრეზიდენტის არჩევა ჩვენს ქვეყანაში და რა უნდა გავითვალისწინოთ, რათა თავიდან ავიცილოთ დაშვებული შეცდომების გამეორების საშიშროება?
— საქართველოში ახალი პრეზიდენტის არჩევა სახალხო არჩევნების გზით უნდა მოხდეს. უნდა გავითვალისწინოთ ყველა დეტალი, ასაკიდან დაწყებული — პოლიტიკური წარსულის ჩათვლით. ხალხის ნების გამოხატვა უნდა იყოს გაცნობიერებული და უზრუნველყოფილი, ამისათვის უნდა გამართვდეს სარეფერენდუმო და საპლემბიტო კანონები. ეს

თუ არ მოხდა, ჩვენ ვერ შევდგებით როგორც ქვეყანა.
— უნდა იყოს თუ არა მომავალი პრეზიდენტის პრეგრატივა აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთში, ასევე ჩრდილოეთის ქვეყნების მიმართულებით სიტუაციის ნორმალიზება?
— აუცილებელია! მართო მისი კი არა, ეს ყველას პრეგრატივა უნდა იყოს. პოლიტიკის სწორად წარმოების შემთხვევაში, წარმოების დიდი შანსი აქვს წარმატების მისაღწევად. ჩვენ ჯერ კიდევ ვერ ვაცნობიერებთ, რადგან დიდი პოტენციალი მქონე ქვეყანა ვართ, მაგრამ რუსეთისთვის ანგარიშის განება აუცილებელია. ეს ნიშნავს იმას, რომ რუსეთს აქვს გარკვეული ინტერესები სამხრეთ კავკასიაში, რომელთა დაკმაყოფილებაც, ჩვენი ინტერესებისა და ღირსების დაცვის შემთხვევაში, გამოინვესტოსა ჩაბლოსა და აფხაზეთის დაბრუნებასაც. რა თქმა უნდა, მე არ ვგულახებოთ ომს და ძალისმიერ მოქმედებას, უბრალოდ, ჩვენ ჩვენი ინტერესებისთვის დადებით ბალანსს უნდა შევქმნათ სამხრეთ კავკასიაში.
ესაუბრა მპა კანინი

ქვისითა

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რა იცინავს ავღანელთა, ერაყელთა, სირიელთა, ლიბიელთა ...და თუნდაც ქართველთა, რა უნდათ! ეს ნატო იცის, თუ ვის რა უნდა მსოფლიოში, რომელი წყობა და რომელი პრინციპები-მთავრობა სჭირდება. ამიტომაც ყველა გაგებით უნდა მოეპიქოს (ვალდებულა!) ანალოგიურ „სამშვიდობო“ მისიებს, „საპერლოვან“, „ფერად-ფერად“ რევოლუციებს და „არაბულ გაზაფხულს“, შვიდობა-დემოკრატიის დასაწყობვად თავიცი უნდა დადონ, ოჯახის რამდენიმე წევრიც გაიშვონ და პატარა ნამეგობაც გაუქმონ ციხეებში.

ჩვენ, ნატო და რუსეთი

10-12 წლის წინ, როცა მსოფლიოში მიმდინარე მოვლენებში ნაკლებად ვიყავი ჩახედული, ამერიკასა და ნატოზე დიდ იმედებს ვამყარებდი და, მიუხედავად იმისა, რომ ნატოს მიერ იუგოსლავიის დაბომბვის დროიდან (კლინტონის პრეზიდენტობის პერიოდში, 1999 წ.) უკვე ეჭვის ჭია მყავდა გვარიანად შეჩენილი, გაჭირვებული საქართველოს დამხმარედ, ტერიტორიული პრობლემების მომგვარებლად და რუსეთის საპირწონედ მანაც ამერიკა-ნატო მესახებოდა.

რა არის საჭირო ნატოს «ლია» კარში შესასვლელად, რა პირობებს აყენებს ის?

მას შემდეგ, რაც ინტერნეტის (!) წყალობით შესაძლებელი გახდა უამრავი ინფორმაციის მიღება ალტერნატიული წყაროებიდან და მეც სულ უკეთ და უკეთ ვნახავდი მსოფლიოში მიმდინარე (და წარსული!) მოვლენების არსს, ცხადია, დასავლეთის მიერ მსოფლიოში გატარებულ პოლიტიკაზე შეხედულება კარდინალურად შემცვალდა. არა, რუსეთზე არა არ შემცვლია, მას გაცილებით უკეთ ვიცნობდი და მის იმპერიულ ზრახვებში არასოდეს შემიტანია ეჭვი, თუმცა ბევრი რამ ვაგიგე როგორც ოქტომბრის რევოლუციასზე, ისე რუსეთის 80-90-იანი წლების „პერესტროიკაზე“, მათ დამოფინანსებელსა და მომწყობებზე. ახრი, სამწუხაროდ, ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და ნატოზე შეეცვალა, და ეს იყო ყველაზე დიდი განზობილება, იმედების მსხვრევა ჩემს ცხოვრებაში!

სამარცხვინო პროცენტებიც გამოსწორდა — 61-დან 77(!) %-მდე გაიზარდა (ნებისმიერი არჩევნების დროს, მის დასაბრუნებამდე დარჩენილ 2-3 საათში მხოლოდ ერთი, დიდი დიდი რამდენიმე პროცენტით თუ იცვლება მონაცემები, მაგრამ 16 %-ით მატება არ ახსოვს არჩევნების ისტორიას არსად მსოფლიოში!). გინესის ამ რეკორდის „გამოცხობით“ „ნაცმოძრაობამ“ თავანეთულბმა უპატაკეს დასავლეთის საქართველოს მოსახლეობის აბსოლუტური უმრავლესობის „ჭეშმარიტი“ განწყობის თაობაზე! ეს პარადოქსი სათანადო ყურადღების მიღმა დარჩა ოპოზიციასაც, რადგანაც ნაცო პოლიტიკის მეთეხვენი, მკაცრად მოთხოვნისკენ იყო მიმართული.

ბოლო ხუთ წელწინადაა განვითარებულმა მოვლენებმა — დასავლეთის მხრიდან სააკაშვილის ხელისუფლების აშკარა მხარდაჭერამ, საქართველოს მოსახლეობას ბევრ რამეზე აუხილა თვალი, და დარწმუნებული ვარ, დღეს რომ ჩატარდეს პლენსციტი ნატოში შესვლასთან დაკავშირებით, მოსახლეობის ნახევარზე მეტი იტყვის „არას“.

ჩემს მოსაზრებას თვით ისეთი უმრავლესობა კურსი ნატოსკენ აქვს აღებული. ეს მართლაც ასე იყო საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ დაახლოებით 16-17 წლის წინდასახლებული ვიყავი. ყველას ვგახსოვს ცხრა წლის წინანდელი განწყობა, როცა ნატოში შესვლას საქართველოს მოსახლეობა თითქმის ისევე უჭერდა მხარს, როგორც ახლავს და მიხივდა სააკაშვილი. ოთხი (!) წლის შემდეგ კი, საპრეზიდენტო არჩევნების პარალელურად მიმდინარე პლენსციტმა (2008 წლის 5 იანვარს) არჩევნების დასრულებამდე ცოტა ხნით ადრე (დღის ოთხი საათისთვის!) ნატოში შესვლის მომხრეთა კატასტროფული ვარდნა დააფიქსირა — ადრინდელი 87 %-დან 61.1 %-მდე (თბილისის პირამინდელ ნაგებობებზე შემდეგ სააკაშვილის გადარჩევა მეტად სათუო შეიქმნა, ამიტომ „ნაცმოძრაობამ“ მთელი ყურადღება მისთვის ხმების 51-52 %-ის მოგროვებაზე გადაიტანა და, ამ განამანაში ნატოც მისახედი რომ ჰყავდა, სულ გადავიწყდა!)

სასწრაფოდ ამუშავდა ცნობილი გამაყლებლების — მაქვარიან-გოგორიშვილ-თარხნიშვილის საპრეზიდენტო მანქანა ნატოს მიმართულებითა და

დენივე პროცენტს რუსეთის გაკონტროლება არ სურდა! კითხვის დაკონკრეტების შემთხვევაში კი — „მხარს უჭერთ თუ არა საქართველოს ნატოში შესვლას აფხაზეთ-სამაჩაბლოს გარეშე, ეჭვი არ მეპარება 90% იტყვის „არას“.“

მიანიც რა უსტილავლა-ოპოტიანი ბანკირთა უსტილი ჩვენი ნატოში შესვლა და, თანაც, რაც შეიძლება მალე, უახლოეს მომავალში? როგორც ძველი, ისე ახალი ხელისუფლების ერთ-ერთი მოტივი არის ქვეყნის უსაფრთხოება — „ნატოში“ განევრების შემდეგ უბატონდ ხმას ვერ გავცემს ვერაფერი! სწორია? აბსოლუტურად, თითქმის აბსოლუტურად (გა-აჩნია, ვინ დაგვესხმება თავს და შევა თუ არა ნატოს ინტერესებში საქართველოს დაცვის გულთბობის შესახებ შევიწყობა)?! ხაზს ვუსვამ, ეს მოტივი გვამოძრაებს ჩვენ და არა ნატოს. რატომ აიტყვივებს ვინმე სხვისი დაცვით თავს, თუ თავად უფრო დიდი მიზანი არ აქვს დასახული? სწორია? რა თქმა უნდა, ესეც აბსოლუტურად სწორია! მაგრამ ნატოს მიზნებზე ახლა არ შევჩერდები, შორს ნავიყვანს.

რა არის საჭირო ნატოს „ლია“ კარში შესასვლელად, რა პირობებს აყენებს ის?

პირველი. წესდების მიხედვით, ახალი წევრის მიღებას მხარი ერთხმად უნდა დაუჭიროს ნატოს წევრმა 28-ვე სახელმწიფომ;

დენივე პროცენტს რუსეთის ხელმწიფოს არ უნდა ჰქონდეს ტერიტორიული (სასაზღვრო) პრობლემები.

ეს ორი პირობა უმთავრესი, თუმცა ასახელებენ კიდევ ერთს — დემოკრატიული ინსტიტუტების არსებობის აუცილებლობასაც. ვერ გეტყვით რამდენად გულწრფელად, მაგრამ ამჟამინდელი ხელისუფლება სწორედ ამით, ქვეყანაში დემოკრატიის არარსებობით, ხსნის ჩვენს ნატოში აქამდე არგანვრინებას და პრაქტიკულ ნაბიჯებსაც დგამს ამ მიმართულებით, რაც, ბუნებრივად, ერთობ მოსანონია იმისდამიუხედავად დაეუახლოვებით ამით ნატოს თუ არა.

ნატოსთან დასახლოებლად და მისი გულის მოსაგებად არის კიდევ სხვა გზა, დემოკრატიული ინსტიტუტებზე უფრო მნიშვნელოვანი — ნატოს პოლიტიკის უსიყვრო მხარდაჭერა და მის სამშვიდობო ოპერაციებში აქტიური მონაწილეობა, რასაც ფრიადვე ასრულებდა და ასრულებს ორივე ხელისუფლება, აგერ უკვე ცხრა წელია.

ავღანეთის ოპერაციებში მონაწილეობას ამჟამინდელი ხელისუფლება ნამდვილი მიზნებით — აღებული ვალდებულებებით, ნატოს წინაშე თავის გამოჩენით და, აქედან გამომდინარე, განვერინების დაჩქარების სურვილით რომ სხნდეს, ყველასთვის ყველაფერი გასაგებია იქნებოდა, მაგრამ არა. ერთის მხრივ, გვეუბნებიან, რომ ეს ხევა

საც მას აბრალებდა ნატო, რათა იქ შეჭრა გაემართლებინა) და არც ავღანეთს — 2001 წლის 11 სექტემბრის ტერაქტებში (რამდენ პროცენტსაც სჯეროდა ამერიკის ოფიციალური ვერსიის 11 წლის წინ, ზუსტად იმდენს აღარ სჯერა მისი დღეს!). იქნებ ჰუმანური სურვილები გვამომრავებს და ამერიკელებსაც ამიტომ ვეხმარებით „დემოკრატიის“ დამყარებაში? კი მაგრამ, თავად ავღანელებს არ უნდა შეეკეთებოთ — ხელს აძლევთ თუ არა ათათასობით დახრილი თანამემამულის სისხლის ფასად დამყარებული „დასავლური დემოკრატია“?!

ისე, თუკი მოვლენებს ნატოს პოზიციებიდან მივუდგებით, მაშინ სხვაგვარი დასკვნაც გაკეთდება: რას ჰქვია, რომ აცხადებენ, — „არ გვინდა ასეთი დემოკრატია“, „ჩვენი დიქტატურა გვირჩევს!“ რა იცინავს ავღანელებმა, ერაყელებმა, სირიელებმა, ლიბიელებმა ...და თუნდაც ქართველებმა, რა უნდათ! ეს ნატო იცის, თუ ვის რა უნდა მსოფლიოში, რომელი წყობა და რომელი პრინციპები-მთავრობა სჭირდება. ამიტომაც ყველა გაგებით უნდა მოეპიქოს (ვალდებულა!) ანალოგიურ „სამშვიდობო“ მისიებს, „საპერლოვან“, „ფერად-ფერად“ რევოლუციებს და „არაბულ გაზაფხულს“, შვიდობა-დემოკრატიის დასაწყობვად თავიცი უნდა დადონ, ოჯახის რამდენიმე წევრიც გაიშვონ და პატარა ნამეგობაც გაუქმონ ციხეებში.

აბა, ჯაბა იოსელიანის თქმის არ იყო, „დემოკრატია მართალია და მართალია და იქნებ არ გგონიათ თქვენ“?!

რაც შეეხება ვალდებულებებს, ბოლოს და ბოლოს, გვეტყვის ვინმე, რა ვალდებულებები გვაქვს აღებული? ვითომ იმაზე მეტი, ვიდრე თავად ნატოს წევრ სახელმწიფოებს?! ეს ხომ წარმოუდგენელია! ნატოს წევრებს (!) გამოჰყავთ თავიანთი კონტინგენტი ავღანეთში, ბეგრმა, კარგა ხანია, გაიყვანა და ბეგრში მხოლოდ სიმბოლურად მონაწილეობს (მაგ., ნატოს არანევრ აზრბაიჯანის მხოლოდ 90 სამხედრო ჰყავს გაგზავნილი და ისიც არასაბრძოლო ოპერაციებისთვის), ჩვენ კი ვიდევით პირობას, რომ კონტინგენტს გავზრდით და „2014 წლის შემდეგაც იქ დავრჩებით“! ნებაყოფლობით ომში ცხმას და ჩვენი მხოლოდ 90 სამხედრო იქით საომრად გაგზავნას ხალხის თანხმობა არ სჭირდება?! ავღანეთში ჩვენი სამხედროების გაგზავნას ხომ საქართველოს მოსახლეობის მხოლოდ ერთი მეხუთედი (21%) უჭერს მხარს! ეს პრეზიდენტი ან რომელიმე პარტიის სურვილებზე დამოკიდებულია? მაშინ პირველდნა იმთა გაუშვან შვილები საომრად, ვინც ასეთ ომებში

ინტერვიუ

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„კონფლიქტური რეგიონების პრობლემები ისეთი ჩინოვნიკებს ებარათ, რომორიც, აბაალითად, შსს-ს ანალიტიკური სამსახურის უფროსი იყო. რუსეთის პრობლემის მოგვარებას კი რაღაც არალეგალური მეთოდებით ცდილობდნენ.“

ნოდარ მგალობლიშვილი:

ჩქარა კეთდება მხოლოდ დიქტატურა

საქართველოს სახალხო არტისტი ნოდარ მგალობლიშვილი აქტიურად იყო ჩართული „ქართული ოცნების“ წინასაარჩევნო პროცესში. გამარჯვებიდან მეხუთე თვის თავზე ვეკითხები:

— კმაყოფილი ხართ, ბატონო ნოდარ, მიღწეულით? ამოდ ხომ არ დაიხარჯა ძალისხმევა?

— მოქმედება, მე მგონი, არასოდეს არის ამოდ, თუ კეთილ საქმეს ემსახურება. შედეგი, რა თქმა უნდა, დადებითია, მაგრამ იმასაც ვიტყვი, რომ ხალხის მოუთმენლობას კრიტიკულად ვუყურებ. ისეთი ნგრევის შემდეგ, რომლის მონაწილე ვართ ცხრა წლის განმავლობაში (და მეტისაც), ქვეყანას ნორმალურ კალაპოტში უცებ ვერ ჩააყენებ. **ჩქარა-ჩქარას წინააღმდეგ ვარ. ჩქარა კეთდება მხოლოდ დიქტატურა. ჩვენი მოქალაქეებისადმი მოთმინების უპრობლემო გამოცდას პრეტენზია: „მოთმინებით უპასუხეთ მოიწოდებთ სასურველი შედეგს“.**

— საზოგადოებრივ აზრში ხაზგასმულად იჩინა თავი ახალი ხელისუფლების მიერ აქტიურობის ტემპის დაკარგვა: თითქოს შავი ფიგურებით თამაშობს და უმცირესობის სვლეტისთვის პასუხის გაცემით უფრო დაკავებული, შემოგდებულ თემებზე რეაქციით, ვიდრე საკუთარი პოლიტიკის განხორციელებით.

— და მაინც მე მგონია, რომ ვთამაშობთ მომავალი ცხოვრების გასაკეთებლობისკენ.

— ვერც ის უნდა იცოდეთ, მტერს რა სურს, რა აქვს ჩაფიქრებული. უნდა ავალოთ, თავს როგორ გაამყარებინოთ, გააანალიზოთ მისი პოლიტიკა და შემდეგ განახორციელოთ კონტრდარტყმისთვის საჭირო ღონისძიებანი. პაუზა ამისთვისაა საჭირო.

— თუ ისინი, ვინც დღეს უმცირესობაში არიან, თვლიან, რომ გაღმა შედეგებით თავს გადაირჩენენ, ეს არის ისტორიული სამართლიანობის საწინააღმდეგო ტაქტიკა. უმრავლესობა, მე ვფიქრობ, სწორ პოლიტიკას ადგას. რა შედეგს მივიღებთ, უფალმა იცის.

გაფათიშებული „კოპა-იტალია“, ღვინო რომ გვთავაზობდნენ, წარმოუდგენელია იმ ადამიანებთან, რომლებსაც არაპირდაპირი შეგრძობა არ აქვთ ეროვნულურობის და უსწორი სახელმწიფოს მოგაველის შვებულების.

— თანაცხოვრება ამ სიტუაციაში ვერ განხორციელდება, ამიტომაც, რომ დაპირისპირების მიმდინარე პროცესებს მტკიცებულად განვიცდიდით.

— ჩვენ განვიცდიდით, ოპოზიცია კი „რქებით აწევდა“.

— ეს არის მათი უბედურება. **ნაცმოძრაობის ტყვენიანი ჩადენილ დანაშაუ-**

ულს შეცდომას უწოდებენ და ყველაფრის გამართლებას ცდილობენ. კაცის გვერდითაა თურამი შეცდომა, არადა, მოსვლის პირველივე დღეებიდან დაიწყეს ახალგაზრდების ქუჩაში დახოცვა და პრემიერის მოკვლილი გააგრძელეს, ციხეებში პატიმრების წამება „შეცდომა“ და, ამ „შეცდომებს“ რომ მივყვეთ, იმდენია, ბოლომდე გასვლა გავიჭირებდა.

მათი საქმიანი უჭიჭობას გამოხატავს, თუ გორბატოვებს არა.

— ამიტომ მნიშვნელოვანია „ნაცმოძრაობის“ აკრძალვის შესახებ.

— ეს აზრი უნდა მომნიშვნეს: საზოგადოებრივ უნდა შეეწყვიტოს და „ნაცმოძრაობის“ წევრებიც. „ნაცმოძრაობა“ წმინდა ქართული მოვლენაა, მაგრამ ერთ პარალელს მაინც ვაგაფრებ: თავის დროზე გიგა თორთქიფანაძემ რუსთავის თეატრში დადგა კოროსტილიოვის „დეკაბრისტები“. ცეკვებიდან სპექტაკლის ჩასაბარებლად მოსულმა დევი სტუარტმა, ცეკვას მაშინვე დაიწყო ვანმა, უარი თქვა მის გაშვებაზე. გიგა შეეკითხა, რატომ? ასოციაციას იწვევსო. რის ასოციაციას? — არ მოეშვა გიგა. თქვენც კარგად იცით, რისასაც, — უპასუხა დევიმ.

— „ნაცმოძრაობაც“ იწვევს ასოციაციას. რის ასოციაციას, თქვენც კარგად იცით.

— თქვენ კი ახსენით, ბატონო ნოდარ, ხელისუფლების „მეორე შეტევა“ თამაშის პრინციპი, მაგრამ მუსიკურებს აზრი, რომ პარალელურად უმრავლესობისა და მთავრობის ფრთხილი ნაბიჯები განპირობებულია უცხოეთისთვის ანგარიშის განხორციელების აკაკი აკაკიევიჩისა არ იყოს („შინელი“), — „Как бы что не вышло“-ს პოზიციით. გაბედულება ხომ არ გვაქვია?

«ნაცმოძრაობის ტყვენიანი ჩადენილ დანაშაულს უხდომას უწოდებენ და ყველაფრის გამართლებას ცდილობენ. კაცის გვერდითაა თურამი შეცდომა»

— არა მგონია, გვაკლდეს. დღეს მსოფლიოში ისეთი სიტუაცია შექმნილი, როცა საერთაშორისო პროცესებზე თეატრში დადგა კოროსტილიოვის „დეკაბრისტები“. ცეკვებიდან სპექტაკლის ჩასაბარებლად მოსულმა დევი სტუარტმა, ცეკვას მაშინვე დაიწყო ვანმა, უარი თქვა მის გაშვებაზე. გიგა შეეკითხა, რატომ? ასოციაციას იწვევსო. რის ასოციაციას? — არ მოეშვა გიგა. თქვენც კარგად იცით, რისასაც, — უპასუხა დევიმ.

— „ნაცმოძრაობაც“ იწვევს ასოციაციას. რის ასოციაციას, თქვენც კარგად იცით.

— თქვენ კი ახსენით, ბატონო ნოდარ, ხელისუფლების „მეორე შეტევა“ თამაშის პრინციპი, მაგრამ მუსიკურებს აზრი, რომ პარალელურად უმრავლესობისა და მთავრობის ფრთხილი ნაბიჯები განპირობებულია უცხოეთისთვის ანგარიშის განხორციელების აკაკი აკაკიევიჩისა არ იყოს („შინელი“), — „Как бы что не вышло“-ს პოზიციით. გაბედულება ხომ არ გვაქვია?

სიმბოლოდ საპარლამენტო მმართველობის ფორმას, იმასაც, მაგალითად, თუ როგორ უნდა განაწილდეს ფუნქციები პრეზიდენტსა და პრემიერ-მინისტრს შორის.

ცნობილი პოლიტოლოგი და ანალიტიკოსი ალექსანდრე ჭაჭია მიიჩნევს, რომ ქვეყნის მართვა, საბაზისო დარგებისა და მიმართულებების ხელმძღვანელობა უნდა განახორციელოს პრემიერ-მინისტრმა, ხოლო კონფლიქტების მოგვარების, მათ შორის, რუსეთთან ურთიერთობის საკითხებზე პრეზიდენტმა უნდა იმუშაოს.

— საფუძვლიანი მოსაზრებაა შრომის ასეთი „განაწილება“, თორემ აქამდე შემთხვევით ადამიანებს ისე ნიშნავდნენ ამა თუ იმ თანამდებობაზე, რომ არც შეეფერებოდნენ, არც რაიმე გამოცდილება ჰქონდათ, მით უფრო, — მიდრეკილება და უნარი. ხოლო კონფლიქტური რეგიონების პრობლემები ისეთ ჩინოვნიკებს ებარათ, როგორც, მაგალითად, შსს ანალიტიკური სამსახურის უფროსი იყო. რუ-

სეთის პრობლემის მოგვარებას კი რაღაც არალეგალური მეთოდებით ცდილობდნენ.

— თუ საერთოდ ცდილობდნენ რაიმეს.

— პრობლემების ეს წრე მართლაც საპრეზიდენტოა, მაგრამ არანაკლებ პრობლემურია თვით პრეზიდენტის კანდიდატურის შერჩევა. საყოველთაოდ ცნობილია, რა კრიტერიუმებს უნდა აკმაყოფილებდეს პრეზიდენტობის კანდიდატი. მაგრამ მე სხვარამ მაინტერესებს. **მა მგონია, ძალიან დიდი შეცდომაა, როცა უმაღლესი თანამდებობაზე კანდიდატობის შარხის დროს არ წარმოვსთავაზოთ მათი ფსიქოლოგიური შემოწმება. ასეთი ტენსიონი უნდა განვიხილოთ, წელიწადში, წელიწად-წახედავში კიდევ უნდა შეამოწმონ.**

— რომ არ დაემართოს „თავბრუს დახვევა წარმატებისკენ“?

— (ელიმბა). საბჭოთა პერ-

იოდთან ავლებით პარალელს? სამედიცინო შემთხვევა შეუარაცხოფა არ არის, რადგან მას სახელმწიფო აბარია, და მის ფსიქიკურ მდგომარეობაზე გარკვეულ სიტუაციაში ქვეყნის ბედია დამოკიდებული.

ფსიქიკურად გაუნონანსორებელი ხელმძღვანელი რას ნიშნავს, საქართველომ გამოსცადა, თუნდაც 2008 წლის აგვისტოში.

პრეზიდენტის კი არა, თეატრის ხელმძღვანელის კანდიდატურასაც სჭირდება ყოველმხრივ შესწავლა, მისი მიდრეკილებების, შემოქმედებითი კრედიტის და ა.შ. მაგალითად, მე მიმაჩნია, რომ თემურ ჩხეიძე უფრო უკეთესია მარჯანიშვილის თეატრისთვის, ვიდრე რობიკო სტურუა, მაგრამ იგივე თემურ ჩხეიძეს რუსთაველის თეატრის ხელმძღვანელობა ვერ ვხედავ.

— თქვენ ახსენით ორი გამოჩენილი ქართველი რეჟისორი. მინდა გკითხოთ, როგორ ხელისუფლებას და თემურ ჩხეიძის თბილისში დარჩენების გარდა, სხვა რა მოხდა ლირისეანის მხრივ ქართული სცენაზე უკანასკნელ პერიოდში?

— ერთ-ერთ შეხვედრაზე მკითხეს, კმაყოფილი ვარ თუ არა დღევანდელი თეატრით? ვუპასუხე, რომ, შეიძლება, მე კმაყოფილი არ ვიყო, მაგრამ ეს არ არის მთავარი, რადგან თეატრი, როგორც ცხოვრებასაერთოდ, განიცდის ჩაფარდინას და აღმავლის ეტაპებს. **თეატრის ცხოვრების პრობლემა მთავარია. თეატრის უმაღლესი მოვალეობაა მოქალაქეობრივი ვალი უნდა ატაროს.**

— ატარებს?

— მე მგონი, ვერ ატარებს. უფრო გართობისთვის, წუთიერი საიმოვნებისთვის არსებობს. არის რაღაც მინიშნებები, თითქოს ამბობენ სიმართლეს, მაგრამ ნახევარტონებში. არის ეს საკმარისი? თეატრმა სულიერად უნდა ჰკვებოს საზოგადოება.

— ორივე დღის წინათ აშშ-ის ახალმა სახელმწიფო მდივანმა ჯონ კერმმა განაცხადა, რომ ამერიკაში ყველას აქვს უფლება, იყოს სულიერი. მიხეილ სააკაშვილის სულიერი ზემოქმედების ამ უფლების საქართველოში გადმოტანის სურვილით ხომ არ ახსენებ?

— ბატონმა ჯონ კერმმა, ალბათ, იხუმრა, სააკაშვილის პრობლემა კი სერიოზული შემთხვევაა. ასეთ კაცს შეიძლება პურის მალაზია ჩააბარო, მაგრამ — სახელმწიფო?! ჩვენ ჩავაბარეთ. და ახლა მასთან კოალიტაციას გვთხოვენ, თანაცხოვრებას...

ესაუბრა არაგა სანაბლიძე

იმაზე რას გვეტყვის დღევანდელი ელჩი და მასთან დაკავშირებული სტუმარი, რომ უბუნებელყო ისტორიული ფაქტი, კერძოდ ის, რომ აშშ-ის ლეგენდარული პრეზიდენტი ფრანკლინ დელანო რუზველტი უაღრესად აფასებდა სტალინს — იოსებ ჯუღაშვილს და მისი სადღეობრძელოც დაუღვიპია დიდი სამეფოს ისტორიული შეხვედრების დროს?!

ლიკბეზი საქართველოში აშშ-ის ელჩისთვის

შიდა ქართლის საინფორმაციო ცენტრმა გამოაქვეყნა ანგარიში 2013 წლის 5 მარტს — სტალინის გარდაცვალების დღეს — გორის უნივერსიტეტში აშშ-ის ელჩის, რიჩარდ ნორლანდის, სტუმრობის შესახებ. სტუდენტებთან შეხვედრის დროს მას, როგორც ჩანს, დაუტრიაბებია, რომ 1993 წელს გორში, ერთ-ერთ ოჯახში მიპატიჟებულს არ დაუღვიპია სტალინის სადღეობრძელოც პრინციპულად. შესაშური სიმტკიცეა!

ელჩი იხსენებდა: „იყო ქართული ჭაჭა, სტუმართმოყვარეობა, თამადა, სადღეობრძელოები. ბოლოს მივედი სტალინის სადღეობრძელოცში. შემომთავაზეს მისი დაღვიპა. რა თქმა უნდა, ეს ჩემთვის წარმოუდგენელი იყო...“
რა თქმა უნდა, რა თქმა უნდა! დაღვიპა და კარგ ხვითოსაც დააჭერინებდნენ სახელმწიფო დეპარტამენტში...
ადგილობრივი ტრადიცია რომ შეუარსებო, აბა არაფერი, სტალინი რომ არაფერად ჩააბდო, აბასას

აპიტიანთ, მაგრამ იმაზე რას გვეტყვის დღევანდელი ელჩი და მასთან დაკავშირებული სტუმარი, რომ უბუნებელყო ისტორიული ფაქტი (ვითომ, არ იცოდა?!), კერძოდ ის, რომ აშშ-ის ლეგენდარული პრეზიდენტი ფრანკლინ დელანო რუზველტი უაღრესად აფასებდა სტალინს — იოსებ ჯუღაშვილს და მისი სადღეობრძელოც დაუღვიპია დიდი სამეფოს ისტორიული შეხვედრების დროს?!

და, რომელ წყაროს იყო დანაფიქვნილი სააკაშვილი და მისი „ირმების გუნდი“, ანტიკომუნისტური კამპანიის გაღვივებისა და ქვეყნის მართვის ვექტორების არჩევის დროს. „მინდა გითხრათ, — განუცხადა ელჩმა სტუდენტებს, — რომ უფრო მეტად ვარ ჩართული საქართველოს შიდა საკითხებში, ვიდრე ეს სხვა ქვეყანაში ელჩობის დროს მიხედებოდა. ეს ხდება არა იმიტომ, რომ ჩვენ ვცხადებთ, ვინმეს საკუთარი აზრი მოვახვებით, არამედ თქვენს ქვეყანაში ვილიან, რომ ამერიკა უფრო მეტად იყოს ჩართული შიდა საკითხებში“.

შიდა ქართული შოკინიზმი რომ არ დავგვანოთ, ბატონო ნორლანდ, გთხოვთ, ყურადღება მივაქციოთ, რომ ნორლანდის ავტორი არის არა მარტო პუბლიცისტი, ანუ იმ ძველნი მოძალაძე, რომელიც ელჩის იმპერიაში და სანიდაც ბავრცადლა ხრუშჩოვისიანი ანტისტალინიანა.

მსგავსი ფორმით მოგვიწევს ფერმერულმა ვარიანტმა ჩვენთან ფეხი ვერ მოვიკიდა. მე არ ვამართლებ გაკულაკების დანაშაულობებს. სხვათა შორის, ეს ტანჯვა ჩემმა ნინაპრებმაც იწვნია. მაგრამ, ვიმეორებ, ეს იყო არაჩვეულებრივად სასტიკი პერიოდი მთელ მსოფლიო ისტორიაში. ყველა ძველნიანი აპატიმრებულნიც ბავრცადლა ხრუშჩოვისიანი ანტისტალინიანა.

მნილი წარმოდგენა ძირითადად ემყარება სოლენიციის „გულაგს“, რომელსაც ავტორი დოკუმენტური სიზუსტის პრეტენზიის არმქონე მხატვრულ ნაწარმოებს უწოდებდა. იქ არც არის დოკუმენტური სიზუსტე. სტატისტიკური მონაცემებით არ ჩანს დემოგრაფიული ხვედრედი ოცდაათიანი წლებში, რაც დასტურდება სამოქალაქო და სამამულო ომების პერიოდში.

ღვთის რისხვა

ამ ადამიანისადმი რუსეთში გულგრილი არავინაა. ზოგნი აღმერთებენ, სხვებს გაშმაგებით სძულთ, კურგინიანის ცენტრის მიერ ჩატარებულმა გამოკითხვამ გვიჩვენა, რომ რუსეთელთა დაახლოებით 90 პროცენტი დასტალინიზაციის წინააღმდეგია.

იგი იყო რუსეთის უკანასკნელი მეფე, ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით. რუსეთს მეფე ძალიან სჭირდება. სწორედ ამით აიხსნება ქვეყნის მოსახლეობის მისდამი დამოკიდებულება.
სტალინი წელიწადის ყველაზე მოკლე დღეს დაიბადა. მოხდა ისე, რომ იგი ღამის ადამიანი გახდა. მაგრამ არა იმიტომ, რომ უკუნეთს გამოასხივებდა, არამედ იმიტომ, რომ მისი ცხოვრების უამრავი ისტორიის ყველაზე უფრო მრუშე პერიოდს დაემთხვა: ორი მსოფლიო ომი, რევოლუციები სხვადასხვა ქვეყანაში, ადამიანთა ურთიერთობის უკიდურესი აგრესიულიობა.

ნახევარი არნახულად სასტიკი იყო მთელ მსოფლიოში. ფიქრობენ, რომ ეს გამოწვეული იყო საერთო ყოფიერების კოსმოსური ფაქტორებით. შეგახსენებთ საშინელ ხოცვა-ჟლეტას, რომელიც იაპონელებმა ჩინეთსა და სხვა დაპყრობილ ქვეყნებში მოაწყვეს, იაპონური წარმოშობის ამერიკელების წინააღმდეგ მიმართულ რეპრესიებს აშშ-ში, რასობრივ წმენდას შვედეთში, ატომური იარაღის გამოყენებას, რაც სამხედრო თვალსაზრისით სრულიად ზედმეტი იყო.

კოლექტივიზაცია, ინდუსტრიალიზაცია, 37 წელი და გამარჯვება. სემინარიაში 5 წელიწადი დაჰყო. ღრმად შეისწავლა მართლმადიდებლური რელიგიისა და სულიერების საფუძვლები, რამაც უეჭველად უძლიერესი კვალი დაამჩნია მის სულსა და გულს.
სტალინი მთელი ცხოვრება თვითგანათლებით იყო დაკავებული, უამრავ წიგნს კითხულობდა და, უცხოელ თანამედროვეთა აზრით, საფუძვლიანად ერკვეოდა სამხედრო საქმიდან დაწყებული, თეატრით დამთავრებულ საკითხებში.

სტალინის უდავო წარმატებად მიიჩნევენ ძველის ინდუსტრიალიზაციასა და გამარჯვებას, დანაშაულად — კოლექტივიზაციასა და 37 წელს. განვიხილოთ დანაშაულობანი.
30-იან წლებში მართლაც უზარმაზარი იყო რეპრესიების გაქაჩება და მსხვერპლის ოდენობა, თუმცა ვაცვილებით ნაკლები, ვიდრე სამოქალაქო ომის პერიოდში. მაგრამ სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაცია ობიექტურად აუცილებელი იყო, რადგან ინდივიდუალური გლეხური მეურნეობები ქვეყანას სურსათით ვერ უზრუნველყოფდა. იმ დროისთვის მნიშვნელოვნად გაიზარდა ქალაქის მოსახლეობის წილი, რომელიც განახორციელებდა გრანდიოზულ ინდუსტრიალიზაციას, რაც აუცილებელი იყო მომავალში ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობისა და გამარჯვების უზრუნველსაყოფად. საბოლოო ჯამში სწორედ კოლექტივიზაციის წყალობით შეძლო სტალინმა, კავის რუსეთში ატომური შეიარაღების მქონე ძველნიანად გადაეცინა. ქვეყნისთვის ეს თავის გადარჩენის ერთადერთი საშუალება იყო. სახელმწიფო მოღვაწე ზოგჯერ იძულებულია შეავინროვოს მოსახლეობის გარკვეული ნაწილი, რათა გადაარჩინოს ქვეყანა სრულად.

სტალინი თავად იყო ძველი ბოლშევიკი, მაგრამ მან იმთავითვე განჭვრიტა და გაითვითცნობიერა ქვეყნის ცხოვრების ახალი რეალიები. ბევრმა სხვამ ვერ შეძლო. 37 წლის შესახებ ამდენს იმიტომ ყვირიან, რომ მაშინ ძირითადად ნადგურდებოდა ელიტა, რომელიც დღევანდელი ოლიგარქული ფსევდოლიტის ანალოგიური რამ იყო.

გვჭირდება დღეს ახალი სტალინი? უაქვეყლად. ლიბერალები დაუყოვნებლივ აყვირებდნენ: შენ რა, გულაგი მოგენატრა?..
მე არ მსურს „გულაგის“ პატიმრობა, მაგრამ არც იპოინის საკონცენტრაციო ბანაკის პატიმრად ყოფნა მინდა მხოლოდ იმიტომ, რომ იაპონური გვართ ვარ დაბადებული.
სტალინს დღეს რომ ემართა ქვეყანა, დღეს მიღებული საშუალებებით დაამყარებდა წესრიგს... რუსეთს დღეს სჭირდება ფართო თვალსაზრისის მქონე, შემართებულ სახელმწიფო აზროვნების მოღვაწე, რომელიც ალჭურცილი იქნება დასახული გეგმების შესრულებისთვის საკმარისი ნებისყოფით.

ყველა ძველნიანი აპატიმრებულნიც ბავრცადლა ხრუშჩოვისიანი ანტისტალინიანა. დავესხები: მეც ვიმედოვნებ...
არმაზ სანუბლიკა

ამის დაგინებდა არ შეიძლება. არსებობს მოსაზრება, რომ კოლმეურნეობებში აღორძინდა სოფლის თემი — რუსეთის გლეხობის არსებობის მთავარი საუკუნოვანი ფორმა. გამორიცხული არ არის, რომ ახალ რუსეთში სოფლის მეურნეობის აღორძინება რაიმე

SOS

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჩვენი მოსახლეობა სიღარიბის, დაბალი მსყიდველუნარიანობის გამო ძირითადად პურით იკვებება და დღიური რაციონის ენერგეტიკული ღირებულების კომპენსაციას პურით ახდენს (ბანვითარებულ ქვეყნებში პურის წილი საკვებ რაციონში 12-15 პროცენტს არ აღემატება). ასეთი დისბალანსი საკვებ რაციონში, ბუნებრივია, პათოლოგიურ ცვლილებებს, ჯანმრთელობის გაუარესებას და სავალალო შედეგებს იწვევს.

«პარღების ხელისუფლებამ» სასურსათო განოხიდი მოუწყო საკუთარ ხალხს

მოსახლეობის სასურსათო უსაფრთხოების დაცვის საქმეში განსაკუთრებული როლი ენიჭება მოსახლეობის უზრუნველყოფას სრულფასოვანი, დაბალანსებული სურსათით.

ფიზიოლოგიური ნორმების შესაბამისად, საკვებ რაციონში პური უნდა შეადგენდეს **დღეში — 350 გრამს, ხორცი — 200 გრამს, რძე და რძის ნაწარმი — 960 გრამს, კარტოფილი — 170 გრამს, ბოსტნეული — 370 გრამს, ხილი — 210 გრამს, თევზი — 50 გრამს, ცხიმი — 30 გრამს, შაქარი — 100 გრამს.**

ეს ნორმები ემყარება საერთაშორისო ნორმებს და გათვალისწინებულია საშუალო ასაკის 70 კგ, მსუბუქი შრომით დაკავებული 31-50 წლის მამაკაცისთვის (იგივეა 60 კგ წონის ქალისთვის) და შეადგენს 2800 კილო კალორიას დღეში. ეს ციფრები უმნიშვნელოდ იცვლება ასაკის, წონის, სეზონური ფაქტორების გარემოსა და სხვა ფაქტორების გავლენით. სამწუხაროდ, ქვეყნის დამოუკიდებლობის მოპოვებიდან დღემდე ფიზიოლოგიური ნორმები ძალზე უხეშადაა დარღვეული. კერძოდ, უკიდურესად დაბალია სასიცოცხლოდ უმნიშვნელოვანესი ცილოვანი საკვების მოხმარება (ხორცის — 2,5-3-ჯერ, თევზის — 4-5-ჯერ, რძის პროდუქტების 2-3-ჯერ), ცილოვანი დეფიციტი კი საშიშია ადამიანის ჯანმრთელობისთვის, განსაკუთრებით ბავშვების, მოზარდებისა და ხანდაზმულებისათვის.

სოფლის მეურნეობის სამინისტროს მიერ რეგიონების სოფლის მეურნეობის სამმართველოებისა და სტატისტიკის სახელმწიფო სამსახურის დახმარებით რეგიონებსა და ქაქელებში სტრატეგიული დანიშნულების სასურსათო პროდუქტების წარმოება-მოთხოვნა-მოხმარების მაჩვენებლების დადგენის მიმართულებით ჩატარებული კვლევების შედეგებმა გვიჩვენა, რომ **სოცის მოხმარება (საშუალოდ) მოსახლეობის კვების რაციონში, გამოსატყობი კალორიები, 3-5 პროცენტს არ აღემატება, სიღარიბის ზღვარს მიღმა მყოფი მოსახლეობისთვის კი — 1 პროცენტს.**

საქართველოს რეგიონებიდან ხორცს ყველაზე მეტად მოიხმარს კახეთის (5 პროცენტი), ყველაზე ნაკლებად აჭარის მოსახლეობა (2 პროცენტი). საყურადღებოა, რომ ქაქელების მოსახლეობა უფრო მეტად განიცდის სურსათის (და მათ შორის ცილების) დეფიციტს, ვიდრე სოფლის მოსახლეობა, რაც აისხნება იმით, რომ ქაქელების მოსახლეობა იძულებულია, უფრო მეტად გასწიოს არასასურსათო ხარჯები (ტრანსპორტი, კომუნალური გადასახადები და ა. შ.). ეს ამცირებს სასურსათო

ხარჯების განვსის შესაძლებლობას. მეორე მხრივ, სოფლად ფულის დეფიციტი ამცირებს არასასურსათო ხარჯებს. ქვეყანაში სასურსათო და არასასურსათო ხარჯების შეფარდება საშუალოდ 70:30-ზეა, რაც ცხოვრების ძალზე დაბალი დონის მაჩვენებელია (განვითარებულ ქვეყნებში სასურსათო ხარჯები 15-20 პროცენტს შეადგენს).

პარადოქსია, მაგრამ ფაქტია, რომ ქვეყანა, რომელიც თვითონ იყო ხილისა და ბოსტნეულის ექსპორტიორი, 2-3-ჯერ ნაკლებს მოიხმარს ამ პროდუქტებს, ვიდრე განვითარებული (იტალია, გერმანია და სხვ.) და ასევე პოსტ-საბჭოთა ქვეყნები (რუსეთი, უკრაინა), რაც ჩვენი მოსახლეობის უკიდურესად დაბალი მსყიდველობითი უნარით უნდა აიხსნას.

საყურადღებოა ერთ სულზე პურისა და პურპროდუქტების (ბურღულეულის ჩათვლით) მოხმარების მაღალი ციფრი: მაგალითად, 650-700 გრამი 350 გრამთან (ფიზიოლოგიური ნორმა დღეში) შედარებით, რის გამოც საკვებ რაციონის ენერგეტიკული ღირებულების თითქმის 60 პროცენტი მოდის პურპროდუქტებზე, რაც ღარიბი ორგანიზმის არსებობისთვის აუცილებელი ინგრედიენტებით: ცილებით, ცხიმებით, ვიტამინებითა და მიკროელემენტებით.

ჩვენი მოსახლეობა სიღარიბის, დაბალი მსყიდველუნარიანობის გამო ძირითადად პურით იკვებება და დღიური რაციონის ენერგეტიკული ღირებულების კომპენსაციას პურით ახდენს (განვითარებულ ქვეყნებში პურის წილი საკვებ რაციონში 12-15 პროცენტს არ აღემატება). ასეთი დისბალანსი საკვებ რაციონში, ბუნებრივია, პათოლოგიურ ცვლილებებს, ჯანმრთელობის გაუარესებას და სავალალო შედეგებს იწვევს.

თუ დინამიკაში განვიხილავთ მოსახლეობის მიერ სურსათის მოხმარებას, საქართველოს მიერ დამოუკიდებლობის მიღებიდან (1991წ.) დღემდე, ეს მაჩვენებელი თანდათან მცირდება და 1995 წელს ყველაზე დაბალი იყო. შემდგომში (1997-98წ.წ.) მოკრძალებულად, მაგრამ მაინც დაინიშნა მატება 2003 წლის ჩათვლით, თუმცა მაინც მნიშვნელოვნად ნაკლები დარჩა ფიზიოლოგიურ ნორმასთან შედარებით: ხორცზე — 2,5-ჯერ, რძესა და რძის პროდუქტებზე — 1,7-ჯერ. აქაც პურის მოხმარება 2-ჯერ მეტი იყო ფიზიოლოგიურ ნორმასთან შედარებით.

გაეროს მსოფლიო მოსახლეობის ორგანიზაციის მონაცემებით (2011წ.), საქართველოს მოსახლეობის 13 პროცენტს (600 ათას ადამიანს) დღეში შეუძლია დახარჯოს მხოლოდ 2 ლარი. პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში: სომხეთში ასეთი მოსახლეობის რიცხვი 4 პროცენტია, აზერბაიჯანში, რუსეთში, ყაზახეთში, მოლდოვაში — 2 პროცენტი.

მომდევნო 2004-2009 წლებში ადგილი ჰქონდა სასურსათო პროდუქტების მოხმარების არა თუ ზრდას და მდგომარეობის რამდენადმე გამოსწორებას, არამედ მის თანდათანოვნად დაბალი იყო. შემდგომში (1997-98წ.წ.) მოკრძალებულად, მაგრამ მაინც დაინიშნა მატება 2003 წლის ჩათვლით, თუმცა მაინც მნიშვნელოვნად ნაკლები დარჩა ფიზიოლოგიურ ნორმასთან შედარებით: ხორცზე — 2,5-ჯერ, რძესა და რძის პროდუქტებზე — 1,7-ჯერ. აქაც პურის მოხმარება 2-ჯერ მეტი იყო ფიზიოლოგიურ ნორმასთან შედარებით.

ჩანს; სავარაუდოა, რომ იგი იმდენად მაღალია, რომ მისი გამოჩენა უხერხულობას გამოიწვევდა(1).

2009 წლის შემდეგ ჩვენ არ გვაქვს თუნდაც მწირი ინფორმაცია მოსახლეობის მიერ სურსათის მოხმარების მდგომარეობის შესახებ, რადგან 2010 წლიდან სტატისტიკის ეროვნულ სამსახურში გაუქმებულ იქნა მასთან არსებული „სასურსათო უსაფრთხოების ობსერვატორია“ და, ფაქტობრივად, არ მიმდინარეობს არანაირი კვლევა და სტატისტიკურ მონაცემთა დამუშავება სასურსათო უსაფრთხოების თემატიკაზე.

2004-2012 წლებში „მოღვაწე“ ხელისუფლებას არ ადარებდა ხალხის სოციალური პირობები, ამას მოწმობს კომუნალური და სხვა გადასახადების, ფასების მუდმივი ზრდა, შემწეობებისა და დახმარებების შეკვეცა, სამუშაო ადგილების შემცირება და ა. შ.

2010 Global Hunger Index კვლევის თანახმად, საქართველო იმ სახელმწიფოებს შორის აღმოჩნდა, რომლებშიც შიმშილობის საშუალო დონეა. გაეროს მიერ დადგენილი ნორმით, ადამიანი შიმშილობს, თუ ის დღეში 1800 კილოკალორიაზე ნაკლებს იღებს. ამავე კვლევის შედეგებ-

ბით, საქართველო ჩამორჩება მეზობელ ქვეყნებს: სომხეთსა და აზერბაიჯანს (2008წ.).

მოსახლეობის 50 პროცენტი გაეროს მიერ განსაზღვრულ მინიმუმზე — 2100 კილოკალორიაზე ნაკლებს იღებს, ხოლო 35 პროცენტი კი კრიტიკულზე, 1800 კილოკალორიაზე, ნაკლებს — 1600 კილოკალორიას. და თუ გავითვალისწინებთ, რომ ამ კალორიების ნახევარზე მეტი პურზე მოდის, მოსახლეობის მდგომარეობა კომენტარს აღარ საჭიროებს.

Low-Income Food-Deficit Countries-ის 2012 წელს გამოქვეყნებული დასკვნის თანახმად, საქართველო დაემატა იმ 66 ქვეყნის ჩამონათვალს, რომლებშიც არის სურსათის დეფიციტი, ხოლო შემოსავლები ძალზე მცირეა. ამ სიიდან კი გამოაკლდა: ტუვალუ, ვანუატუ და სხვ.

გაეროს მსოფლიო მოსახლეობის ორგანიზაციის მონაცემებით (2011წ.), საქართველოს მოსახლეობის 13 პროცენტს (600 ათას ადამიანს) დღეში შეუძლია დახარჯოს მხოლოდ 2 ლარი. პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში: სომხეთში ასეთი მოსახლეობის რიცხვი 4 პროცენტია, აზერბაიჯანში, რუსეთში, ყაზახეთში, მოლდოვაში — 2 პროცენტი.

Human Development Index (HDI) — ადამიანის განვითარების ინდექსის 2011 წლის მონაცემებით, საქართველო აღმოჩნდა 75-ე ადგილზე და ჩამორჩა ალბანეთს, კუბას, კოსტა-რიკას, თურქმენეთს და სხვ.

FAO-ს მონაცემებით, საქართველოს სასურსათო უსაფრთხოების მაჩვენებელი კრიტიკულ ზღვარზე დაბალია, ყოველწლიურად მცირდება. საქართველომ სასურსათო უსაფრთხოების მაჩვენებელი განვითარებულ ქვეყნების მენჯგუფიდან მე-6 ჯგუფში გადაინაცვლა და დღეს ულარიბესი ქვეყნების რიცხვშია (ისევე, როგორც სუდანი, კამერუნი, ნიგერია და სხვ.).

ყოველივე ეს მიგვანიშნებს, რომ საქმე გვაქვს სასურსათო განოხიდას, რასაც ნებით თუ უნებლიეთ ახორციელებდა ყოფილი ხელისუფლება საქართველოში.

ჯერ კიდევ 2003 წლის დასაწყისში NATO-ს სოფლის მეურნეობის დაგეგმარების კომიტეტმა (FAPC) საქართველოს მოსახლეობის მიერ სურსათის მოხმარების მაჩვენებლები და მოსახლეობის სურსათით უზრუნველყოფის მდგომარეობა საგანგაშოდ შეაფასა, მიგვითითა, მიგველო შესაბამისი სასწრაფო ღონისძიებები მდგომარეობის გამოსწორების მიერ დადგენილი ხელისუფლებამაც არ დააყოვნა და NATO-ს მიერ საგანგებოდ შეფასებული სურსათის მოხმარების

დაბალი ინტელექტუალური კოეფიციენტი და სავანტიზმის სინდრომის შემთხვევაში პათარა ამერიკელ გიჭს ესმოდა, როდესაც ეუბნებოდნენ: „გაიქეცი, ფორესტ, გაიქეცი!“ ან სააკაშვილს არავინ ეუბნება: „გაიქეცი, მიზა გაიქეცი!“ ან ის, უბრალოდ, არაფრად აგდებს ამ ფრაზას, რომელმაც ფორესტის სიცოცხლე ბევრჯერ გადაარჩინა.

მაჩვენებლები იმავე 2003 წლის 8 მაისის შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს №111-6 ბრძანებით, „ნორმად“ დაამტკიცა. ამ ბრძანების თანახმად, ხორცის მოხმარების მაჩვენებელი 80 გრ/დღე ჩაითვა „ნორმად“, რომელიც 2,5-ჯერ ჩამორჩება საერთაშორისო ნორმას (200 გრ/დღე), რძისა და რძის პროდუქტების ნორმა შემცირდა 4,5-ჯერ (!) 960 გრამიდან 215 გრამამდე, ბოსტნეულის განხვევდა 370 გრამიდან 182 გრამამდე, შაქარი შემცირდა 100 გრამიდან 55 გრამამდე. მოუმატეს პურის მოხმარების ნორმას 350 გრამიდან 400 გრამამდე დღეში(!).

ამრიგად, ფიზიოლოგიურ ნორმად ჩაითვალი მინიმალური საკვების ის რაოდენობა, რის მიღებასაც მოსახლეობა ახერხებდა და მოხმარების მაჩვენებელიც ახალ „ნორმებს“ დაუახლოვდა, ზოგიერთი პროდუქტისთვის გადაჭარბა კიდევ (რძე და რძის ნაწარმი). ასე მარტოვად „მოგვარდა“ სასურსათო უსაფრთხოების დარღვევის საგანგაშო მდგომარეობა, ბიუჯეტიდან ხარჯების გაწერების და ღონისძიებების გატარების გარეშე.

საინტერესოა 2011 წლის ივნისში აშშ-ის სოფლის მეურნეობის დეპარტამენტის მიერ ინტერნეტში (www.choosemyplate.gov) გამოქვეყნებული ლურსათის რეკომენდებული ნორმები. მათთან ჩვენი ქვეყნის მოქალაქეებისთვის განსაზღვრული „ახალი ნორმების“ შედარებით აღმოჩნდა, რომ საქართველოს ზრდასრული, პრობისუნარიაში მამაკაცისთვის (31-50წ.) განსაზღვრული ნორმები ბევრად ჩამორჩება არა მარტო იმავე კატეგორიის აშშ-ის მოქალაქისთვის რეკომენდებულ ნორმებს, კერძოდ: ხორცზე — 2,3-ჯერ, რძესა და რძის პროდუქტებზე — 3,2-ჯერ, ბოსტნეულზე — 3,2-ჯერ, ხილზე — 2,3-ჯერ (რაც, ბუნებრივია, გაკვირვებას არ იწვევს, რადგან 2003 წლამდე ჩვენთან არსებულ ნორმებთან შედარებითაც იგივე სურათია), არამედ მნიშვნელოვნად ნაკლებია 3,5-4 წლის ბავშვის ნორმებზეც კი, რასაც აბსურდამდე მივყავართ(!).

როგორც აღნიშნული ბრძანების სათაურიდან ირკვევა („საკვებ ნივთიერებათა და ენერგიაზე ორგანიზმის ფიზიოლოგიური მოთხოვნილებისა და საარსებო მინიმუმის განსაზღვრისთვის საჭირო სასურსათო კალათის შემადგენლობის ნორმებისა და ნორმატივების დამტკიცების შესახებ“), აღნიშნული ღონისძიების განხორციელება ძირითადად ე. წ. სასურსათო კალათის ღირებულების შემცირების მიზნით მოხდა, რათა შემ-

ცირებულიყო საარსებო მინიმუმის ღირებულება, როგორც დაახლოებითაა მოსახლეობისთვის გაცემულ პენსიებსა თუ სხვა შემწეობებს, ან როგორც შემცირებულიყო უზარმაზარი განსხვავება, რომელიც პენსიებს, შემწეობებსა და არსებობისთვის საჭირო თანხას შორის არსებობს. ამ მიზნით სასურსათო კალათაში მნიშვნელოვნად შემცირდა ძვირადღირებული პროდუქტების ჩამონათვალი და გაიზარდა შედარებით იაფი პროდუქტების რაოდენობა.

ამ დანახვებში მნიშვნელოვანი როლი ითვლება „პარადიზის ხელისუფლებას“ დაინტერესებულთა 2004 წლიდან დღემდე სასურსათო კალათის რეალური ღირებულების მნიშვნელოვანი ნაწილისთვის.

ეს „ახალი სასურსათო კალათა“ დღესთვის 150 ლარის ღირებულების საარსებო მინიმუმს იძლევა, რაც მაინც მიუხვდომელია მოსახლეობის მნიშვნელოვანი ნაწილისთვის. სპეციალური შესწავლის შედეგად დადგინდა, რომ საერთაშორისო ნორმებთან შესაბამისობაში მოსული რეკომენდებული ნორმებითა და სასურსათო პროდუქტებზე დღევანდელი (2-2,5-ჯერ გაძვირებული) ფასების გათვალისწინებით, დღეს სასურსათო კალათის რეალური ღირებულება 2-ჯერ აღემატება მოქმედის ღირებულებას.

ამასთან ერთად, ვინაიდან მთელი რიგი გამოკვლევებით საქართველოში სასურსათო კალათა 70 პროცენტზე მეტად ღირს საარსებო მინიმუმის ღირებულებაში და 30 პროცენტი მოდის არასასურსათო, საყოფაცხოვრებო ხარჯებზე, საფეხკიდების არასასურსათო, საყოფაცხოვრებო ხარჯების მცირე მოცულობა მნიშვნელოვნად გაზრდილი გადასახადების ფონზე, რაც მიგვაჩინებებს, რომ რეალური საარსებო მინიმუმი რამდენიმეჯერ მეტია უნდა იყოს დღესთვის დადგინდ 150 ლარზე.

ცნობისათვის: ეს მაჩვენებელი ზედაპირულად — 328 ლარია, სომხეთში — 230 ლარი, რუსეთში — 390 ლარი, ესტონეთში — 520 ევრო, სლოვენიაში — 830 ევრო, ამერიკაში — 902,5 დოლარი, ნორვეგიაში — 2100 ევრო. საყურადღებოა ისიც, რომ აფხაზეთში საარსებო მინიმუმი 260 ლარია. ჩვენი ქვეყნის საჯარო სექტორში დასაქმებულთა 50 პროცენტს ზემოთ აღნიშნულ არარეალურ საარსებო მინიმუმზე დაბალი ანაზღაურება აქვს. ოფიციალური სტატისტიკით კი, სახელმწიფო მმართველობაში დაქირავებით და-

საქმებულთა საშუალო ხელფასი, 2011 წლის პირველი კვარტლის მონაცემებით, 926 ლარის ტოლი იყო, ანუ საშუალო მომხმარებლის საარსებო მინიმუმზე 7-ჯერ მეტი.

ამასთან, მოსახლეობის უმძიმესი პირობების ფონზე მაღალი თანამდებობის პირთა ხელფასი 7-9 ათასი და მეტია თვეში. მისასაღებელია ახალი ხელისუფლების მიერ პენსიების გაზრდა 150 ლარამდე, რაც ნელნელა სექტემბრიდან განხორციელდება და დღეისათვის მოქმედი საარსებო მინიმუმის ტოლია. მართალია, პენსია 150 ლარის ოდენობით შორსაა რეალურად საჭირო თანხისგან, მაგრამ ნამდვილად კარგი დასაწყისია და ვიმედოვნებთ, რომ ხელისუფლება ყველაფერს გააკეთებს იმისათვის, რომ თანდათანობით მივალნიოთ და გადავჭარბოთ რეალური საარსებო მინიმუმის ღირებულებას, რომლის პირობასაც გვაძლევს თვით პრემიერ-მინისტრი.

იგივე ეხება ხელფასების გაზრდას, რაც უკვე განხორციელდა სკოლის 70 ათასი მასწავლებლისთვის, თითოეულისთვის 80 ლარის ოდენობით. აღსანიშნავია, აგრეთვე, სამხედრო მოსამსახურეთათვის ხელფასების მომატება, ომში დაღუპულთა ოჯახებისა და უმცროსი შემწეობების გაზრდა და ა. შ.

აღსანიშნავია სხვა ღონისძიებებიც მოსახლეობის სოციალური პრობლების გაუმჯობესების მიმართულებით: უპრეცედენტო დახმარება სოფლის მოსახლეობას (640 ათასი ოჯახის მიწების დამუშავება უფასოდ, 100-დან 600 ლარამდე დახმარება სასოფლო-სამეურნეო კულტურების საწარმოებლად უპროცენტო და დაბალპროცენტული სესხებით უზრუნველყოფა და ა. შ.). ჯანდაცვის დაფინანსების გაორმაგება, მოსახლეობის ჯანმრთელობის საყოფელთაო დაზღვევა, უფასო მშობიარობა, შეძლებისდაგვარად გადასახადების შემცირება ელექტროენერჯიაზე, ბუნებრივ გაზზე და სხვ.

ახალი ხელისუფლების მიერ გაცხადებული პროგრამა და გადადგმული პირველი ქმედითი ნაბიჯები იმედს გვაძლევს, რომ მთავრობა ყველა რესურსს გამოიყენებს მოსახლეობის სოციალური პრობლების გასაუმჯობესებლად, დაიცავს მათ ჯანმრთელობას და კონსტიტუციით მინიჭებულ უმთავრეს პირობას — სიცოცხლის უფლებას.

შოთა ჩხეიძე, ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, კვების მრეწველობისა და აგროტექნოლოგიის აკადემიკოსი წევრი, ექსპერტი სასურსათო უსაფრთხოების საკითხებში

Run, Misha, Run!!!

ამერიკის შერთებულმა შტატებმა სტრატეგიული პარტნიორის ცნება მეორე მსოფლიო ომის დროს დაამკვიდრა. მიუხედავად იმისა, რომ შტატებმა 418 ათასი ადამიანი დაკარგა სამხედრო მოქმედებების დროს, ქვეყნის სამრეწველო წარმოება 2,5-ჯერ გაიზარდა. წარმოების ზრდას ხელი იმანაც შეუწყო, რომ ამერიკული კონტიგენტი სამხედრო მოქმედებებისგან შორს იდგა.

ილს სულ რამდენიმე საათში შტრინი აძვს ფორესტს გაბრუნდა; თუშვცა პარონაში იმდენად დადგინდა, რომ მისი ფსიქიკური მდგომარეობის შეხსენება მასშრებალს (და მკითხველსაც) დიდ სიამოვნებას არ მოჰპოვებს. მისასაც ფორესტს გამპივით სჯერა, რომ ელვის პრესლიმ ცეკვა მისგან გადაილო, მიშაც ისეთივე პოპულარულია, როგორც კენგურუ ავსტრალიაში, სააკაშვილსაც სჯერა, რომ „მომავალში გადსასვლელად წარსული უნდა დაივიწყო“, შესაძლოა, მიშას ფულიც სადმე „ხილის კომპანიაშია ჩადებული“, მასაც დედა უზნებოდა, რომ „ცხოვრება შოკოლადის კანფეტების ყუთს ჰგავს, არასოდეს იცი, რა შეგხვდება“ (თუმცა, ჩემი მართი დაასრულდა-ტანილ შემადგენლობას ნაიკითხვავ, ალბათ, ბერ უსიამოვნებასაც აირიდებ), მიშას დედასაც უნდოდა, „ქარგი განათლება მიეცა შეილისთვის“... მთავარი განსხვავება ისაა, რომ დაბალი ინტელექტუალური კოეფიციენტი და სავანტიზმის სინდრომის მქონე პათარა ამერიკელ გიჭს ესმოდა, როდესაც ეუბნებოდნენ: „გაიქეცი, ფორესტ, გაიქეცი!“

აშშ სტრატეგიული პარტნიორის ცნებას ახლაც მიჰყვება. მიუხედავად იმისა, რომ შტატებში დიდი დეპრესიის პერიოდმა, უკვე დიდი ხანია, ჩაიარა, ამერიკელმა ლიდერებმა ტყუილად იმედობა და პარტნიორებას იმედი უნდა უნდოდა, ვიდრე ჯიბე დაუცარილდებოდათ. ასე მოხდა „არაბული გაზაფხულის“ დროსაც. მსოფლიოში მქინვარე ეკონომიკურმა კრიზისმა არც ძია სემის სამუშაოს აუარა გვერდი და ახალი სტრატეგიული პარტნიორების მოძიების საჭიროება მოითხოვა.

მაკრიტანია, ალჟირი, ტუნისი, ლიბანი, სირია, იორდანია, ერაყი, საუდის არაბეთი, სუდანი, მაროკო, ჯიბუტი, სომალი, ბაჰრეინი და ბურკინა-ფასო ის ქვეყნებია, რომლებშიც ოპოზიციური მიტინგები სოციალური ქსელების მეშვეობით იგეგმებოდა. ნიშანდობლივი კი ისაა, რომ ყველაზე პოპულარული და გამოყენებადი სოციალური ქსელი ამგვარი „ივენტების“ მოსაწყობად Facebook-ია.

ყოველი საპროტესტო აქციის დროს ძია სემი ადამიანის უფლებების დაცვას ითხოვდა და ხელისუფლების ნაბიჯებს გმობდა. „არაბული გაზაფხულის“ ქვეყნებს შორის ყველაზე საინტერესო ადგილი მაინც ლიბანის ლიდერ მუამარ კადაფს უჭირავს. სხვა ქვეყნებისგან განსხვავებით კადაფიმ 1972 წლის 11 ივნისს მუსლიმანებს საყვეყნოდ მოუწოდა, ებრძოლათ აშშ-სა და დიდი ბრიტანეთის ნინალმდეგ. გასაკვირი არაა, რომ მშვიდობისმყოფელება ძია სემმა ოდნავ ჩათვლია იმ დროს, როდესაც მუამარ კადაფს ქუჩაში კლავენ. მეორე საინტერესო პერსონაჟი გაზაფხულის სისხლიან დღეებში მაშაჰად ჰოსნი საიდ მუბარაქია, რომელმაც დიდი ხნის ბრძოლის შემდეგ თავისი პოსტი დათმო და 2012 წლის 2 ივნისს საუფ-

მო პატიმრობაც მიესაჯა. „არაბული გაზაფხულის“ ძველმა დამოქრახანმა ითხოვნა. მიიღეს, თუშვცა პარონაში იმდენად დადგინდა, რომ მისი ფსიქიკური მდგომარეობის შეხსენება მასშრებალს (და მკითხველსაც) დიდ სიამოვნებას არ მოჰპოვებს. მისასაც ფორესტს გამპივით სჯერა, რომ ელვის პრესლიმ ცეკვა მისგან გადაილო, მიშაც ისეთივე პოპულარულია, როგორც კენგურუ ავსტრალიაში, სააკაშვილსაც სჯერა, რომ „მომავალში გადსასვლელად წარსული უნდა დაივიწყო“, შესაძლოა, მიშას ფულიც სადმე „ხილის კომპანიაშია ჩადებული“, მასაც დედა უზნებოდა, რომ „ცხოვრება შოკოლადის კანფეტების ყუთს ჰგავს, არასოდეს იცი, რა შეგხვდება“ (თუმცა, ჩემი მართი დაასრულდა-ტანილ შემადგენლობას ნაიკითხვავ, ალბათ, ბერ უსიამოვნებასაც აირიდებ), მიშას დედასაც უნდოდა, „ქარგი განათლება მიეცა შეილისთვის“... მთავარი განსხვავება ისაა, რომ დაბალი ინტელექტუალური კოეფიციენტი და სავანტიზმის სინდრომის მქონე პათარა ამერიკელ გიჭს ესმოდა, როდესაც ეუბნებოდნენ: „გაიქეცი, ფორესტ, გაიქეცი!“

ან სააკაშვილს არავინ ეუბნება: „გაიქეცი, მიზა გაიქეცი!“ ან ის, უბრალოდ, არაფრად აგდებს ამ ფრაზას, რომელმაც ფორესტის სიცოცხლე ბევრჯერ გადაარჩინა.

კადაფისთვის ეს ფრაზა, როგორც ჩანს, დიდებელი იყო და ამიტომაც მისთვის ყველაფერი საკმაოდ სწრაფად, თუმცა დამამტკიცებლად. მუბარაქისთვის ფრაზა ნაცნობი აღმოჩნდა და მან გარკვეული პერიოდი თავის შეფარებაც მოახერხა, მაგრამ სამუდამო პატიმრობა ვერც ის გაექცა. მიშას კი ამერიკელი მეგობრები ძალიან ბანალურად ამყვიდებენ: Shit happens („ნები შეგხვდება ხოლმე“). ამ ყველაფერში გართულმა მიშამ უკვე ვეღარ დაინახა, რომ ეს happens ტენდენციამი გადაიზარდა...

საინტერესოა, მიიღებს თუ არა მიხელი სააკაშვილი ბრძანებას: Run, Misha Run! და დაემორჩილება თუ არა, როგორც ჯარისკაცი — გენერალს.

რუსულად თარგმანი

Human Development Index (HDI) — ადამიანის განვითარების ინდექსი 2011 წლის მონაცემებით, საქართველო აღმოჩნდა 75-ე ადგილზე და ჩამოვიდა ალბანეთს, კუბას, კოსტა-რიკას, თურქმენეთს და სსკ

სანამ კუხლავილის სასამართლო თავად არ გასამართლდებულა, «ქართულმა ოცნებამ» «ნაციონალურ ბრძოლას» კომპრომატებზე წუნაოვა უნდა შეწყვიტოს. თვითონ ეს საზიზღარი რეჟიმი უნდა წარსდგეს ხალხის სამსჯავროს წინაშე და ნაციონალური შირი სამუდამოდ უნდა აიკრძალოს თავისი ჯვაროსნების ხუთჯვრიანი მოლანდებით.

შეხდომასა კოაბიტასსია, სწორის გასამართლება!

ევროპელი მფარველების მიერ ნაქეზებულმა „ნაციონალურმა“ დაუსჯელობის გრძნობით იმდენი ქვეყნის ღალატთან წილნაყარი დანაშაული ჩაიდინეს, რომ არა მგონია, კოაბიტაციის ჯადოთი ამ ნადირთა ცხვრის ტყავში შეტენვა მოახერხონ. ქართველმა ხალხმა მათი დაუსჯელობით ისეთი საშინელება განიცადა, რომ ვერაფერი დაემყრობლის დაუნდობლობასაც კი აჭარბებს. უცხოელი ქართული მინებს ვერ გაყიდდა; წართმეულის დაბრუნება კი სამართლიანია და ვერაფერს ჩაგითვლის ძალადობად. ამით გაყიდეს ის, რაც ხალხისაა, და ახლა გაყვირიან პოლიტიკურ დევნაზე.

„ნაციონალთა“ წუნუნით ისეთი შეშფოთებულები არიან მათი ნატოელი წამქეზებლები, როგორც პატრონი, რომლის სხვათა დასაგლეჯად მიქსელს ძალს მაგარი ჯოხის მოხვედრით ყეფა, ღრენა და კბენა კუდამოქუთულის წკვენიკვით შეუცვალეს. ეგონათ, ისე დააბეჩავეს, დააკინეს და გადაგვარეს ქართველი ხალხი, რომ მათი აღვირახსნილობა დაუსჯელობად სუკუნეებით გაგრძელდებოდა. ამით პარპაშის მეცხრე წელს ისეთი ჭიტილაყი უთავაზა ქართველმა ხალხმა, რომ ჩადენილ დანაშაულთა საამკარაოზე ამონთხევა და ამ სიბინძურეში აფართხლება მოუწიათ.

პრაქტიკულად ნოდარ ჯორჯაძის აზრის სიტყვის გარდატეხა და მისი პირი შეპირებული გუნდის კვირკვეობით სასამართლო სასამართლო მსჯელობის შედეგად წინაშეა. სიტყვის ფაფარში ჩაფრენილი კარგად ბრძოლას, რომ ჩადენილ ღალატთა სიმძიმის ვეღარ ათრავს მისი თვალთმაქცობის ჯაბაღა.

სამშობლოსათვის ქართველთა თავდადებას ერის გამყიდველ ნადირთა მიერ ციხის შიგნიდან გატეხის მრავალი სიმწარე განუცდია; გასჭირებია, წაუფორსილებია, მაგრამ ისევე გამართულა და შეუპოვრად შეტეხა მის მოსასპობად შემართულ ყბადაღებულ ძალადობას. მაშინდელი მუხთლობა არაფერია იმასთან, რაც ნაციონალური, უცხოეთის ღალატის ქართველებმა დამართეს საქართველოს.

მოლაღატები, მძარცველები და მკვლელები რომ არიან უცხოეთში, ნაციონალური მალაქონისგან გაფრთხობაც მოწონებს, როგორც კი პასუხისგების წინაშე წარდგომის სუსტი იგრძნეს. ეგონათ, მუდმივად იქნებოდნენ ხელისუფლებაში და ჩადენილ დანაშაულს ქვეყნის ერთგულებად გაასაღებდნენ.

მათგანვე დამკვიდრებული ძალადობისა და უცხოელი მფარველების იმედით, რომელთაც თავისი ხალხის წინააღმდეგ გაჩაღებული სამარცხვინო ომი ავანტიურისტ სააკაშვილს ჰაგის ტრიბუნალად კი არ უქციეს, ლამის გამოირად გამოაცხადეს და საპატიო ლეგიონერის ორდენი ჩამოჰკიდეს; მარტო ეს დანაშაული ეყოფოდათ დასავლეთში ამგვარი არსების დასამხობად და დასაპატიმრებლად.

ტერიტორიების დაკარგვა, ხალხის ღტოვილად ქეზა, ერის საამყო ახალგაზრდების ამოწყვეტა ხომ „ნაციონალურმა“ თავმარაქმა ბელადის ყვალსთვის ხრობილი ღალატი?

სამართლიანად დაქუცმაცების მცდელობით პარლამენტის შენობის პანდელურ აოხრებასა და პარლამენტის შუთისში გადატანაზე ბიუჯეტის უზარმაზარი სახარების აღვირახსნილ ხარჯვას რაღა გამოჰქივება უნდა? ეს არ არის ქვეყნის ღალატი?

ხალხმა, მიუხედავად ძალადობის, დაშინების, მუქარისა და მრავალგზის გაყალობისა, „ნაციონალურს“ უნდობლობა გამოუცხადა. ამით კი, რაც ხმები მოაგროვეს, ამგვარ მაქინაციებს უმადლოდნენ. თუ შემდეგ არჩევნებამდე მიაღწიეს, მათთვის ხმის მიცემის მსურველი დამნაშავე მინისტრადყოფილთა და ჩინოვნიკთა მოთქმალა იქნება მხოლოდ.

ყაყანებენ და ქვეყანას ყრიან, ტელევიზიის თანამშრომელი დაკითხვაზე რად დაიბარესო, ისინი, ვინც ტელეკომპანია „იმედი“ არნახული მხეცობით დაარბიეს, მერე მითოვისეს და წლების განმავლობაში „ნაციონალთა“ სიმყრალე აყბედეს. გამომცემლობა „სამშობლო“ აანიოკეს, უამრავი რედაქციების ჟურნალისტები ქუჩაში კინისკვრით გამოყარეს; ამის შემდეგ მოჰკითხე ამით კანონი, სამართლიანობა და ნამუსი.

ტერიტორიების დაკარგვა, ხალხის ღტოვილად ქეზა, ერის საამყო ახალგაზრდების ამოწყვეტა ხომ „ნაციონალურმა“ თავმარაქმა ბელადის ყვალსთვის ხრობილი ღალატი?

127 ათასი ჩინელის ჩამოსახლების მცდელობის საბრძოლველად უნდა ეწოდოს ნაკრები დანაშაულები? დავით აღმაშენებლის სურვილით ყველაზე სასაცილო და სამარცხვინო მთავარსარდალად შემორჩება ადამიანთა მეხსიერებას. ახლა ჩინელების ჩამოსახლებით ქართველთა საბოლოო გადაშენების მცდელობით უნდოდა დავით აღმაშენებლობა და ეს ილუზია ყველაზე საზარელ ღალატად გამოაცხო და გრძელად საიდუმლო დაადო თავის თავქერქეშა დიდების მონაპოვარს.

დასავლეთის ორიენტაციაზე გადარევა და ნატოში შესვლის სურვილის კონსტიტუციური შეტანა განა იმავი ნაციონალური მომხდარან თემიდას სასწორზე და დასცინიან სიმართლის მაძიებელთა ძალისხმევას. კუბლამეილის მიერ „ნაციონალთა“ ერთგულებით შერჩეული მოსამართლეების მიერ მათთვის არასასურველი პირთა მიმართ სასაცილოდ შეთითხნილ ბრალდებებზე სასჯელის დარიგების გულუხვობა რაა?!

ზეთვას, სადაც 19 დაღუბული და ორასამდე დასახირებული, ჯერჯერობით, ეთება ქართლის დედის მოთქმას. ამით უნდა გაგვიყვანონ გაღბა?

თუ „ნაციონალურმა“, როგორც უნდოდათ, წერეს და კერეს კონსტიტუცია და მუხთალ სახეზე ნიღბად მოირგეს, რატომ ჰგონიათ, რომ ერისა და ქვეყნის ერთგულებაში უფლისმიერილოცვით ნაკურთხი ადამიანები კონსტიტუციაში ამით ნაცოდვილარს ღამაზად არ შეასწორებენ?!

ახლა მთელი ქართველი ერი დარწმუნებულია, რომ ყაჩაღების, მძარცველების და მოძალადეების კანონით დასჯის მცდელობა უაზრობაა, სანამ „ნაციონალურმა“ ღალატით მოსამართლეები ნამოქმდარან თემიდას სასწორზე და დასცინიან სიმართლის მაძიებელთა ძალისხმევას. კუბლამეილის მიერ „ნაციონალთა“ ერთგულებით შერჩეული მოსამართლეების მიერ მათთვის არასასურველი პირთა მიმართ სასაცილოდ შეთითხნილ ბრალდებებზე სასჯელის დარიგების გულუხვობა რაა?!

მოლაღატის, ცრუის და ქვეყნის დაქვევა-მოსპობის მოსურნე ქართველებით რომ აიტანონ.

საკაშვილს სოფლებსა და რაიონებში აღარ ჩაესვლება, მაგრამ მაინც შემორჩა მის განკარგულებაში მყოფი გუბერნატორები თუ რწმუნებულები ჭორაობით გულის მოსაფხანად. თორემ ეს უწყინადაკარგული, შვერდნაჰის მიერ მოგონილი მამიკონი ფორსის მახუთი თვალის მხოლოდ, წინსვლას რომ აფრხავს და ბიუჯეტის სახსრებს ქვეყნის საზიანოდ ყლაპავს.

სოფლის სალაყობზე ვინმე ყბედი არ იკადრებს ისეთი სიცრუის ბოღვას, როგორც ამან ახლახან ინტერვიუში ბრძანა: ქართული ღვინის შემამონმებლად ჩამოსული რუსი ქიმიკოსები მანეთად მოისყიდებიანო; საქართველოს ბანკები რუსეთმა შეიძინაო; მეექვსე ფლოტი მოდიოდა და რუსეთი შეაშინაო; დაცვამ დამიჭირა გორში, ზედამასხდნენ და ველარ გავეშვიო. ეს აღარ ათქმევინეს, ალბათ, რაგატკის მოხმარების საშუალება არ მომცეს, თორე თვითმფრინავს თუ ვერ ჩამოვადებდი, რომელიმე ბელურას ხომ გაუფხეთქავდი გულსო. ამგვარი ტუტუტუური ბოღვით ადრე სოფელ შერევიდან გასული რუსები უკანვე შემოაბრუნა. რუსეთისა და მისი პრეზიდენტის ჭორიკანა დედაკაცის ღანზე ლანდვით, თავისი პატრონების გასახარად, საქართველოს გაერთიანების იმედს სპობს და ნატოში შემომას ცდილობს, სადაც არასდროს არ შეგვიშვებენ, ნატო კიდევ ისე დაიშლება, როგორც ყველა აგრესიული სამხედრო კავშირში. პრეზიდენტის სკამზე ასე შერცხვენილი არსებობით ჩაფრენა რა არის? უნაშუსო ვირჯა შხხხხ, ნატო პართი ბამაქანაო. ჰოდა, დაქანდაკდა სოფელ-სოფელ კვირკვეების სროლისა და ღალატებისგან. პოლიციას კიდევ მაგის მეტი საქმე აღარ აქვს, დასდევს და აღმფოთებულ ხალხს აფარებებს, გამწარებულებმა არ ჩაქოლონ და ნაციონალი უბედურება ფიურერის გარეშე არ დარჩესო.

ხალხი დიდი იმედით უცხადის „ქართული ოცნების“ მიერ ნაციონალური უბედურების მუხთლობაზე პასუხის მოთხოვნას. მაგრამ არ სძინავთ ევროატლანტიკური მფარველების ქურუმებს, დემოკრატიის დასამარების მეთოდით ქვეყნის უბედურების მთესველთ, ყოველგვარი მუხთლობის მკადრებელთ. დემოკრატიის ბოღვით ხალხისთვის თვალის

სანამ კუხლავილის სასამართლო თავად არ გასამართლდებულა, «ქართულმა ოცნებამ» «ნაციონალურ ბრძოლას» კომპრომატებზე წუნაოვა უნდა შეწყვიტოს

ილია ჭავჭავაძისთვის ძველის ეკონომიკური და სულიერი განვითარება ეროვნული მეოხის საერთო ფესვიდან ამოზრდილი ყლორტებია.

„ამ თვალსაზრისით, მიწის განცდა ქართველი კაცისთვის მისი საერთო მსოფლალქმის უშუალო გამოვლინებაა და სოფლის მეურნეობის ბაზარებისა და მოწყობის ქართული მოდელის სანყისებრიც სწორედ ქართველის ზოგადკულტურულ ვინაობასა და რაობაში უნდა ვეძიოთ“.

აბმას ცდილობენ. ამგვარად გამოჩნდებიან ცოდვების შენიღბვის კოალიტივისის ჯღანი და აწარმოებენ თავიანთი მეთოდით „ნაციონალთა“ ცოდვების შეჯღანვას. შედეგად, „ნაციონალთა“ კომპონით, რომელიც მსოფლიოს კვალი დასაბარდა და დავიწყების ნაბავა დაფარა, გათავისუფლდა და ხალხის წინააღმდეგ კონტრპროპაგანდა ცდილობენ, რამეთუ მათი აკვაცობის გამოძიებით „ქართული ოცნება“ ხალხის ინტერესებს პასუხობს და ამ მხრივ ყოველგვარი დათმობა, მიფუნეჩება, თუნდაც კოალიტიცია ხალხის, ერისა და ბერის ღალატის ტოლფასია.

ქართველმა „ნაციონალთა“ თავდადებულმა, ვერაგობით, უზნეობით, ბაყყინილით, ღალატითა და ყოველგვარი ადავინის მოღმობის შემარცხვენილი სიბრძნეებით ისეთი მიმდევარტყმა მიუყენეს ქართველ ერს და ქართულ სახელმწიფოებრიობას, რომ ბერძენულ ფაშისტებს შეუძრავოდათ.

თუ არა ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენა, იმდენად თავდაჯერებულად და უსინდისოდ ანადგურებდნენ მრავალტანჯული ერის ყველა ღირსებას, რომ ხელშიდან გვეტყდებოდა ენა, მამული და სარწმუნოება. მათ მიერ ოკუპირებულ საქართველოში იმდენად გათავხედდნენ, რომ რუსეთზე ოკუპაციის დაბრალების ყიყინი ატეხეს. სულმთლად დაივიწყეს, რანი ვიყავით და რალა დავრჩით ახლა „ნაციონალთა“ მიერ სამოთხედ მონათლულ ოკუპაციაში? მთელი ქალაქი მათხოვრებთაა გაქცევილი. ვინც არ მათხოვრობს, თავმოყვარეობა არ აძლევს ამის უფლებას, თორემ მათხოვარზე უარეს გაჭირვებაა. ქართველი თავის სათაყვანებელი სამშობლოდან გარბის, აქ ვინც დარჩა, ერის სინდინდებისათვის ბრძოლა კი არა, საკუთარი თავის შიმშილის ბრჭყალებიდან დახსნა აქვს საზრუნავი; ამაზე უკეთესი რა უნდა ინატროს ქვეყანაში დამკვიდრებულმა ოკუპანტმა? ამაზე კარგად ვის

შეუძლია მოიწონოს თავი ევროატლანტიკურ სივრცეში ჩაბუდებულ კაცთმომულებთან? გამორჩევა ქართველთა იმედის სხივი და კოალიტიციის ჯღანდადებული „ნაციონალთა“ ცდილობა? ცდილობა, რომელიც მსოფლიოს კვალი დასაბარდა და დავიწყების ნაბავა დაფარა, გათავისუფლდა და ხალხის წინააღმდეგ კონტრპროპაგანდა ცდილობენ, რამეთუ მათი აკვაცობის გამოძიებით „ქართული ოცნება“ ხალხის ინტერესებს პასუხობს და ამ მხრივ ყოველგვარი დათმობა, მიფუნეჩება, თუნდაც კოალიტიცია ხალხის, ერისა და ბერის ღალატის ტოლფასია.

ქართველმა „ნაციონალთა“ თავდადებულმა, ვერაგობით, უზნეობით, ბაყყინილით, ღალატითა და ყოველგვარი ადავინის მოღმობის შემარცხვენილი სიბრძნეებით ისეთი მიმდევარტყმა მიუყენეს ქართველ ერს და ქართულ სახელმწიფოებრიობას, რომ ბერძენულ ფაშისტებს შეუძრავოდათ.

თუ არა ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენა, იმდენად თავდაჯერებულად და უსინდისოდ ანადგურებდნენ მრავალტანჯული ერის ყველა ღირსებას, რომ ხელშიდან გვეტყდებოდა ენა, მამული და სარწმუნოება. მათ მიერ ოკუპირებულ საქართველოში იმდენად გათავხედდნენ, რომ რუსეთზე ოკუპაციის დაბრალების ყიყინი ატეხეს. სულმთლად დაივიწყეს, რანი ვიყავით და რალა დავრჩით ახლა „ნაციონალთა“ მიერ სამოთხედ მონათლულ ოკუპაციაში? მთელი ქალაქი მათხოვრებთაა გაქცევილი. ვინც არ მათხოვრობს, თავმოყვარეობა არ აძლევს ამის უფლებას, თორემ მათხოვარზე უარეს გაჭირვებაა. ქართველი თავის სათაყვანებელი სამშობლოდან გარბის, აქ ვინც დარჩა, ერის სინდინდებისათვის ბრძოლა კი არა, საკუთარი თავის შიმშილის ბრჭყალებიდან დახსნა აქვს საზრუნავი; ამაზე უკეთესი რა უნდა ინატროს ქვეყანაში დამკვიდრებულმა ოკუპანტმა? ამაზე კარგად ვის

შეუძლია მოიწონოს თავი ევროატლანტიკურ სივრცეში ჩაბუდებულ კაცთმომულებთან? გამორჩევა ქართველთა იმედის სხივი და კოალიტიციის ჯღანდადებული „ნაციონალთა“ ცდილობა? ცდილობა, რომელიც მსოფლიოს კვალი დასაბარდა და დავიწყების ნაბავა დაფარა, გათავისუფლდა და ხალხის წინააღმდეგ კონტრპროპაგანდა ცდილობენ, რამეთუ მათი აკვაცობის გამოძიებით „ქართული ოცნება“ ხალხის ინტერესებს პასუხობს და ამ მხრივ ყოველგვარი დათმობა, მიფუნეჩება, თუნდაც კოალიტიცია ხალხის, ერისა და ბერის ღალატის ტოლფასია.

ქართველმა „ნაციონალთა“ თავდადებულმა, ვერაგობით, უზნეობით, ბაყყინილით, ღალატითა და ყოველგვარი ადავინის მოღმობის შემარცხვენილი სიბრძნეებით ისეთი მიმდევარტყმა მიუყენეს ქართველ ერს და ქართულ სახელმწიფოებრიობას, რომ ბერძენულ ფაშისტებს შეუძრავოდათ.

თუ არა ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენა, იმდენად თავდაჯერებულად და უსინდისოდ ანადგურებდნენ მრავალტანჯული ერის ყველა ღირსებას, რომ ხელშიდან გვეტყდებოდა ენა, მამული და სარწმუნოება. მათ მიერ ოკუპირებულ საქართველოში იმდენად გათავხედდნენ, რომ რუსეთზე ოკუპაციის დაბრალების ყიყინი ატეხეს. სულმთლად დაივიწყეს, რანი ვიყავით და რალა დავრჩით ახლა „ნაციონალთა“ მიერ სამოთხედ მონათლულ ოკუპაციაში? მთელი ქალაქი მათხოვრებთაა გაქცევილი. ვინც არ მათხოვრობს, თავმოყვარეობა არ აძლევს ამის უფლებას, თორემ მათხოვარზე უარეს გაჭირვებაა. ქართველი თავის სათაყვანებელი სამშობლოდან გარბის, აქ ვინც დარჩა, ერის სინდინდებისათვის ბრძოლა კი არა, საკუთარი თავის შიმშილის ბრჭყალებიდან დახსნა აქვს საზრუნავი; ამაზე უკეთესი რა უნდა ინატროს ქვეყანაში დამკვიდრებულმა ოკუპანტმა? ამაზე კარგად ვის

თუ არა ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენა, იმდენად თავდაჯერებულად და უსინდისოდ ანადგურებდნენ მრავალტანჯული ერის ყველა ღირსებას, რომ ხელშიდან გვეტყდებოდა ენა, მამული და სარწმუნოება. მათ მიერ ოკუპირებულ საქართველოში იმდენად გათავხედდნენ, რომ რუსეთზე ოკუპაციის დაბრალების ყიყინი ატეხეს. სულმთლად დაივიწყეს, რანი ვიყავით და რალა დავრჩით ახლა „ნაციონალთა“ მიერ სამოთხედ მონათლულ ოკუპაციაში? მთელი ქალაქი მათხოვრებთაა გაქცევილი. ვინც არ მათხოვრობს, თავმოყვარეობა არ აძლევს ამის უფლებას, თორემ მათხოვარზე უარეს გაჭირვებაა. ქართველი თავის სათაყვანებელი სამშობლოდან გარბის, აქ ვინც დარჩა, ერის სინდინდებისათვის ბრძოლა კი არა, საკუთარი თავის შიმშილის ბრჭყალებიდან დახსნა აქვს საზრუნავი; ამაზე უკეთესი რა უნდა ინატროს ქვეყანაში დამკვიდრებულმა ოკუპანტმა? ამაზე კარგად ვის

ეპროპისკენ — ეროვნული საგურნეო ტრადიციების შენარჩუნებით

შეიძლება ითქვას, საღებავიც არ შეშრობია გამოცემლობა „მერიდიანის“ მიერ ეს-ესა დასტამბულ წიგნს — „ილია ჭავჭავაძე მიურნის თვალში“, რომლის ავტორია პაატა კოლუაშვილი — აკაკი წერეთლის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი, ეკონომიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, დაბოლოს, — ჩვენი გაზეთის მკითხველებისთვის კარგად ნაცნობი რესპონდენტი.

„მეურნის თვალი“ ისტორიის ჩარჩოებით არ შემოფარგლავს ნაშრომის დედააზრის თვალსაზრისს, ილიას ნააზრევიდან აღმოცენებული, იგი საქართველოს დღევანდელ ყოფას აანალიზებს, კერძოდ, „საქართველოს მმართველი ხელისუფლების (2003-2012 წლები) აგრარული პოლიტიკის სტრატეგიას“, რომელიც პაატა კოლუაშვილის ზუსტი შეფასებით, ემყარება ილიას მოძღვრების „არგათვალისწინებას (არცოდნას ან არცოდნის სიმულაციას)“.

ასევე ზუსტი, ტევადი და მასშტაბურია ავტორისეული ფორმულირება: „ილია ჭავჭავაძის პარადიგმა, ისტორიული სივრცის განვითარების კონცეფცია, მისი დამატებითი კაცის განსაკუთრებული დამოკიდებულება მშობლიური მიწისადმი, არამედ მთელი განვითარებული კაცობრიობისთვის“ (გვ.31).

ლაპარაკია იმ მიწაზე, რომელიც ერისთვის „მისი ყოფიერების ტერიტორიაა, ფიზიკურადაც და ფსიქიკურადაც. იგი სასიცოცხლოდ აუცილებელი ბაზაა, რომელიც არსებითად განსაზღვრავს ქვეყნის ყოველმხრივი დამოუკიდებლობის ხარისხს და ფაქტობრივად წარმოადგენს მოცემულ სივრცეში ერის სულისჩაღმისა და შემოქმედების აუცილებელ პირობას“ (გვ. 27).

ეს დებულება სწორია და უეჭველი, არ საჭიროებს განსაკუთრებულ დამტკიცებას. მაგრამ მაინც და მაინც მას შეეზღოვნენ „ერეფორმატორი“ ხელისუფლების ურჯულო თომებზე.

მსოფლალქმის უშუალო გამოვლინება და სოფლის მეურნეობის გაზარებისა და მოწყობის ქართული მოდელის სანყისებრიც სწორედ ქართველის ზოგადკულტურულ ვინაობასა და რაობაში უნდა ვეძიოთ“.

პაატა კოლუაშვილი საინტერესოდ წარმოაჩენს და განმარტავს ილიას დამოკიდებულებას სასოფლო-სამეურნეო თანამედროვე ტექნოლოგიების ათვისების აუცილებლობისადმი, ფინანსური რესურსების საჭიროებაზე სოფლის მეურნეობის ასაღორძინებლად, ასევე, ისეთი პრობლემური საკითხებისადმი, როგორიცაა პურეულისა და ბამბის მოვლა-მოყვანა, ტყის, ტექნიკური კულტურების გაშენება, სასოფლო-სამეურნეო მიწის შესყიდვისა და საკუთრებაში ქონაზე“.

ქართველმა «ნაციონალთა» თავდადებულმა, ვერაგობით, უზნეობით, ბაყყინილით, ღალატითა და ადავინის მოღმობის შემარცხვენილი სიბრძნეებით ისეთი მიმდევარტყმა მიუყენეს ქართველ ერს და ქართულ სახელმწიფოებრიობას, რომ ბერძენულ ფაშისტებს შეუძრავოდათ.

ფიზიკურად ჯანმრთელი ერი დაგვასწავლავს, ისედაც დემოგრაფიულად განადგურებულაბს ომები არ გვაკმარებს და დამატებით, ხალხის დასაცავად, ციხეების გარდა, უამრავი უდანაშაულო ახალგაზრდა ქუჩაში ჩაბვიცხრის (ეს მასშინ, როცა სიკვდილით დასჯა კანონით აკრძალულია). სააკაშვილი ქართველი ერის ღია, აშკარა გენოციდის ახორციელებს და ჩვენი ძველი უცხოელი „გეგენები“ ამას დემოკრატიის შენებად უთვლიან? ბნელა თუ გვაბრმავებენ?!

ვაი, მიქაელ, ვაი...!

თხრობას პატრიარქის იუბილით დავიწყებ. უწინდესის რეზიდენციაში ივანიშვილის გვერდით მოულოდნელად „ჩვენი კოლმეურნების თავმჯდომარის“ გამოჩენამ სოფელში ჩემი მეზობლის კატის საქციელი გამახსენა: კარდან რომ გააგდებ, ფანჯრიდან ისევ მოძვრება ხოლმე... ახლა იმასაც მეტყვიან, რა ქნას ენერჯით სავსე, კიკოსავით კაცმა? ამ უგულოებმა თვითმფრინავები მარტო სურათის გადასაღებ ფონად დაუტოვეს, დედისეულ ფანჯიან დაფახახებულ მანქანაში ზედმეტ ბენზინს აღარ უსხამენ და იძულებულია, ეკონომიური კოკროჭინა ელექტრომობილით იაროს.

სასახლეში შუქს არ ართვებენ, დაცვა გამოუხშირეს, ერთი საცოდავი მილიონი შემორჩა და ისიც თვითმარქვია ელიტკლუბებიდან ერთ-ერთს, „წვერებიან ბებიას“, ანუ გია ნოდის ჩაუჭუჭკა ხელის კანკალით, — „ამ მაყუთით მაშველი რგოლი სადმე შემიძინო!“... რგოლი ვერა და წიკრი კი გამოუჩნდია — მჩხავანა თუთბერიძე. მანაც ბავშვით ხელში მოალო პირი ახალაიას ციხის „გოდების კედელთან“ და თავის საცოდავ ბალანას, როგორც იტყვიან, იმდენი გველ-ბაყაყი აყარა სახეში, შეამჩნევდით, გული მისდოდა.

ბავშვზე გამახსენდა: იმხანად მიშაც ნიკოლოზით ხელში დაიარებოდა ხოლმე, — გული მოგიკვდებოდა!... „ციგანსკი ტაბორიდან“ გამოყრილები გეგონებოდა ისიც და თუთბერიძეც. ჰოდა, რა გასაკვირია, მარტოშენილი მიშკო საპატრიარქოში ივანიშვილს ბოკონებს ხელში, კრლოვის ჭრიჭინასავით „კოპიატიციურად“ რომ მიუტყუებდა, ალბათ, გულისფანცქალით უფრჩხულა: „კაცი არა ხარ? დარჩენილი დრო როგორმე გადამატანინო!“ ეს კი იმნიშავს, მომდევნო 9-10 თვის კვლავ ნარკოზის წყვეტით გვაცხობოვრენ, ისევე დაპარგული ღიმილის ძიკვანი ამოვიდამოთ თავლები, მაგრამ რას იზამ, ასე სურთ სააკაშვილის ბულშობატიკარა უცხოელ ბატონებს და ჩვენც მუსრამე თავი ასკილივით უნდა ვუპატუროთო..

იმას კი შეამჩნევდით, „აქ დაჯექო!“ — ბიძინამ მომთვინიერებელივით რომ დაურტყია მიშას დივანზე ხელი, ალბათ, იფიქრა, ზედმეტი ბოდილით მსოფლიო პატრიარქთანაც თავი არ მოგვჭრასო.

ამასწინათ სააკაშვილიმ ევროპელებთან დიტირაბაზა „ივანიშვილი“ უკეთესი რუსული ვიცით!... გასაკვირიც იქნებოდა, „კავებებს“ სკოლა-დამათარებულს რუსული კარგად არ სცოდნოდა. აი, კლა-სიკოსებისა კი რა მოგახსენებ. შემიძლია, რომ დააბრუნებ. — მტყუენის, თუ „ვეფხისტყაოსანზე“ უკეთესად იცოდა, რაბათის ციხის გახსნისას სტრიქონი სტრიქონს რომ ვერ მიაბი და თავი შეირცხვინებ-

მეთქი! — აქედან მივაძახე, მაგრამ რას გავაგონებდი!..

ეს უღმერთო, ავტორიტარულიდან უკვე „გადაძალის“ რეჟიმშია გადასული და განყვანდა ნელა ქვეყანა! რას ებღუჭება, რა უნდა, კაცო, ამ დაქცეულ, შინაური პაჭანკის მოხრებულ ქვეყანაში? აგერ, ივანიშვილის სტიპენდიანტმა პანტომიმელმა შალიკაშვილმა რა თქვა: „ვინც სააკაშვილი სათავეში მოიყვანა, ის არის ბრძენი. არ არის მიშა დასაკარგი, კარგი ბიჭია, აქ არ დატოვებენ, გაერთიანდებიან სხვაგან წაიყვანენო“. თქვენ პირს შაქარი, ამირან ბატონო, თუ მაც პატივს დაგვდებენ, მაგრამ, რომ ზოზინობენ და ვერც ჩვენ ვიმორებთ ბაბაჯვანას ქოშივით? მაგრამ ის როგორ იყო, ამ „კარგ ბიჭს“ გასულ წელს თეატრი ფუკასავით რომ აუტყლია თქვენითვის, სიმბოლურ ფასად, ერთ ლარად გაუყიდა და მმრალზე დაუტოვებინართ? მეექვსეა, ახლაც იმავე აზრზე იყოთ, თუმცა თქვენი რა გამიკვირდეს, როცა ისეთი ოჯახიც ვიცოც, სადაც კაცს (გვარს ნუ მთქმევინებთ) ბიზნესი წაართვის, ციხეში ძვლები და კბილები დაუღუნეს, ცოლ-შვილი უცხოეთში გაუტყვიეს და ამ დროს მისი სიდედრი ისევ სააკაშვილის მზეს ფიცულობს. ბედი უნდა ყველაფერს, ბედი!..

ჰოდა, გავარდება ახლა ეს „ბედის ნებიერა“ სამეგრელოში ზონდერებით, გინდა სვანეთში ანდა სხვაგან სადმე, თავშესაფრად გლეხის ქოსს კი არ დაუნყებეს ძებნას ჩვენი საწყალი მეფეებივით ანდა დედენილი პირველი პრეზიდენტივით, ტყე-ღრეში გადებით რომ ამოჰხადეს სული (ტყუილად კი არ აიშენა ჩვენს ხარჯზე ამდენი მუქი სასახლე ქვეყნის ყველა კუთხეში) — კომფორტულად მოეწყობა, გაგვილიბარტაბავადმეცა და მემბტიანე ოდესმე მასზეც იტყვიან: „განაცხად მტერობა და უკეთურებასა ინურთიდა...“ რატომ ძველქართულად? იმიტომ, რომ, როგორც თავად სააკაშვილიმა თქვა, „კრაკადილის“ სინდრომით შეპყრობილები უკუსვლით თურმე წარსულში ვბრუნდებით და ცხადია, ადრე თუ გვიან, აღმაშენებლის ეპოქამდეც მივალთ. „ზადნიხოდს“ შედევისა კი რა მოგახსენოთ: მაშინ

დიდ მეფეს შინაც და გარეთაც დიდ დასწაოდენ ყვავებივით — „კოაბიტაცია... კოაბიტაციაო!“ კაცო! ეს კოაბიტაცია (მეორენიარად „მუტუალიზმი“) მე კარგი რამ მგონია და თურმე არარეგისტრირებულ ქორწინებაში შესულ წყვილს არ ნიშნავს?! (დავითის დროს ამას „სიძვა-მრუშობა“ ერქვა, ხოლო თანაცხოვრების ნაყოფს — „ბუში“ და „ნაბიჭვარი“). იმიტომაც მიკვირდა, ამ მეცოცხე და „მეოცნებე“ პარლამენტარებს პრეზერვატივების რა ერთობლივი დახარისხება აუტყდათ-მეთქი და აი, თურმე რა ყოფილა!..

დღეს ვინ ვის თამაშს თამაშობს, ეს უცხოელებიც რას გვაღადავებენ თუ გვეაღაფრებენ, უკვე ვეღარ გავიგებოცა შევტყობდი, — „გვიშველეთ, ამ ურჩხულისგან გვიხსნითო!“ — ყური არ გაუბარტყუნებიათ და, როცა უკვე ვიხვეწებით — „გვაცალეთ სამართლიანობაო!“, კი არ გვთხოვენ და გვირჩევენ, უკვე უსიტყვილოდ და იმპერატიულად მოითხოვენ, სააკაშვილის ჩინოვიკებს ბუზი არ აუფრინოთ, ითანამშრომლეთ და საპრეზიდენტო ვადა ათი თვით კიდევ გაუხანგრძლივეთო!.. ეს მაშინ, როცა თავისთან პრეზიდენტს არათუ ათ თვეს, ზედმეტად ათ საათსაც არ გააჭაჭანებდნენ და თანაც ასეთ სულთამსუთავს. ჩინეთის პრეზიდენტს, ვაცლავ კლაუსს, იმანიშვინტი სწორად დამნაშავე მის ანდონის გამოცხადების გამო მოუწყვეს და

ჩქარებული პროცესი ქვეყანაში სულ მალე პრიორიტეტულ მიმართულებად იქცა. ყველას გვიჩვენებს ჩვენს სადარბაზოებსა და ლიფტებში გაკრული სატყუარა განცხადებები: ვინც ვევეთ ახალგაზრდებს უფასო გასართობს ამა თუ იმ ღონისძიებაზე და ჩვენი გოგო-ბიჭებიც ხამი მწყურვალეებით ენაფებოდენ ვირტუალური ბენდინების შხამიან ნექტარს. მადაგახსნილი ხელისუფალნი ბოლოს ჰარემზე გადავიდნენ, სადაც მათი ე. წ. პროდიუსერები თუ მამაშები სოფლებიდან გამოტყუებულ უმცროს გოგონებს სექსის საკითხის პანელიდან ჩამოსხნილი მეფუნთუშე, ხოლო მეგობარი გოგო-ბიჭების ხელისუფლებაში „მოსატყვანად“ (საკაშვილის ნეოლოგიზმია) კონსტიტუციები უპრაგონოდ ეცვალათ და პარლამენტარობის ზღვრული ასაკი „წინკობის“ სააკაშვილი დაუნიათ? სიღვიო ბერლუსკონის, მექალთანეობის ბრალდებით, ლამის მეგობარი გოგოს ბიჭინი ჩამოაცვეს თავზე და ამ უზნეოებმა ჩვენი შვილებს ნახდენა „ბურჭებიდან“ დაიწყეს. ვახსოვთ, ალბათ, სააკაშვილიმა თავდაპირველად ბაზალეთის ახალგაზრდულ ბანაკში ეთნიკური სომეხი და ქართველი გოგო-ბიჭები ერთად რომ შეყარა და თინეიჯერულად აღტკინებულმა „ხლისტების“ შექტის ატამანივით გამოუცხადა: მშვენიერი ბუნებაა და აგერ ბურჭებში ნაბილარძუნეთ ხოლმეო...

ახალგაზრდობის ეს ნაბლლარძუნეა-ემანსიპაციის და-

დაც სააკაშვილის მიერ დონალდ ტრამპისთვის წარდგენილი ქართველი ლამაზმანების ფოტოალბომი, რომელსაც ბებერი მუსუსი მილიარდერი სწორედ რომ „სასაქონლო პრესკურანტივით“ ათვალავდებდა და არჩევდა). ამ ყოველივეს კი წინ უსწრებდა გოგონის ფორმაში მოსაყვანი მთელი რიგი პროცედურები სხვადასხვა სქემირიშვილის ცოლის ე. წ. სილამაზის კონკურსები, ასევე კასტინგები, შოუები, პოდიუმები, დიეტები, მასაჟები, აუზებში მწყობალობა, მანერების სექსუალურად დახვეწა, სიშიშველე, ტუსოვკები, გელფრენები და ბოიფრენდები... ბოლოს კი ბათუმში ჰერი-ჰერი!.. ხუთვარსკვლავიანი სასტუმროებში, კუტუ-ნიობის კონცერტებზე მიგვიღია, იქვე რესტორნებში, თვალმახარა ღამის კლუბები... შედეგად შერყენილ-ატროფირებული ცნობიერება, ასე თვალდახელმუთადაკარგული სინდინდე, ზურგაქცევი სოფელი, გაუცხოებული ახლობლები, გამქრალი დედობის ბუნებრივი სურვილი, ლიმონივით გამოსუნტული სხეული, რომელიც, ახალგაზრდული ასაკონების გამო, მათთვის ჯერ კიდევ ბოლომდე შესაგრძობი ვერ იქნება.

ასე თანდათანობით მოხდა ახალგაზრდობის ჩამოშორება საძვეყნო სატიკონიდან... აი, ეს იყო პირველი დამარბაველი რეალური კოაბიტაცია კაბარკაშის დასაწყებითად, ჩვენი ერისთვის პირველი დარბაზი გახილოს კიკოსი, ოჯახზე, როგორც ქართული სახელმწიფოპარიოზის ძველქართული.

პოლიტიკური კოაბიტაცია უკვე მეორე რაუნდშია, ერის შიმოღებამდე უკვე სხვადასხვა დარბაზი დარბაზის მისაყვანად გარდაცვალებული.

ისიც საინტერესოა, სააკაშვილის უცხოელ ფანებს როგორ წარმოუდგენიათ სისხლის სამართლის უმძიმეს დამანაშავეებთან თანამშრომლობა? დღემდე ასე ვიცოდი, რომ „სიცილიელი ნაბიჭვარი“ (პოლიტიკური მავია) სწორედ ხელისუფლებასთან კრიმინალის კოაბიტირებით იშვა და მსოფლიოს მზარდ მოუშორებელ ქორად ექცა. რაო, ბატონებო, იმას გვიკვირებთ, თქვენც ასე ლაყე კვერცხებივით შეეთქვიფეთ ერთმანეთსო? ანდა, საკუთარ ხალხთან ოპოზიციონში მყოფი, ბოროტად დაპირისპირებული პრეზიდენტი როგორი ასატანია? ამ ვაჭათონმა სოციალიზმით, ვაჭათობით გაავსო ქვეყანა, რომელთათვისაც ადამიანების ნაშენა, ვკვლელობა არა მხოლოდ ადგილი, უკვე მოთხოვნილებადაა ქვეყნი და, უბრალოდ, არ მესმის, თავად ეს უცხოელები ასეთ მონსტრთან იკოაბიტაციებდნენ (მოტყედეთ ენა!) თუ

ღვთის წყალობით, ხელისუფლებამ უკვე მოვიდა მგრომელი და მუშრე, სუფთა ბიოგრაფიის კაცი ორთაბრძოლის ტრადიციული, ქართული ილეთებით, რის გამოც „ნაციონალიზმი“ პიროვნულად მასთან „ნაღვი შვიარდნას“ და სარმის გამოდევას ჯერჯერობით ვერ ახერხებენ, თუ, რა თქმა უნდა, უცხოელმა „არბიტრაჟმა“, მით უფრო საქართვებამ თანაშემწეებმა არ დააღალატეს. ბიძინა ივანიშვილს სურვილიც აქვს და გონიერებაც, რომ სააკაშვილისეული ცხრანლიანი კოლფსიდან ძველენი ამოყვანის უმძიმესი მისია იტვირტოს.

ქართველებს მიგვიჩნევენ მონებად, ხოლო ქვეყანას — ჰიტლერის დაწყებული საქმის საექსპერიმენტო ლაბორატორიად თუ პოლიგონად?

უფროსი თაობიდან ზოგიერთს ემახსოვრება „ნორჩი პიონერის საზღიმი დაპირება“. თუ არ ახსოვთ, ევროპის სახალხო პარტიის პრეზიდენტი, ვოლფრედ მარტენსის „ნაციონალიზმი“ გაახსენდებთ, სააკაშვილს რომ უპატაკებს: „არჩევნებში შენს გასამარჯვებლად ყველაფერი გააკეთებ, მაგრამ არაფერი გამოგვივიდა. ახლა კიდე უფრო მეტს ვიმუშავებთ მხარდასაჭერად და მომავალში გასამარჯვებულად!“ ვერ მოგვითვს-მეთქი! — გაბრაზებულმა (ცოტა უნაზურადაც) მივაძახე, მაგრამ ვერც მას გავაკონე. ჰოდა, ასეთებთან ბაჭყალივალ-გათმამაგა-ხული „ნაციონალიზმი“ რაპიტიანებთან „მეოცნებებს“ და ისინიც უკან იხევენ. არ დანიშნენ და ისევ მიჯობა სააკაშვილი თანვის მხედრობიდან ქართულ ვერსიასთან, ისინიც ისევ ახვევნიან მოზარდ დედაპატივით, ჩვენი ხალხის ჯიბიდან ნაღვლები დოლარებით გამსუნავებულსაც ერთი კაკაფონია, ვაიშებულბელი მუღდგებით და მერე ნახე, ჩვენ სახელებისთვის შარიანი დედაც ნაცვლივით თავში ჩაჩქუნნი!.. ის ჩვენი ცოდვის დასაწვევები იმდენს იზამენ, ისევ რუსთხელმწიფის კარზე დაგვარქობენ დასაკლავ ხბოსავით და მთელ ამ წვალებას, თავისუფლებისთვის ბრძოლას და თავგანწირვას წყალში ჩაგვიყრიან? მინდა რას გვამბობდნენ? თუ რაიმეთი დაგვიხმარენ, ერთი იქითსონ, ხალხსამდე რა მივლინ, — ისევ ეს მხარცელები განაგრძობენ (სულ ცინცხალი ფაქტი ბინდათ?) თუნდაც ლტოლ-ვილთა სამინისტროში გადა-მალული ოთხმედიონიანი სახელები გავიხსენოთ, ამ ვირთხებს სათავისოდ რომ ჰქონდათ მოყუჩებულნი. თავად მე-საწყობები კი პარლამენტში ხალხის რჩეულებად წამოიჭიმენ) და, დიდი ალბათობით, თავდაც კარგად იხეი-რებდნენ! საბჭოთა რესპუბ-ლიკებიდან ყველა პარამეტ-რით მონივნავე საქართველო ამ ვერაგი ცრუპეტელას ხე-ლული მოსამართლები ოდ-რამოების ჩვეულ ტაქტიკას უკვე სხვა ფორმით აგრძელებენ, რასაც პირობიად შეიძ-ლება „ძალღურვიც“ ეწოდოს: პროცესზე „საქმეს“ ჩვენი ოთხფეხი მეგობრებივით „და-სუნავენ“ და პროკურორის დადებულ „ნიშანს“ საკუთარი „ავტოგრაფით“ ანულებენ. ამის გამოა, რომ როგორღაც გაღაითებული „დაჭერობა-

ნის, ხალხის დასარჩობა-ლად, ცინებვის გარდა, უამრავი უდანაშაულო ახალგაზრდა ქუჩაში ჩაბ-ვიცხრილეს (ეს მაშინ, როცა სიკვდილით დასჯა ქა-ნონით აპროკალიზა). სააკაშვილი ქართველი ერის ღია, აშკარა ბენეციდს ახორციელებს და ჩვენი ძველენი უცხოელი „მე-გობრები“ ამას დამოკრა-ტრის შენებად უთმობენ? ბნელა თუ გვაგონებენ? ნამდვილი მეგობრები, როგორც გაფრთხილებად მო-მავალი თაობებისადმი, ოკუ-პაციის მუზეუმის ანალოგი-ით, თუნდაც გლდანის ციხის ბაზაზე, შიდამოხართა მუზე-უმის გახსნას გვიჩვენებენ, ამ დროს კი, მათ ამ ყბადღებულ-ლი კოაბიტაციით უნდათ, რომ „ნაციონლის“ ცხრანლიან სიბრ-ძურეს მინა წააყარონ კატასა-ვით და მიჩქმალონ. არ გამოვ! ის მინა მაინც აშშორდება, სიმ-ყრალე რადიაციასავით მოე-ყვება გარემოს, სადაც სამართ-ლიანობის მომლოდინე ჩემი ტრამვირებული ოჯახიცაა.

დიახ, არ გამოვ! ნაცვანდა-სთან თანხმობა-თანამშრო-ლობა! ესენი მარადიულ ხელი-სუფალთა „როლი ჩარჩენი-ლი“ ამორტიზებული ხალხია, მათი ჩამოჩენილი ივანიშვი-ლისადმი ბიოლოგიური სი-ძულვილით აღსავსენი და ამ ნიშნით შერჩეულები. შეხე-დეთ ნაციონალურ თარაზში გამოყვანილ მათ სახეებს და საქციელს პარლამენტში, — ხალხის რომელ ინტერესებზე ლაპარაკი? რეალობას სრულიად მოწყვეტილები, რე-ვანშის ლოზუნგებითავე გამო-დიან: — „ჩვენ ვერ დავყოფ-დებით ოთხ წელიწადს!.. ნა-ბიჯ-ნაბიჯ უნდა შევავიწრო-ვოთ ეს ხელისუფლება!.. იმ მდგომარეობაში მივიყვანო, რომ შეჩერდება ეს დაკითხვ-ები და გადავალთ შეტევა-ზეო.“ როგორ გგონიათ, ამას ვინ ამბობს? — სწორედ რეპ-რესიების დიდოსტატი, „ბუა“ მერაბიშვილი, წესით, ადვილ-ვით თან ერთად რომ უნდა და-ავტარებდნენ დაკითხვებზე! თუმცა, იმასაც ვხედავთ, რომ დაცვანდებელი ისევ კორ-დასი კურდღლებივით და-ბაგლანობენ და უკვე ისე დაკითხვებზე, კიბის ამ მთავარ ქონდაქარს, პატივით რომ უზით ფაშასა-ვით, შესაძლოა, სახსვლი მაქსიმალურად შეუმსუბუ-ქონ. ასეთებს საქმე, მგონი, იქით მიჰყავთ, სისხლის სა-მართლის უმძიმეს დამნაშა-ვეებს მხილება აკმარონ და ცოდვები მიუტეონ, მერედა, ვის ხარჯზე და ვისი სახე-ლით? — ხალხის?! ამ ტენდ-ენციით მივიღებთ ბევრად უარეს და წარმოუდგენლად მძიმეს — ლინჩის წესს, ანუ ყოვლისნამდევკავ სახალხო მსჯავრის და საქმე აქამდე არ უნდა მივიდეს.

დასკვნა ერთია: თუ ახალი ხელისუფლების მხრიდან გაღაითებული „დაჭერობა-

ქვეყნისთვის ყველაზე, ხოლო უსუფაპილისთვის კვლავ «ბატონა პაკიონი» სააკაშვილმა და მისმა აფსონებმა ჩეოლუსიურად და გტკივნეულად, ნაჯახით მოიწოდეს აღაიანთა გადაკეთება, ანუ დამოკრება-დაღვილება და შეღებვად დასახიჩრებული სოგობაოება მივიღოთ

ნას“ თუ „კატათაგობანას“ თამაშიც უკვე კომიკურ სახეს იღებს, მაშინ, როცა ხალხს ნერვები სიმივით აქვს დაჭი-მული, სამართალს ელოდება და არ ეხუმრება. მაგრამ, ერთიც მგლისკე-ნა... თუ დამნაშავეებს შესაბა-მისი სამხილები არ დაუდებენ, „გაბლატავენდა“, მაშ, რას იზამენ?! ისიც იგრძნობა, ორი პატიოსანი ადამიანი (წულუ-კიანი და კობიტაციია) რა შე-დღეში, უფრო სწორად, ორ წყალმუარ რომ არიან. აი, ეს ყო-ვილია იმ უცხოელების მოწო-ნებულ კოაბიტაცია — თურ-მე რევერანსები, დამნაშავე-თათვის თავზე ხელის გადას-მა და შედეგიც სახეზეა: — ლა-მის „ჯეკი მფატრავის“ რეპუ-ტაციის მქონე ბაჩო ახალაის სასამართლო დარბაზში ტაპი-თა დოკავიებით, ეროვნული გმირივით ეგებებინ... კოა-ლიციის ზოგიერთი წევრის ნაცვებთან კოაბიტაციური შე-თამაშება და პრაქტაპრუტიკა უკვე იმის ეჭვსაც აწენს, ცი-ხის ამ მთავარ ქონდაქარს, პატივით რომ უზით ფაშასა-ვით, შესაძლოა, სახსვლი მაქსიმალურად შეუმსუბუ-ქონ. ასეთებს საქმე, მგონი, იქით მიჰყავთ, სისხლის სა-მართლის უმძიმეს დამნაშა-ვეებს მხილება აკმარონ და ცოდვები მიუტეონ, მერედა, ვის ხარჯზე და ვისი სახე-ლით? — ხალხის?! ამ ტენდ-ენციით მივიღებთ ბევრად უარეს და წარმოუდგენლად მძიმეს — ლინჩის წესს, ანუ ყოვლისნამდევკავ სახალხო მსჯავრის და საქმე აქამდე არ უნდა მივიდეს.

დასკვნა ერთია: თუ ახალი ხელისუფლების მხრიდან გაღაითებული „დაჭერობა-

სამართლიანობის აღ-სადგენად გაბედული და კარდინალური ნაბიჯები არ გადაიღება, ასე შიშის ფართობი და ნაჯაქ-უკუჯამებით ძველენს სხველი არათუ კარგა-ხანს, სპარტიოდ არ დაად-ებენ. უნდა მოხდეს „ნაცი-მობრების“, როგორც პი-რნაბარდნილი ფუზისტუ-რი ორბანეზიციის ლუსტ-რირება და სრული დამო-დინები მოსახლეობა!.. ეტყობა, „მეოცნებები“ საა-კაშვილს კიდევ კარგად არ ეცნობენ: მოჩვენებით თანხ-მობაში ისე არ დაემართოთ, კატას დაჭერილი თავი რომ თამაშ-თამაშში სოროში შეუ-ვარდება და ხახამშალი და-ტოვა. რად უნდა ლაპარაკი, უშუალოდ ივანიშვილის ფაქ-ტორმა და ციხის კადრებმა გა-დაწყვიტა არჩევნების ბედი!.. უდავოდ დასაფასებელია ქ-ნ ნინო ბურჯანაძის, ასევე კახა კუჭავას, ჯონი ბალაფორის სოლიდარული და თავმჯავე-ბული, აწონ-დანონილი პოზი-ციაც. თუმცა გულსატკეპნი, რომ აღიანის მხრიდან რა-ტომღაც ამ ქვეშარტიად ოპო-ზიციური პარტიების ხისტი იგნორირება ხდება და ეს მხო-ლოდ ჩემი აზრი არაა. ძნელი წარმოსადგენია კოალიციის ნიაღმი ნაშობი ოპოზიცია და ასევე რომ არ იყო, ზემოთ და-სახელებული გამოცდილი პო-ლიტიკოსების ქტიური ჩარ-თულობის გარეშე, თუნდაც ქალბატონი ნინოსი, ვისი გო-ნიერება და ავტორიტეტი უდ-ავოდ აკლია ქვეყნის როგორც საშინაო, ასევე საგარეო ასპა-რეზს (მასთან დილოლორთქი-ფანიძე, თემურ შაშიაშვილი, კახა კახიშვილი და სხვანი), — პოლიტიკური ცხოვრება იმა-ზე უღიმღამო და ერთფერო-ვანი გახდება, ვიდრე ეს „ნაცი-ონალების“ ჩაკეტილი სექტის დროს იყო.

უთანასწორო ძალების მი-უხედავად, „ოცნებას“ შეეძ-ლო არჩევნებში უკეთესი შე-დეგებიც ჰქონოდა და შესა-ბამისად, — ნაკლები სადღე-ისო თავისტიკვილიც. ტყუი-ლად არაა ნათქვამი — „ადგი-ლის კურდღელს ადგილის მწვეარი დაჭეროს“.

მეგრედი კაცის, კახა მიქა-იას, გარდა, ბევრი სხვაცაა, რომელთა პოტენციალი, ჩვე-ნი შეხედულებით, სათანადოდ არ იქნა შეფასებული და გამო-ყენებული. აქ ისევ ბედუკაძის თემას გავაგრძელებ: ციხის სამინელებზე აკი მანამდეც გვხვდებოდა, მაგრამ ხელისუფლებას მოსახლეობა უკვე ისე ჰყავდა ზომბირებუ-ლი (ნამეტნავად ახალგაზრ-ბობა), ატროფირებული და დათრგუნული, როგორც და-შისტების დროს, როცა კრემა-ტორიუმებში ხალხი მორჩი-ლად და უემოციოდ, საკუთარ-ი ფეხით შედიოდა. რომ არა ბედუკაძისგან ნატურაში მოწ-ველი მასალა, მომაკვდავი ენი, შესაძლოა, კომიდან გა-მოუსვლელად ჩაბარებოდა მიქელგაბრიელს (ხორცის კი არა, სულის კვდომა სიკვდი-ლი). გამოსაფხიზლებლად უმ-ძლავრესი ინექცია იყო საჭი-რო, რის ვალდებულებაც ამ ადამიანმა იკისრა და განზ-რახვა დიდდესი რისკის ფასად მოიყვანა სისრულეში. სხვათა შორის, იმ ჯოჯოხეთზე ჩვენ ჯერ კიდევ ბევრი რამ არ ვი-ციოთ... თუნდაც ის, თუ, რო-გორც ითქვა, რატომ სტუმ-რობდა პრეზიდენტის სათნო-ლიმლიანი მეუღლე ციხის მორგის ისე ხშირად, რა იყო იმ იდუმალი ვიზიტების მიზანი: პათანტომის ხელობას ეუფ-ლებოდა თუ ნამებულთა გვა-მებს ლოცვებს უკითხავდა? ლოგიკური იქნებოდა, ასეთ დროს პატიმრების მდგომა-რეობიდან დაინტერესებუ-ლიყო, მაგრამ თურმე ასე არ ყოფილა. ეს იმ ფონზე, როცა ადამიანის ორგანოებით მო-ვაჭრენი, როგორც დაინერა, გიენიბივით დასუნსულებ-ნენ ჩვენს ციხეებთან. ომის დროს სეპარატისტებ-ზე დაუფრებულ სამინელებ-ებს ყვებოდნენ. ისიც ითქვა, მათი ქალები ქართველ ბიჭუ-ნებს სათესლებს უგრეხდნენ, თქვენი ჯიში ალარ გამრავლ-დესო. თუმცა გენოციდის ბე-რად გამოგონებულ ფაქტებს ვისმენთ ჩვენსავე ციხეებზე: ფერტილური ასაკის პატიმარ-კაცებს ქირურგიული ჩარე-ვით ასაჭურისებდნენ, ქალებს დედობის უნარს ართმევდენ-ო. რა ხდება ჩვენს თავს?!

ძველენისთვის ყველა-სულმა, ხოლო უსუფაპი-ლისთვის კვლავ „ბატონ-მა პაკიონი“ სააკაშ-ვილმა და მისმა აფსონ-ებმა ჩეოლუსიურად და მტკივნეულად, ნაჯა-ხით მოიწოდეს ადამიან-თა გადაკეთება, ანუ დამო-კრება-დაღვილება და შეღებვად დასახიჩრებული სოგობაოება მივიღო-დით. ზემოთ ახალგაზრდები ვახსენე და, სამწუხაროდ, უკეთესი მდგომარეობა არც დღესაა, „ნატურის ხეში“ რომ არის, „ისევ გაშტერდა, შენი კენესამო!“ — მიშას ვირტუ-ალურ სამყაროში გადაბარგე-ბულებს გამოსაფხიზლებლად კიდევ ერთი შემომლანუნებ-ლი ობოხინე ნამდვილად არ აწყენდათ!.. პრეზიდენტის სა-სახლესთან „ლირების შეკრე-ბის“ მონაწილეებს რომ გა-დავხედო, ახალგაზრდები მხო-ლოდ აქა-იქ დავლანდე. სამა-გიეროდ, ეს ჩვენი ნაცვაციუნე-ბი ყველაზე სააკაშვილის შეხვედრებს არ აკლდებათ. ბოლო დროს მიშამ მათ ქუთა-ისში ჩაუტარა „ლექცია“. თე-მა „აპოკალიფსი“ გახლდათ და აუტირებული „ლექტორი“ ავი წინასწარმეტყველებით ზაგრადა მსმენელებს: — გა-დაიტანენ პარლამენტს თბი-ლისში და განადგურდება! — სახელეთი საჭერთევილი!! — მტყუენის-მეთქი! — აქედან მივაძახე, მაგრამ ისევ რას გა-ვაგონებდი!.. ექ, მობრანი ყო-ფილიყო, პირში მიახლდა: „რა გიხარია, შე შობელქალ-ლოო!“ და გულს მოგვფხანდა. ამ დროს ის საცოდავი ბავშვე-ლი ენაწაფარდნილი მსმენე-როდნენ და რალაც ნამებში, პითონ „კაასგან“ გამოღენე-ბული, ხეებზე შეყუყუული აკანკალდებული ბანდეროე-ბი დამიდა თვალწინ კოპლინ-გის „მამულიდან“... გვიღუ-პავს მომავალს, ეს შერყენებუ-ლი!.. ღვთის წყალობით, ხელ-ისუფლებამ უკვე მოვიდა მგრომელი და მუშრე, სუფთა ბიოგრაფიის კაცი ორთაბრძოლის ტრადიციული, ქართული ილეთებით, რის გამოც „ნაციონალიზმი“ პიროვნულად მასთან „ნაღვი შვიარდნას“ და სარმის გამოდევას ჯერჯერობით ვერ ახერხებენ, თუ, რა თქმა უნდა, უცხოელმა „არბიტრაჟმა“, მით უფრო საქართვებამ თანაშემწეებმა არ დააღალატეს. ბიძინა ივანიშვილს სურვილიც აქვს და გონიერებაც, რომ სააკაშვილისეული ცხრანლიანი კოლფსიდან ძველენი ამოყვანის უმძიმესი მისია იტვირტოს.

გი, წინამორბედისგან გან-სხვავებით, საზოგადოების აღ-ზრდაზე ორიენტირებული. აღზრდა თავისთავად ევოლუ-ციის თანმდევი, ბუნებრივი პროცესია, უმტკივნეულო, მაგრამ დროში განვლილი, რო-დესაც შეგირდთან ერთად, ოს-ტატიც სწავლობს და იზრდე-ბა; ისინი ერთმანეთს შეიმეც-ნებენ და დინამიკაში ვითარ-დებიან. ეს პროცესი უკვე და-ინყო. დანარჩენი, — ვნახოთ!.. და ბოლოს, ისევ „ნაციონ“-ვეკითხები: — თქვენი მონო-ნებული კოაბიტაციაა მია?.. ექ, მართლაც, რომ ვაი, მიქე-ლე, ვაი!.. მირონ სერბიანი, მწერალი, რიგითი პოლიტრობაციონერი

ქვეყნისთვის ყველაზე, ხოლო უსუფაპილისთვის კვლავ «ბატონა პაკიონი» სააკაშვილმა და მისმა აფსონებმა ჩეოლუსიურად და გტკივნეულად, ნაჯახით მოიწოდეს აღაიანთა გადაკეთება, ანუ დამოკრება-დაღვილება და შეღებვად დასახიჩრებული სოგობაოება მივიღოთ

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

2001 წლის 11 სექტემბრის უმედივ მიღებულმა „პატრიოტულმა აქტმა“ დაუშვა ტერორიზმი ექვმიტანილთა დაკითხვისას მათ წინააღმდეგ წამების ისეთი ფორმების გამოყენება, რომელიც ელექტროშოკი და წყლით წამებაა. დღეს ავღანეთში ცსს-ს ასობით მრჩველი მსახურებს და თავის ავღანელ კოლეგებს ამ მეთოდებს ასწავლის.

«მოკვდი, როგორ გარჯობოთ თავისუფლებას და... ნამება»

ვაშინგტონში ხამიდ ყარზაის უკანასკნელი ვიზიტისას მიღწულ შეთანხმებებს შორის იყო შეთანხმება იმის თაობაზეც, რომ ამერიკელები დაიწყებდნენ დაკავებული და ამერიკის ციხეებში გამოკეტილი ავღანელების ადგილობრივი ხელისუფლებისთვის გადაცემას. ამის შემდეგ ცოტა ხანში ავღანეთთან თანამშრომლობის გაეროს მისიამ გამოაქვეყნა ყოველწლიური ანგარიში, რომელიც ნათქვამია, რომ ავღანეთის ციხეებში პატიმართა ნამება ყოველდღიურ ჩვეულებრივ მოვლენად იქცა.

ხამიდ ყარზაის ამჯერად ვერ გამოუვიდა თავის მართლმადიდებლობა, რომ წამებათა ფაქტები „რამდენიმე არაკეთილსინდისიერი თანამშრომლის მოღვაწეობის“ შედეგია. იძულებული გახდა, საგამოძიებო კომისია შეექმნა, რომელმაც დაადასტურა გაეროს ანგარიშის დასკვნები. ამის შემდეგ ავღანელ ჩინოვნიკებს უბრძანეს, შეესრულებინათ „კომისიის რეკომენდაციები“.

რეკომენდაციების სახით ავღანელებს შესთავაზეს, ანარმოვნ დაკითხვების ვიდეოჩანაწერს, პასუხისმგებლობის მიხედვით წამებაში დამნაშავე პირე-

ბი, პატიმრებს ადვოკატებთან ურთიერთობის უფლება მისცენ, ნაცემი და ავადმყოფი პატიმრები კი უზრუნველყონ სამედიცინო მომსახურებით. „მსოფლოდ უცხოელთა არ ანამებადნენ და ავღანელებს, ჩვენ საკუთარი შვილებიც გმტანაზადნენ და გვატარებენა. გაეროს ანგარიშმა აჩვენა, რომ ათი წლის შემდეგაც კი ჩვენს მოქალაქეებს ციხეებში კვლავაც ანამებადნენ“, — აღიარა ყარზაიმ ქაბულის სამხედრო აკადემიის მსმენელთა წინაშე სიტყვით გამოსვლისას.

ხამიდ ყარზაი

ამის შემდეგ სპექტაკლი გაგრძელდა. ავღანეთის ნაციონალური უსაფრთხოების მთავარმა სამმართველომ, რომელიც ყველაზე მეტადაა წამებებში ბრალდებული, ადგილობრივი ტელევიზიისთვის თავისი საპატიმროების კარები გახსნა. ყველა პატიმარმა, როგორც ერთმა, დაადასტურა კორესპონდენტებთან საუ-

ბარში, რომ ამ ციხეებში მათ სანატორიუმის პირობებში ამყოფებენ. ამის შემდეგ უზრუნველყოფის შემომწვევი კომისიის ჩანაწერები წარუდგინეს, ამ კომისიას კი უსაფრთხოების ხელშეწყობის საერთაშორისო ძალების წარმომადგენლები ახორციელებდნენ. აი ამის შემდეგ კი ყარზაის მრჩველე-

ბი ველარ ხედებიან, რა ხდება: თუ ამ ჩანაწერებში არ არის შენიშვნები, მაშ რაღატომ ატყდა მთელი ეს ხმაური? „ავღანეთის ხელისუფლებას არ მიიღებს ამგვარ ბრალდებას, ნამება, მითხვებთან სისტიმატურა, ჩვენი მითოდი არ არის, მით უფრო, რომ ჩვენ არ გვაქვს იმხელა გაძანება,

რაზეც გაეროს მისიის ანგარიშში აღნიშნული“, — აღმწოდნენ ისინი.

ამ განცხადებების პასუხად უსაფრთხოების ხელშეწყობის საერთაშორისო ძალების წარმომადგენლებმა მიანიშნეს წერილზე, რომელიც თან დაურთო გაეროს მისიის ანგარიშს გაერთიანებული დაჯგუფების მეთაურმა — გენერალმა ჯონ ალენმა. გენერალი აღნიშნავს, რომ მისი ხელქვეითების ავღანურ ციხეებში ვიზიტების შედეგების მიხედვით, მან ავღანეთის ხელისუფლებას აცნობა წამებათა 80 შემთხვევის გამოვლენის თაობაზე, მაგრამ, როგორც თავად თვლის, ეს მხოლოდ ზღვაში წვეთია. გაეროს მისიის იმ წინამორბედი ანგარიშის დროიდან, რომელიც 2011 წლის ოქტომბერში მომზადდა, ავღანურ ციხეებში ძალადობის მასშტაბები გაიზარდა. ამჯერად გამოიკითხა 89 ციხისა და საგამოძიებო იზოლაციის 635 პატიმარი. მათგან ნახევარზე მეტმა განაცხადა, რომ წამებისა და ცემის მსხვერპლი გახდა. **გაეროს მისიამ გამოავლინა წამების 14 სახეობა, რომლებსაც მიმართავენ ავღანეთის ციხეებში. განსახვითა-ბული სისასტიკე და მხეციობა მანდალარის სახე-რით პროვინციაში და-რმისიონა. გამოკითხუ-ლი პატიმრების ნახევარ-ზე მეტმა, მათ შორის ბავ-შვებამც (სულ 105 ბავშვი გამოკითხეს), განაცხადა, რომ მათ ანამებადნენ ელ-ექტროდენით, სტამ-დენი და იყენებდნენ**

როგორ ასოცირდება აშერიკელი სამხედროები ობამასაუფლ «აზიასე მიზებს»

ვაშინგტონში მეორე ადამიანმა, ეშტონ კარტერმა, ძალზე ნიშანდობლივი დრო შეარჩია აზია-წყნარი ოკეანის რეგიონში აშშ-ის იმ სამხედრო გეგმებზე სასაუბროდ, რომელსაც დღეს ამერიკელები გადამეტებულ სტრატეგიულ ყურადღებას უთმობენ. მიუნხენში უსაფრთხოების საკითხებისადმი მიძღვნილ მნიშვნელოვან კონფერენციაზე გამოსვლისას კარტერმა ისარგებლა შემთხვევით, რათა აშშ-ის შემფოთებული ნატოელი მოკავშირეები და სხვა ქვეყნებიც დაერწმუნებინა, რომ აზიისადმი ამერიკის ყურადღება ევროპაზე უარის თქმას არ ნიშნავს. აშშ-ის ზოგიერთი პარტნიორი შემფოთებულია იმის გამო, რომ ფრანკ „აზიაზე მიჯაჭვულობა“, შესაძლოა, ამერიკის მხრიდან ევროპისთვის ზურგის შექცევას ნიშნავდეს.

„აზიაში არ არის ნატო, არ ყოფილა ნატო, არ არსებობს არანაირი შესაძლებლობა ქვეყნების შეკავშირებისა და მეორე მსოფლიო ომის ქრილობების განკურნებისთვის, — ბრძანა კარტერმა ამგვარი საუბრის მიზეზების ასხნისას. — საბედნიეროდ, ევროპა დღევანდელ მსოფლიოში უსაფრთხოების წყაროა და არა მისი მომხმარებელი“. აზია ყვავის 70 წლის მანძილზე, მაგრამ ეს „ავტომატურად არ ხდება, — დასძინა კარტერმა. — და მე ვფიქრ-

ობ, რომ ამგვარი მშვიდობისა და აყვავების მთავარი მიზეზი მსოფლიოს ამ ნაწილში ამერიკული სამხედრო ძლევამოსილების ცენტრალური როლია“. და უახლოეს მომავალში ამ როლის გაძლიერება იგეგმება. სინამდვილეში, **ამერიკელი სამხედროები აზიისადმი განსაკუთრებული ყურადღებას აქცევენ, ამავე დროს შამენან საპირფონო გავლენისათვის ბრძოლის საძ-**

ამერიკელი სამხედროები აზიისადმი განსაკუთრებული ყურადღებას აქცევენ, ამავე დროს შამენან საპირფონო გავლენისათვის ბრძოლის საძებნი კონკურენტები, პირველ რიგში — ჩინეთისთვის.

როგორც პოსტის დატოვებისას აშშ-ის თავდაცვის მინისტრმა ლეონ პანეტამ გან-

აცხადა, პენტაგონის ამგვარი სტრატეგიული სვლა იხსნება იმ გარემოების აღიარებით, რომ XXI საუკუნეში აშშ-ის უსაფრთხოება დამოკიდებული იქნება აზიის უსაფრთხო-

ებასა და აყვავებაზე უფრო მეტად, ვიდრე პლანეტის რომელიმე სხვა რეგიონთან. აზიის მხარეს ამგვარი შემობრუნება სერიოზულ შედეგებს გამოიწვევს შეიარაღე-

ბული ძალებისთვისაც, განსაკუთრებით იმ პირობებში, როდესაც ერაყისა და ავღანეთის მრავალწლიანი ომები მთავრდება. ამ პერიოდში მთავარი ყურადღება ეთმობოდა სახმელეთო ჯარებს და საზღვაო ქვეითთა კორპუსს, ძირითადი დატვირთვაც მათზე მოდიოდა. ახლა პენტაგონი სულ უფრო მეტად მეტრიოდება სამხედრო-საზღვაო ძალების მხარეს. დღეისათვის აზია-წყნარი ოკეანის რეგიონში დისლოცირებულია სამხედრო საზღვაო ძალების გემებისა და ხომალდების ნახევარი, რაც ხელს უწყობს აშშ-ს, დაამყაროს ურთიერთობები და ამავე დროს დაამშვიდოს თავისი მოკავშირეები.

მიუხედავად იმისა, რომ ახლა აშშ-ს ავიაშიდების 11-დან 10-მდე შემცირებას სთხოვენ, მინისტრი პანეტა ამაზე დათანხმებას არ აპირებს და საუბრობს აშშ-ის სამხედრო-საზღვაო ძალების უნარზე, შეიჭრას მონიშნულ-მდეგის დაცვის სიღრმეში. გარდა ამისა, პენტაგონი ფულს ხარჯავს ახალი მცურავი ბაზის მშენებლობაზე წყნარ ოკეანეში. ეს ბაზა შეიძლება გამოყენებულ იქნეს ათასი მიზნის მი-

ამერიკელი სამხედროები აპირებენ, გააძლიერონ თანამშრომლობა ამ რეგიონში გაძლიერებულ ამერიკის ეკონომიკურ პარტნიორობთან, ამავე დროს შექმნან საპირფარეო ბაზრისთვის ბრძოლის საქმეში კონკურენტი, პირველ რიგში — ჩინეთისთვის.

მათა ფიზიკური და მორალური ჯანმრთელობის სხვა მითითებებს, რომლებიც ასაბუთებენ ჩინეთთან.

ავღანეთისადმი წარდგენილ მოთხოვნებში კატეგორიულად „Amnesty International“-ის ორგანიზაცია აყენებს საკითხს სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს მოხმობასთან დაკავშირებით ავღანეთში ადამიანის უფლებათა ყველა ფაქტის გამო. ამ ფაქტების სია კი მოიცავს ყველაფერს — სამოქალაქო პირების ხოცვლად დაწყებული პატიმრობის ადგილებში წამებებით დამთავრებული. მაგრამ ამ შემთხვევაში საერთაშორისო სასამართლოს მოუწევს უსაფრთხოების ხელშეწყობის საერთაშორისო ძალების სამხედროების დანაშაულებათა განხილვა. მაგალითად, ავღანეთთან თანამშრომლობის გაეროს მისიის მონაცემებით, 2011 წლის, სამხედრო შეტაკებაში დაღუპულნი 3021 სამოქალაქო პირი. მათგან 77% თალიბანის მოკვლას, 23% კი კოალიციის სამხედრო მოსამსახურეების მიერ იარაღის შეცდომით გამოყენების შედეგად მოკვდა. 2012 წელს ამგვარ მსხვერპლთა რიცხვი გაიზარდა.

თალიბანი კი, რომელთანაც მოლაპარაკებები მიმდინარეობს და რომელიც ამოშალეს ტერორისტული ორგანიზაციების ძირითადი სილდან, სულაც არ ამცირებს საბრძოლო აქტივობას. ავღანეთთან თანამშრომლობის გაეროს მისი-

ის მონაცემებით, თალიბანი სულ უფრო ხშირად იყენებს ასაფეთქებელ მონაწილეობებს მტრებში, ზაზრებსა და მჭიდროდ დასახლებულ რაიონებში აფეთქებების მოსაწყობად, რეგულარულად ესხმის თავს საერთაშორისო ჰუმანიტარული ორგანიზაციების წარმომადგენლებს. ცოტა ხნის წინ თალიბებმა შეტევა განახორციელეს ქაბულში აშშ-ის საელჩოზე. ბრძოლის დროს 15 ადამიანი მოკვდა, 25 კი — დაიჭრა.

ეს დაუსრულებელი ომის მდგომარეობა კი მხოლოდ იმაზე მიაჩნია, რომ ავღანეთის ციხეებში ადამიანთა წამებას განაგრძობენ მას შემდეგაც, რაც ამერიკელები წავლენ. თავის დროზე, 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ მიღებული „სატრი-ტატივით“ დასრულდა ტერიტორიის მართვა-მფლობელობის გაეროს მისიის მონაცემებით, 2011 წლის, სამხედრო შეტაკებაში დაღუპულნი 3021 სამოქალაქო პირი. მათგან 77% თალიბანის მოკვლას, 23% კი კოალიციის სამხედრო მოსამსახურეების მიერ იარაღის შეცდომით გამოყენების შედეგად მოკვდა. 2012 წელს ამგვარ მსხვერპლთა რიცხვი გაიზარდა.

საქართველოს ნაგავიანო ანალიტიკოსები უახლოეს მომავალში დიდ ომს წინასწარმეტყველებენ

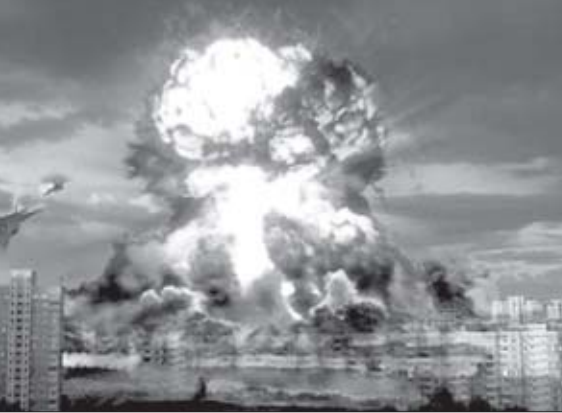
რეალურად მსოფლიოს არაერთი ქვეყანა უკვე საომარ მდგომარეობაშია, მაგრამ მსოფლიოს წამყვანი ეკონომიკები აცხადებენ, რომ ეკონომიკური ფაქტორები კიდევ უფრო გააძლიერებს სიტუაციას და მსოფლიოს ახალ ომამდე მიყვანს.

კაილ ბასი წერს:
„ვალის ტრილიონობით დოლარი რესტრუქტურირდება და მილიონობით კეთილგონიერი მოქალაქე დაკარგავს თავის მსყიდველუნარიანობის მნიშვნელოვან ნაწილს მათთვის ყველაზე შეუსაბამო დროს. რა თქმა უნდა, ეს სამყაროს აღსასრული არ იქნება, მაგრამ ზოგიერთი ქვეყნის საზოგადოებრივი წყობა შეიცვლება ან სულაც დაინგრევა. სამწუხაროა, გადახედვით ეკონომიკური ისტორიის გვერდებს და ხედავ, რომ ომები ძალზე ხშირად იქცევა ხოლმე უბრალო ეკონომიკური ენტროპიის ლოგიკურ დასასრულად. ჩვენ მივიჩნევთ, რომ ომი დღევანდელი გლობალური ეკონომიკური სიტუაციის გარდაუვალი შედეგია.“

„ლარი ექსპერტთა თავის ხელმოწერებისთვის დაწერა წერილი, რომელშიც ამბობს: „1980-იანი წლიდან დაკავებული ვარ ევრეთ ნოდებული ომის ციკლების შესწავლით. „ომის ციკლები“ არის ის ბუნებრივი რიტმები, რომელთა საშუალებითაც შეიძლება გათვალისწინოთ საზოგადოება წინასწარგანწყობილი ქაოსში, სიძულვილში, სამოქალაქო ან საერთაშორისო ომში ჩასაძირად.“

«GOLDMAN SACHS»-ის უფილი ანალიტიკოსი, როგორც თავის დროსა რეალური ეკონომიკის და ზუსტი წინასწარმეტყველებით გაითქვა სახელი, ირწმუნება, რომ 2013 წელს გლობალური ომი დაიწყება

ყველაფერი? ახლო მომავალში ეს კიდევ ერთი დიდი დეპრესიის დაწყების რისკია. მაგრამ თუთ პრაქტიკულად ევროპული პოლიტიკოსები საზოგადოებრივად არა მხოლოდ დეპრესიას, არამედ იმ შესაძლო ყველაზე უარეს შედეგებზე, რომელთაც მომდევნო ათწლეულში ვიხილავთ...

„სავაჭრო ომები ყოველთვის განაპირობებენ სამხედრო კონფლიქტებს. და რამდენადაც მრავალი გავლენიანი ეკონომისტი შეცდომით ფიქრობს, რომ ომი კარგად აისახება ეკონომიკაზე... მრავალი მათგანი გულახდილად უბიძგებს მსოფლიოს ომისკენ.“

„უფრო მეტიც, ფედერალური რეზერვის ყოფილი მენეჯერი ურმა ლენ ბრინსპენმა თქვა, რომ ერაყში ომის წამდელი მიზეზი ნავთობი იყო, ფინანსთა ყოფილი მინისტრი კი ირწმუნება, რომ ბუში ამ ომს ჯერ კიდევ 9/11-მდე გეგმავდა.“

და ბოლოს, მულტიმილიონერი ინვესტორის, **პიუზო პარისის**, სიტყვები: „იმის წამდელი მიზეზი, რაც კადაფს დაემართა, მრავალთა აზრით, იყო მისი გეგმიური აფრიკის ერთიანი ვალუტის შექმნასთან დაკავშირებით. ამერიკას არ სჭირდება ვალუტა, რომელსაც შეეძლება კონკურენცია გაუწიოს დოლარს. ჩვენ ვიცით, რომ კადაფი ოქროს დინარზე ლაპარაკობდა.“

საქმიანი და პოლიტიკური ახალი ამბების არხის **„CNBC“-ის** მთავარი რედაქტორი **ჯონ კარნი** აღნიშნავს: „ეს პირველად მოხდა, რომ რეგულაციონერების ჯგუფმა შექმნა ცენტრალური ბანკი სიტუაციაში, როდესაც ხელი-სუფულებისთვის ბრძოლა ყველაზე გაცხარებულ ეტაპზე იყო? ეს ცალსახად ადასტურებს იმას, თუ რამდენად ყოველისშემძლენი ხდებიან ჩვენს დროში ცენტრალური ბანკები. წამდელი მართალი არიან ისინი, ვინც ამტკიცებენ, რომ ნოლოვანი დღის ომები დაინერგა ყველა ქვეყნის დასავლური ცენტრალური ბანკების კლანჭებში მოსახვედრად.“

საღწევად — მეკობრეებთან ბრძოლიდან დაწყებული სპეცდანიშნულების ძალთა ოპერაციებამდე. ყველაზე თვალსაჩინო მაგალითია 250 ამერიკელი საზღვაო ძვეთის განთავსება ავსტრალიის ქალაქ დარვინში გასული წლის აპრილში. ეს დაჯგუფება ნებისმიერ მომენტში შეიძლება განიზარდოს 2500 ნავთობ-ბარელს, გარდა ამისა, 85 000-მდე ამერიკელი სამხედრო ახლა სახმარეთ კორეასა და იაკონიაშია.

რეგიონში თავისი პოზიციების გამყარებისას მხოლოდ ჩინეთზე ფიქრობს. ამერიკელები, უკვე დიდი ხანია, შემოფოთებულნი არიან უპილოტო საფრენი აპარატების შექმნით ჩინეთის დაინტერესების, მისი ბირთვული პოტენციალის ზრდის, რაკეტისა და თანამედროვე წყალქვეშა ნავების გამო.

უსაფრთხოების პრობლემებთან და აზია-წყნარი ოკეანის მხარეს შემოტრუნებასთან კავშირში ჩინეთის ლიად ხსენება ცალკე პრობლემებს გამოიწვევს. ყველაზე უხერხული მომენტი ისაა, თუ როგორ უნდა მოახერხოს ამერიკამ უსაფრთხოების სფეროში ამ რეგიონის პარტნიორებთან თანამშრომლობის გაღრმავება და ამავე დროს ჩინეთთან სტაბილური ურთიერთობების შენარჩუნება, რაც ასევე მნიშვნელოვანია მისთვის? ვიდრე ამერიკა სხვა ქვეყნებთან კავშირების განმტკიცებით იქნება დაკავებული, ჩინეთი სულ უფრო მეტ საფრთხეს იგრძნობს.

ამერიკული მიდგომა მოიცავს მცდელობას, რომელიც მიმართული იქნება ჩინეთის დასაწყნარებლად. გასული წლის სექტემბერში პანეტამ ჩინეთის სახალხო-განმათავისუფლებელი არმიის 300 სამხედრო მოსამსახურეს უთხრა: „თქვენი მოვალეობა იქნება ჩინეთის წინააღმდეგობის დასაწყნარებლად. გასული წლის სექტემბერში პანეტამ ჩინეთის სახალხო-განმათავისუფლებელი არმიის 300 სამხედრო მოსამსახურეს უთხრა: „თქვენი მოვალეობა იქნება ჩინეთის წინააღმდეგობის დასაწყნარებლად.“

„სადაც უნდა ვადგინოთ, — განაცხადა გასულ წელს თანამდებობიდან გადადგარმა, წყნარი ოკეანის ზონის აშშ-ის შეიარაღებულ ძალთა გაერთიანებული კომიტეტის მეთაურმა. მაგრამ უკიდურესად ცხადია, რომ პენტაგონი

„GOLDMAN SACHS“-ის უფილი ანალიტიკოსი, როგორც თავის დროსა რეალური ეკონომიკის და ზუსტი წინასწარმეტყველებით გაითქვა სახელი, ირწმუნება, რომ 2013 წელს გლობალური ომი დაიწყება

„სავაჭრო ომები ყოველთვის განაპირობებენ სამხედრო კონფლიქტებს. და რამდენადაც მრავალი გავლენიანი ეკონომისტი შეცდომით ფიქრობს, რომ ომი კარგად აისახება ეკონომიკაზე... მრავალი მათგანი გულახდილად უბიძგებს მსოფლიოს ომისკენ.“

„უფრო მეტიც, ფედერალური რეზერვის ყოფილი მენეჯერი ურმა ლენ ბრინსპენმა თქვა, რომ ერაყში ომის წამდელი მიზეზი ნავთობი იყო, ფინანსთა ყოფილი მინისტრი კი ირწმუნება, რომ ბუში ამ ომს ჯერ კიდევ 9/11-მდე გეგმავდა.“

და ბოლოს, მულტიმილიონერი ინვესტორის, **პიუზო პარისის**, სიტყვები: „იმის წამდელი მიზეზი, რაც კადაფს დაემართა, მრავალთა აზრით, იყო მისი გეგმიური აფრიკის ერთიანი ვალუტის შექმნასთან დაკავშირებით. ამერიკას არ სჭირდება ვალუტა, რომელსაც შეეძლება კონკურენცია გაუწიოს დოლარს. ჩვენ ვიცით, რომ კადაფი ოქროს დინარზე ლაპარაკობდა.“

საქმიანი და პოლიტიკური ახალი ამბების არხის **„CNBC“-ის** მთავარი რედაქტორი **ჯონ კარნი** აღნიშნავს: „ეს პირველად მოხდა, რომ რეგულაციონერების ჯგუფმა შექმნა ცენტრალური ბანკი სიტუაციაში, როდესაც ხელი-სუფულებისთვის ბრძოლა ყველაზე გაცხარებულ ეტაპზე იყო? ეს ცალსახად ადასტურებს იმას, თუ რამდენად ყოველისშემძლენი ხდებიან ჩვენს დროში ცენტრალური ბანკები. წამდელი მართალი არიან ისინი, ვინც ამტკიცებენ, რომ ნოლოვანი დღის ომები დაინერგა ყველა ქვეყნის დასავლური ცენტრალური ბანკების კლანჭებში მოსახვედრად.“

მას ეთანხმება **ჯიმ რიჩარდსი**: „სავალუტო ომები გადადის სავაჭრო ომებში, რომლებიც ხშირად ღია საომარი კონფლიქტებით მთავრდება.“

ჯიმი როჯარსი იგივეს ირწმუნება:

„სავაჭრო ომები ყოველთვის განაპირობებენ სამხედრო კონფლიქტებს. და რამდენადაც მრავალი გავლენიანი ეკონომისტი შეცდომით ფიქრობს, რომ ომი კარგად აისახება ეკონომიკაზე... მრავალი მათგანი გულახდილად უბიძგებს მსოფლიოს ომისკენ.“

„უფრო მეტიც, ფედერალური რეზერვის ყოფილი მენეჯერი ურმა ლენ ბრინსპენმა თქვა, რომ ერაყში ომის წამდელი მიზეზი ნავთობი იყო, ფინანსთა ყოფილი მინისტრი კი ირწმუნება, რომ ბუში ამ ომს ჯერ კიდევ 9/11-მდე გეგმავდა.“

და ბოლოს, მულტიმილიონერი ინვესტორის, **პიუზო პარისის**, სიტყვები: „იმის წამდელი მიზეზი, რაც კადაფს დაემართა, მრავალთა აზრით, იყო მისი გეგმიური აფრიკის ერთიანი ვალუტის შექმნასთან დაკავშირებით. ამერიკას არ სჭირდება ვალუტა, რომელსაც შეეძლება კონკურენცია გაუწიოს დოლარს. ჩვენ ვიცით, რომ კადაფი ოქროს დინარზე ლაპარაკობდა.“

საქმიანი და პოლიტიკური ახალი ამბების არხის **„CNBC“-ის** მთავარი რედაქტორი **ჯონ კარნი** აღნიშნავს: „ეს პირველად მოხდა, რომ რეგულაციონერების ჯგუფმა შექმნა ცენტრალური ბანკი სიტუაციაში, როდესაც ხელი-სუფულებისთვის ბრძოლა ყველაზე გაცხარებულ ეტაპზე იყო? ეს ცალსახად ადასტურებს იმას, თუ რამდენად ყოველისშემძლენი ხდებიან ჩვენს დროში ცენტრალური ბანკები. წამდელი მართალი არიან ისინი, ვინც ამტკიცებენ, რომ ნოლოვანი დღის ომები დაინერგა ყველა ქვეყნის დასავლური ცენტრალური ბანკების კლანჭებში მოსახვედრად.“

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

«ჭკიანი» საკიდი

თანამედროვე შოპინგი სულ უფრო მოსახერხებელი, დინამიური და სასიამოვნო ხდება. იაპონურმა სტუდია Teamlab-მა უნიკალური ინტერაქტიული ტანსაცმლის საკიდი TeamlabHanger-ი შექმნა. ეს საკიდი მყიდველს აჩვენებს, როგორ გამოიყურება ესა თუ ის სამოსი მოდელზე. იმისათვის, რომ პოტენციურმა მყიდველმა დაინახოს მისი არჩეული ნივთი რომელიმე მოდელზე, საკიდის გასწვრივ დამონტაჟებულ ეკრანს უნდა შეხედოს. როგორც კი საკიდს ხელს მოკიდებთ, მასზე განთავსებული გასაყიდი ნივთი ეკრანზე რომელიმე მოდელს ეცმევა. როდესაც საკიდი თავის ადგილს უბრუნდება, ეკრანი ქრება.

მოგავლის ავტოპოზილი

გამომგონებელმა, კომპანია Laser Power Systems-ის დამაარსებელმა და ხელმძღვანელმა ჩარლზ სტივენსმა წარმოადგინა კონცეპტი Thorium-ი — პროექტი ავტომობილისა, რომლის ძრავიც ატომურ ენერჯიაზე მუშაობს.

ატომურ ენერჯიაზე მომუშავე ავტომობილის შექმნის იდეა ახალი არ არის. 2009 წელს Cadillac-მა წარმოადგინა კონცეპტი (იხ. ფოტოზე ნახაზი), რომელიც სანავის ნაცვლად გამოიყენებდა რადიოაქტიურ ნივთიერებას, მაგრამ ეს მხოლოდ მაკეტი იყო. არავის არასდროს უცდია, რეალობაში გადმოეტანა ავტომობილთან თავსებადი ზომისა და ძალის ძრავის შექმნა, რომელიც რადიოაქტიურ

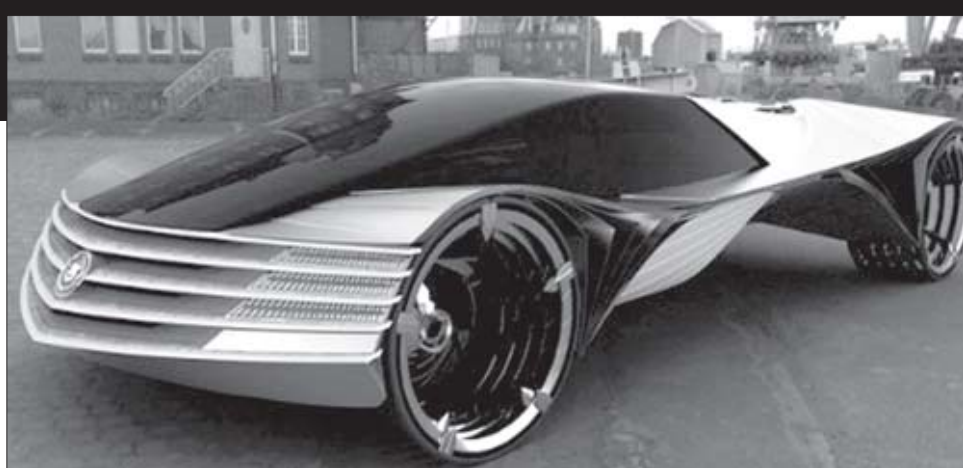
ნივთიერებაზე იმუშავებდა. ჩარლზ სტივენსმა და ინჟინერთა ჯგუფმა კი შეძლეს შექმნათ მსგავსი რეაქტორი. კონცეპტი Thorium იყენებს მძიმე სუსტ რადიოაქტიურ მეტალს — თორიუმს. მეცნიერების აზრით, ერთ გრამ თორიუმს შეუძლია შეცვალოს დაახლოებით 30 000 ლიტრი ბენზინი!

Torium-რეაქტორის მიერ გამოყოფილი ელექტროენერჯია შეიძლება დაბრუნდეს

უკან ან გამოიყენებოდეს სხვა ელექტრო ნაწილებისთვის ენერჯის მისაწოდებლად. ამერიკული კომპანია აცხადებს, რომ მას 2 წლის მანძილზე ექმნება ბირთვულ ძრავზე მომუშავე ავტომობილის პროტოტიპი.

თორიუმი ურანის მსგავსი ელემენტია და მას აქვს პოტენციალი, გამოყოფს დიდი რაოდენობით სითბო. ჩარლზ სტივენსის სიტყვების თანახმად, თორიუმს შეუძლია გამოყოფს უფრო დიდი ენერჯია, ვიდრე 28 000 ლიტრ ბენზინს. მისი აზრით, 8 გრამი თორიუმი საკმარისი იქნება იმისთვის, რომ სატრანსპორტო საშუალებას იგი ეყოს მთელი მისი „სიცოცხლის“ მანძილზე. ძრავა იწონის მხოლოდ 227 კილოგრამს. იგი საკმაოდ მსუბუქი და კომპაქტურია საიმისოდ, რომ ჩვეულებრივ ავტომობილში განთავსდეს.

და ბოლოს, თუ მართლა თორიუმი გახდა მომავლის ენერჯის ძირითადი წყარო, გლობალური ენერჯეტიკული გეგანტი ავსტრალია გახდება. ამერიკის გეოლოგიის სააგენტოს ინფორმაციით, ავსტრალია ფლობს 333 690 ტონა თორიუმს, რაც მთელი მსოფლიო მარაგის 1/6 ნაწილს შეადგენს.

ყველაზე მსუქანმა პაპაქასმა წონაში 300 კგ-ით დაიკლო

დიდი ბრიტანეთის მოქალაქემ, რომელიც ცოტა ხნის წინ 444 კგ-ს იწონდა და მსოფლიოში ყველაზე მსუქანი ადამიანის ტიტულიც მოიპოვა, წონაში თითქმის 300 კგ-ით დაიკლო. ახლა 51 წლის პოლ მეისონი 159 კგ-ს იწონის.

წონის დაგდებაში მამაკაცს კუჭის დაპატარავების ოპერაცია დაეხმარა, რის შედეგადაც მისი კუჭის ზომა ქათმის კვერცხის ზომას გაუტოლდა.

მიღწეულ შედეგზე შეჩერებას მონდომებული ბრიტანელი არ აპირებს. მისი მიზანი სხეულის წონის 88 კგ-ზე დაყვანაა.

ამის შემდეგ პოლს ზედმეტი, მოშვებული კანის მოშორება სურს. მეისონმა თავისი გამოცდილება საზოგადოებას მისსავე საავტორო წიგნში გაუზიარა. პოლს, გარდა წონასთან არსებული პრობლემების მოგვარებისა, სხვა გეგმებიც აქვს.

მას სურს, მანქანის ტარება ისწავლოს, წამოიწყოს საკუთარი საიუველირო ბიზნესი და დაოჯახდეს კიდევ.

არჩევნებში კენჭს ადოლფ ჰიტლერი და ფრანკენშტეინი იყრიან

ინდოეთის ჩრდილო-აღმოსავლეთით, შტატ მეგჰალაის საპარლამენტო არჩევნებში კენჭს იყრიან ადოლფ ჰიტლერი, ფრანკენშტეინი და მამაცი ბავშვი ბილი. ინდოეთში მცხოვრები ადოლფ ლუ ჰიტლერ-მა-

რაკი მალალი და ძლიერი მამაკაცია, რომელიც არაფრით ჰგავს თავის სენსიას. მათ შორის ერთადერთი მსგავსება ულვაშებია. მის მშობლებს წარმოადგენდა კი არ ჰქონდათ, ვინ იყო ადოლფ ჰიტლერი, როდესაც ბავშვს მისი სახელი დაარქვეს. უფრო ადრე ამავე შტატის პარლამენტში დეპუტატები — ჩერჩილი და რუზველტიც იხსენენ. ამ ტენდენციის მიზეზი ქვეყნის კოლონიურ წარსულშია. მშობლები შვილებს, მათი აზრით, ლამაზ დასავლურ სახელებს არქმევდნენ. სინამდვილეში კი ამ სახელთა უმეტესობის არც წარმომავლობა იცოდნენ და არც შინაარსი.

გახდებიან თუ არა კანონმდებლები ჰიტლერი და ფრანკენშტეინი, ამას მეგჰალაის მოსახლეობა გადაწყვეტს. პარლამენტში 60 თავისუფალი ადგილია.

ქარის განქანა

ჩინელმა ფერმერმა ტანგ ფენგპინგმა ქარის ავტომობილი შექმნა — მინიატურული ლურჯი ფერის მანქანა სანავის ნაცვლად ქარის დახმარებით გადაადგილდება. ფერმერი ახალი ავტომობილის საშუალებით სანავის შესაძენად თანხას არ ხარჯავს და გამონაბოლქვით გარემოს

არ აბინძურებს. მან ავტომობილის დიზაინის შექმნას მხოლოდ 3 თვე მონადომა. ავტომობილის ელემენტები და ელექტროგენერატორები აქვს, რომლებიც მზის ენერჯიით იტენიება. გენერატორებისა და ელემენტების კომპლექსი საშუალებას იძლევა, დღის ნებისმიერ მონაკვეთზე სასურველი მი-

მართულებით შეუფერხებლად გადაადგილდეს. ხოლო მაშინ, როცა ელემენტის ერთი ნაწილი ითიმება, მეორე — მუშაობას განაგრძობს. ავტომობილის წინ დამონტაჟებული ვენტლატორი და ერთგვარი ფრთები ფერმერს სწრაფ გადაადგილებაში ეხმარება. ტანგი ავტომობილის ელემენტებს ყოველ მეორე დღეს ტენის. „ჩემი ავტომობილი ძალიან მომწონს. მისი მაქსიმალური სიჩქარე საათში 140 კილომეტრია“, — ამბობს ფერმერი.

104 წლის ქალი Facebook-ის მომხმარებელი

მიჩიგანის შტატში მცხოვრები 104 წლის მაგურიტ ჯოზეფი Facebook-ის მომხმარებელია. ქალბატონს ძალიან უყვარს მეგობრებთან საუბარი და ნაცნობებს სოციალური ქსელის საშუალებით ხშირად ეკონტაქტება. თუმცა ერთადერთი პრობლემა ასაკია — Facebook-ში რეგისტრირებისას ასაკის ველის შევსება 99 წლამდეა შესაძლებელი, შესაბამისად 104 წლის მაგურიტი იძულებულია, 5 წლით „გაახალგაზრდადეს“. 104 წლის მაგურიტს მხედველობა და სმენა დაქვეითებული აქვს, ამიტომ სტატუსების, ფოტოებისა და კომენტარების განახლებაში შვილიშვილი გაილი ეხმარება. რასაკვირველია, გაილი ბებულის გარეშე Facebook-ს არასდროს ხსნის. მაგურიტი შვილიშვილს თავად უთითებს, საჭიროა თუ არა შეტყობინებაზე პასუხის გაცემა და გვერდის განახლება. თუკი ქალბატონი საიტზე არ „ანთია“, ესე იგი მისი ნახვა კაზინოში შეგიძლიათ. მაგურიტს საიტზე 149 მეგობარი ჰყავს დამატებული.

ეს საინტერესოა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

APPLE-ს საიდუმლო

ეს კომპანია ან უყვართ, ან უკიდურესად სკეპტიკურად არიან მის მიმართ განწყობილი. თუმცა ტექნიკის ნებისმიერმა მოყვარულმა უნდა აღიაროს, რომ ტექნოლოგიურ განვითარებაში, პროექტირებასა და დიზაინში განვითარების არსებულ საფეხურზე ასევე სწორედ ამ კომპანიის დამსახურებაა. მაინც რა არის ამ კომპანიაში ასეთი განსაკუთრებული, რომ იგი სხვა IT-კომპანიებისგან გამორჩეულად ითვლება? რა გახდა იმის მიზეზი, რომ კომპანიას მილიარდი ფანი ჰყავს? რა გააკეთა სტივმა ისეთი, რომ მსოფლიო შეძრა?

მომენტს იყენებს. მოკბეჩილი ვაშლი უყვართ და არ უყვართ. რატომ? ეს ყველაფერი ემოციური მომენტია — ზოგი შეეგუა მას, ხოლო ზოგმა — სხვა არჩია. რაც შეეხება ფასების პოლიტიკას, მერე რა, რომ MAC-ი თავის კლასში ყველაზე ძვირადღირებულ კომპიუტერად ითვლება, მას მაინც ჰყავს მომხმარებელი და, რა თქმა უნდა, მყიდველიც. მოკბეჩილი ვაშლის მოყვარულებს ურჩევნიათ, მეტი გადაიხადონ და ჰქონდეთ რაღაც მათთვის გამორჩეული, ვიდრე ცოტა ნაკლებ ფასად იგივე რაღაც, ოღონდ სტანდარტული.

ჩაპკონატი გუგლუაზის «გადაზიდვაში»

მენის შტატში, ნიუირაში, ჩატარდა ჩრდილოეთ ამერიკის ჩემპიონატი ცოლენის გადაყვანაში. რობოლ ტარდება 250 მეტრი მანძილის დაფარვაში; მამაკაცებს კი ამ რობოლში „გადააქვთ“ თავიანთი მეორე ნაწევრი. შეჯიბრების მთავარი პრიზია ლუდი, უფრო ზუსტად, იმდენი ლუდი, რამდენსაც გამარჯვებულის მეუღლე იწონის.

პირველად ამ სახის კონკურსი ჩატარდა ფინეთში და მასში მონაწილეობდა ყოველთვის ორი პიროვნება: „გადაამზიდავი“ და „ქალი-ტვირთი“.

ვარაუდობენ, რომ კონკურსის საფუძველია პატარძლების მოტაცების უძველესი ადათი, რაც დღესდღეობით გახდა ყოველწლიური გასართობი ტრადიცია.

დასაშვებია ცოლების გადაყვანის 4 ვარიანტი, მაგრამ მამაკაცები უპირატესობას ანიჭებენ მეუღლის მხრეზე შემოსმას. რობოლის გაცებით შემფოთებულნი არიან, თუმცა არაფრის გაცემა არ შეუძლიათ. ჯერჯერობით კატისა და ძაღლის ხორცი კომერციულ გაყიდვაში არ არის, გარდა ამისა, შევიცარიის კანონმდებლობა შინაური ცხოველების დაზოცვას მხოლოდ სასტიკი მეთოდებით კრძალავს. ჯერჯერობით არ არსებობს ოფიციალური სტატისტიკა, თუმცა ძაღლებისა და კატების ხორცი განსაკუთრებული პოპულარობით რეინის დაბლობში სარგებლობს. შინაური ცხოველების ხორცის მოყვარულები, ცხოველთა დამცველების შიშით, თავიანთი ვინაობის გამხელას ერიდებიან, თუმცა მათი რაოდენობა დღითიდღე იზრდება, რაც მათ სითამამეს მატებს.

მთავარი ფული არ არის

ცნობილი ფაქტია, რომ სტივ ჯობსი არასდროს აყენებდა პირველ ადგილზე ფინანსურ მოგებას თავის კომპანიაში. ყოველთვის ამბობდა, რომ უპირველესი მისთვის მომავალი და რეგულაციური პროდუქტების შექმნაა. კომპანიის მთავარი დიზაინერი ჯონათან აივიც იზიარებდა სტივის ასეთ მიდგომას საქმისადმი: „ჩვენ ვქმნით პროდუქტს და სულაც არ ვფიქრობთ, რომ ამ ქმნილებით ჩვენ, პირველ რიგში, გაგმდიდრდებით. კი, მართალია, შემოსავლები დიდი გვაქვს და არც არასდროს ვუჩიოდით მას, მაგრამ გინდ დაიჯერეთ, გინდ — არა, ჩვენთვის მთავარია იდეალური პროდუქტის შექმნა, რომელსაც მომხმარებელი შეაფასებს და მოიწონებს. ხოლო მოწონებას მოსდევს შემოსავალი“.

წინააღმდეგობის გაწევა

Apple ებრძვის PC-ს, იგი ებრძვის Microsoft-ს და სხვა კომპიუტერულ კომპანიებს. იგი მუდმივ ბრძოლაშია და სტივმა ერთ-ერთ ინტერვიუში აღიარა კიდევც, რომ ეს ომი მისი დაწყებულია და იგი საქმის ბოლომდე მიიყვანს. მისი კომპანია ყოველთვის პირველ ადგილზე იდგება ტექნოლოგიური წარმოების მხრივ. სამწუხაროდ, მას საქმის ბოლომდე მიყვანა არ დასცალდა, თუმცა მისი დიდი ნაწილი გააკეთა. კომპანიის სლოგანი „იფიქტრე სხვანაირად“, ანუ Think Different ნათლად გამოხატავს სტივის ცალკე დგომას და განსხვავებულ შეხედულებას ტექნიკაზე. კომპანიის რეკლამებში დიდი კრეატივი და მესიხეები იდო მომავლისთვის. ტყუილად არ იყო შერჩეული რეკლამებისთვის წარსულის სტილი.

რომ თქვენ ყიდულობთ, ხსნით ყუთს და რთავთ.

არ არის საჭირო დამატებითი მოდერნიზაციები ან რაიმე დამატებითი პროგრამების ჩაწერა იმი-სათვის, რომ სისტემამ გამართულად იმუშაოს. ერთი შეხედვით, ზარმაცი კაცის პროდუქტია. არადა, ანდროიდი ასეთ შემთხვევაში არ არის ზარმაცი ადამიანისთვის, რადგან იგი IOS-თან შედარებით უფრო დახვეწილი და მეტი შესაძლებლობების მქონე ოპერაციული სისტემაა. თავდაპირველად სტივი სულ არ უყურებდა კომპიუტერის დიზაინს, რადგან მომხმარებელი არ იყო ბევრი და ალტერნატივაც არ არსებობდა, მისი კომპიუტერი უნდა შეეძინა ტექნიკის ნებისმიერ მსურველს, თუმცა გავიდა რამდენიმე წელი და სიტუაცია შეიცვალა, გამორჩენილი კონკურენტები და სტივი მიხვდა, რომ მხოლოდ პლატებში და სექმებში კონკურენტს ვერ დაამარცხებდა. საჭირო იყო დიზაინი.

ეუფაკი დეტალუზა

სტივს ყოველთვის ჰყავდა მტრები, რომლებიც თვლიდნენ, რომ მას განსაკუთრებული არაფერი მოუგონია. დიზაინზეც ბევრი კრიტიკა ნამოსულა. თუმცა მას ჰყავდა აივი — ერთ-ერთი ყველაზე ძლიერი დიზაინერი, რომელთანაც იგი კვირებს ატარებდა იმავე მსჯელობაში, თუ როგორი დიზაინი, როგორი ელემენტები და როგორი დეტალები უნდა ჰქონოდა მის ახალ ქმნილებას. სტივს პატარ-პატარა დეტალებში ძალიან ბევრი რამ ჰქონდა ჩადებული. დეტალებში, რომლებსაც მომხმარებელი ყურადღებას არ აქცევდა. აი, მაგალითად, იცოდით, რომ TextEdit-ში დანერგილი ტექსტი არის apple-ს რეკლამის სრული ტექსტი, ხოლო My Files-ზე განთავსებულია ტექსტი, რომელიც საბოლოო ვარიანტში ამოჭრილია რეკლამიდან? Music Player-ში დახატული კაცი U2-ს სოლისტის საკუთრებაა, იგი სტივის ახლო მეგობარი იყო. MAC OS-ს აქვს ნიშანი, რომელიც არის კომპიუტერის გამოსახულებით, ამ კომპიუტერზე კი ლურჯი ფონია.

სუბალოდ, კარბი პროდუქტი

კომპანიის პროდუქტების მთავარი პრინციპი არის უბრალოება. ამ შემთხვევაში სიტყვა უბრალოება ნიშნავს,

ტექნიკა და ემოციები

რთული დასაჯერებელია, მაგრამ ტექნიკის შექმნისას კომპანია 50%-ით ემოციურ

შვეიცარიელაზი კაღლაზისა და კატების სოცსზე გადადიან

შვეიცარიაში სულ უფრო კარგავს პოპულარობას ყველი და შოკოლადი. პირველ ადგილს შვეიცარიელთა რაციონში ძაღლებისა და კატების ხორცი იკავებს.

ძაღლისა და კატის ხორცი განსაკუთრებული პოპულარობით სარგებლობს აპენზელისა და სენტ-გალენის ფერმებში. იქ ყველაზე გემრიელად როტვილერის ხორცს მიიჩნევენ.

„ჩვენს გატაცებაში უჩვეულო არაფერია, — განაცხადა ადგილობრივმა ფერმერმა, — ყველა სოცსი ერთია, განურჩევლად იმისა, თუ როგორ ცხოველს ეკუთვნის ის. კატებისა და კაღლაზის სოცსი ყველაზე მკაფიოდ მხიანებას მოსწონთ“.

ფერმერები ამბობენ, რომ კატებსა და ძაღლებს სპეციალურად საკვებად ზრდიან. როცა ისინი იზრდებიან, მათ დასაკლავად ნაცნობ ყასაბს ქირაობენ. ცხოველთა დამცველები შვეიცარიელთა ახალი გატაცებით შემფოთებულნი არიან, თუმცა არაფრის გაცემა არ შეუძლიათ. ჯერჯერობით კატისა და ძაღლის ხორცი კომერციულ გაყიდვაში არ არის, გარდა ამისა, შვეიცარიის კანონმდებლობა შინაური ცხოველების დაზოცვას მხოლოდ სასტიკი მეთოდებით კრძალავს. ჯერჯერობით არ არსებობს ოფიციალური სტატისტიკა, თუმცა ძაღლებისა და კატების ხორცი განსაკუთრებული პოპულარობით რეინის დაბლობში სარგებლობს. შინაური ცხოველების ხორცის მოყვარულები, ცხოველთა დამცველების შიშით, თავიანთი ვინაობის გამხელას ერიდებიან, თუმცა მათი რაოდენობა დღითიდღე იზრდება, რაც მათ სითამამეს მატებს.

დაკვირვება ვეშაპზე

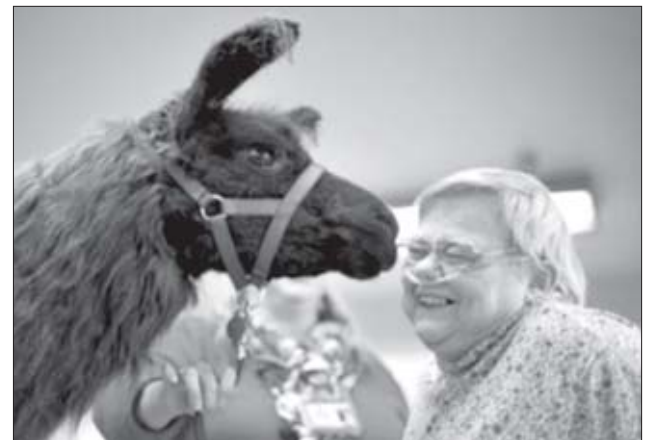
მსოფლიო მუდამ გვაკვირვებს სპორტის ახალი სახეობებით, ახალი ჰობი კი ვეშაპის ყურებაა. სანახაობაზე ხალხი სპეციალურ ტურებსა და შეჯიბრებებსაც კი ატარებს. ძირითადად, ამ საქმიანობას ის ტურისტები მისდევენ, რომლებსაც ძალიან უყვართ წყლის ბინადრებზე დაკვირვება. ვეშაპისგან რამდენიმე მეტრში მათთვის სპეციალურ ნავეზე რამდენიმე კაცი მოკალათდება, კადრში ვეშაპიც ჩნდება და მიმდინარეობს მასობრივი ფოტო-ვიდეო მასალის დაგროვება.

თერაპევტი ლაშები

ვაშინგტონის სარეაბილიტაციო ცენტრის პაციენტებს თვეში ერთხელ ძალიან უცნაური ექიმები სტუმრობენ — ლაშები სახელად მარისკო და ენიქსი, რომლებიც სერტიფიცირებული თერაპევტები არიან.

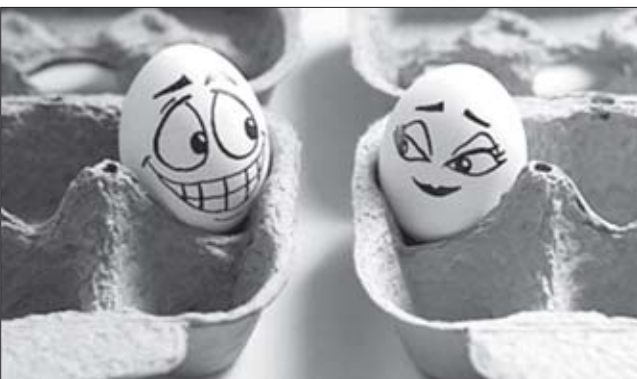
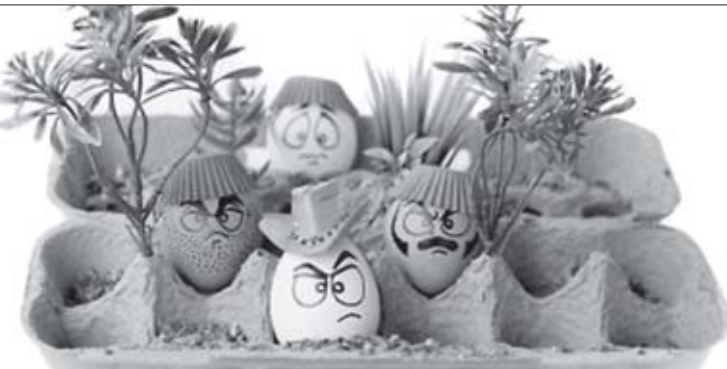
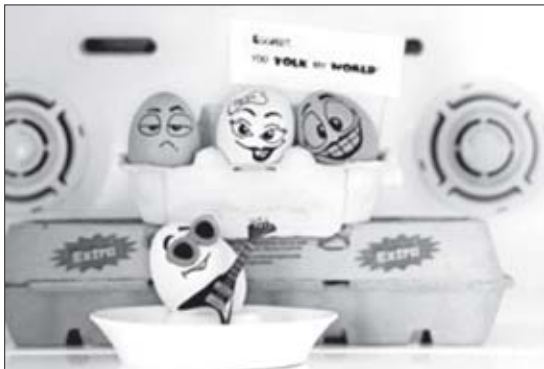
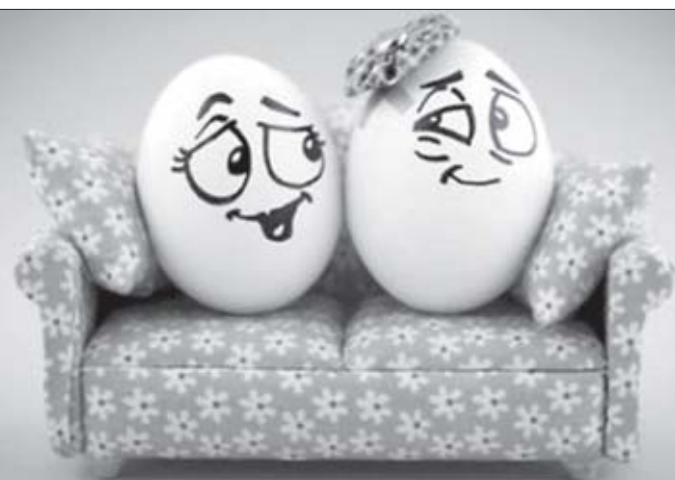
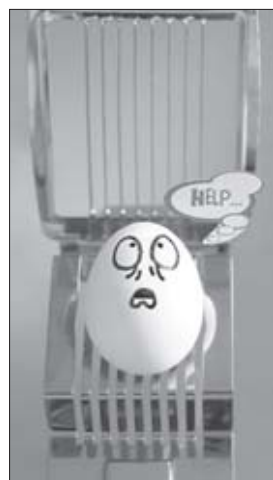
სამხრეთამერიკული ლამები სრულიად მშვიდად დადიან ცენტრის დერეფნებში და ხან-შემუსულ პაციენტებს მათთან ურთიერთობით სიმშვიდეს და სიხარულს ანიჭებენ. გამოკეთებული გუნება და ბევრი სიცილი მოხუცი პაციენტების ჯანმრთელობაზე დადებითად აისახება.

ასეთი „თერაპიის“ ტრადიცია დამკვიდრდა 1975 წელს, როდესაც სოციალურმა მუშაკმა დევიდ ლიმ პაციენტებისთვის სხვადასხვა ცხოველების დაფრინველების ჩუქება დაიწყო. ამ პროგრამის შემდეგ პაციენტების მდგომარეობა საგრძნობლად გაუმჯობესდა.

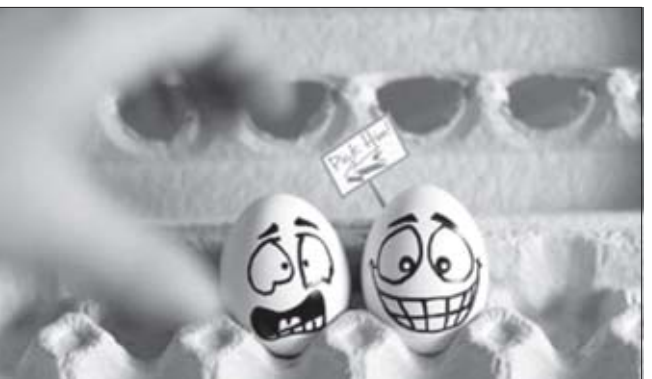
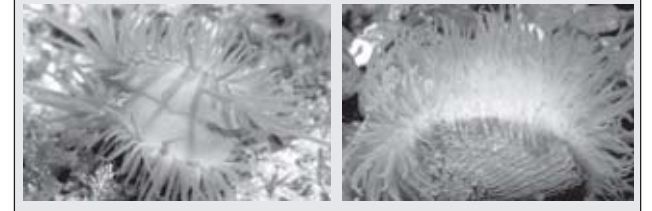
კვარსხების ფოტოსესია

მხატვარი ვანესა დუელბი ხშირად ძალიან სახალისო ფოტოსესიებს ქმნის. მისი ერთ-ერთი ბოლო ნამუშევარი მხიარული კვერცხების ფოტოსესიაა.

შოტლანდიური ფოტოსესიის ფოტოსესია ალმონი

დიდი ბრიტანეთის უნივერსიტეტის ხეივან-ბარტის მეცნიერებმა შოტლანდიის ნაპირების მახლობლად აღმოაჩინეს ფორთხლისფერი მოლუსკების დასახლება, რომელთა საერთო რაოდენობა დაახლოებით 100 მილიონია. აღმოჩენა ეკუთვნის უბრალო მყვინთავებს, რომლებმაც მათთვის უცნაური მოლუსკი წყლიდან სუვენირად წამოიღეს. მეცნიერებმა მოლუსკს უკვე შეარქვეს სახელი ლიმარია ჰინსი, მისი ნიუარის დიამეტრი 4 სმ-ს შეადგენს. ლიმარია ჰინსების დასახლება შოტლანდიის მახლობლად წყლის ტერიტორიაზე დაახლოებით 75 ჰექტარს იკავებს.

ხსოვრება ზღაპრად

ტონლესაპი, კამბოჯაში ადამიანები ზღაპრად ხსოვდნენ, უშუალოდ ზღაპრად და არა ზღვის მიმდებარედ. ტონლესაპი ინდოჩინეთის ნახევარკუნძულის ყველაზე დიდი წყალსაცავია. შენობები მცურავია და წლის განმავლობაში ტბის ზედაპირზე გადაადგილდებიან. ნაგებობა და მოცურავე სახლების გარდა ტურისტებისთვის არის რამდენიმე კაფე. აქვე არის კათოლიკური ტაძარი. ფაქტობრივად, ადგილობრივი მოსახლეობა მთელ სიცოცხლეს წყლის ზედაპირზე ატარებს. მოსახლეობის მთავარი საქმიანობა მეთევზეობაა. მათი გადაადგილების საშუალება ნავია. ზოგიერთ სახლში 10-15 ადამიანი ცხოვრობს.

ქრონოგრაფი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ნოეს კიდობანი

ჯონ ჰუბერს თანამედროვე ნოეს კიდობნის ასაშენებლად 20 წელი დასჭირდა. კიდობანი 130 მეტრი სიგრძისა და 29 მეტრი სიგანისაა, სიმაღლე კი 23 მეტრს აღწევს. კიდობნის მშენებლობაზე 1 310 000 დოლარი დაიხარჯა, მაგრამ ხარჯი ფუჭი არ აღმოჩნდა — კრეატიულმა იდეამ დიდი მონონება დაიმსახურა, დღეში 3000 ტურისტი მიდის ამ საოცრების სანახავედ.

2013 წელს პარსზე სიხოსსლას აღმოაჩინეს

გავლენიანი ბრიტანული გაზეთის — Financial Times-ის ვარაუდით, მესამე თაობის ამერიკული მარსშეცდელი Curiosity, რომელიც ამჟამად ნითელ პლანეტაზე იმყოფება, 2013 წლის ბოლოს მარსზე ბიოლოგიური სიცოცხლის არსებობის დამადასტურებელ სარწმუნო ბიოქიმიურ მტკიცებულებებს აღმოაჩენს. გამოცემა ასევე წინასწარმეტყველებს, რომ მსოფლიო მედიცინაში უდიდესი მოვლენა გახდება C-ჰეპატიტის სამკურნალო პრეპარატის შექმნა. 2013 წლის პროგნოზებს გამოცემა იმით აგვირგვინებს, რომ სტამბოლს 2020 წლის ზაფხულის ოლიმპიური თამაშების მასპინძელ ქალაქად დაასახელებენ.

ხანტარული გზა მსოფლიო სარტულზე

იაპონიის ქალაქ ოსაკაში განთავსებული 16-სართულიანი საოფისე შენობის მე-3 სართულზე, მეექვსე და მეშვიდე სართულებზე ცენტრალური მაგისტრალი გადის. იაპონიაში ჩასული ტურისტი აუცილებლად სტუმრობს ოსაკას და რამდენიმე საათი ჩერდება შენობასთან „Gate Tower Building“ (კოშკის შენობის ჭიშკარი).

იაპონიის მთავრობისა და მინის მფლობელთა კომპრომისული გადაწყვეტილებების თანახმად, ცენტრალური მაგისტრალი შენობის სართულებში უნდა შეჭრილიყო. თავდაპირველად ტერიტორიას ხისა და ნახშირის გადაამუშავებელი კომპანია ფლობდა. 1983 წელს, ბიზნესის გაფართოების მიზნით, ნაგებობას სართულების დამატება

დასჭირდა, აღმოჩნდა, რომ გზის მშენებლობა უკვე დამტკიცებული იყო, შესაბამისად, იაპონიის მთავრობამ გადაწყვიტა, რომ გზატკეცილს შენობის მე-3 სართული დაეკავებინა. მაგისტრალზე მთელი დღის განმავლობაში ათასობით ავტომობილი დაქრის, თუმცა კომპანიის ბიზნესს ხელი არ ეშლება და 16-სართულიანი ოფისში დასაქმებული ათასამდე ადამიანი დღის განმავლობაში კომფორტულად მუშაობს. სპეციალური კონსტრუქციების წყალობით, ისეთი სიმშვიდეა, რომ ოფისში მომუშავე ადამიანები ვერც კი გრძობენ, რომ შენობის ქვედა სართულზე მანქანები მოძრაობენ.

ყველაზე იღბლიანი კასი

მსოფლიოში ყველაზე იღბლიანი კაცი 81 წლის მუსიკის მასწავლებელი ფრანკო სელაკია. საზოგადოებამ ფრანკოს იღბლიანი კაცის ტიტული მას შემდეგ მიანიჭა, რაც ცნობილი გახდა, რომ 7-ჯერ გადაურჩა სიკვდილს და ლატარიაში 600 000 გირვანქა სტერლინგი მოიგო. გთავაზობთ იმ შემთხვევების სიას, როდესაც ფრანკო სიკვდილს სასწაულებრივად გადაურჩა:

- 1962 წელს ის სარაევოდან დუბროვნიკში მგზავრობდა. მატარებელი მოულოდნელად რელისიდან გადავიდა და ყინულით სავსე მდინარეში ჩავარდა. ინციდენტისას 17 ადამიანი დაიხრჩო, ფრანკომ მხოლოდ შოკი მიიღო და მხარი მოიტეხა.
- 1963 წელს ზაგრებიდან რიეკაში თვითმფრინავით მგზავრობდა. მოულოდნელად პილოტის კაბინის კარი გაიღო და მგზავრები გადააცივდნენ. 19 ადამიანი დაიღუპა, ფრანკო კი თივის ძნებს დაეცა და გადარჩა.
- 1966 წელს ავტობუსი მდინარეში გადავარდა. 4 ადამიანი დაიხრჩო, მაგრამ ფრანკომ მხოლოდ რამდენიმე მოტეხილობა მიიღო, თუმცა წარმატებით გაცურა.
- 1970 წელს ავტომობილს, რომელსაც მართავდა, ხანძარი გაუჩნდა. ავტომობილის აფეთქებამდე რამდენიმე წუთით ადრე ფრანკომ მანქანის დატოვება მოასწრო.
- 3 წლის შემდეგ ფრანკოს ავტომობილს იგივე პრობლემა შეექმნა. ააღებისას ფრანკოს თმა შეეჭრუსა, თუმცა სხეულის სერიოზული დაზიანება არ მიუღია.
- 1995 წელს ფრანკო ავტოავარიაში მოყვა, მაგრამ სხეულის უმნიშვნელო დაზიანებები მიიღო.
- იგივე შემთხვევა 1996 წელსაც განმეორდა.

ალკოჰოლის მიღებით გამოწვეული ჯანმრთელობის სიძლიერის თვითღიაგნოსტიკის ტესტი

ალკოჰოლიზმი ისეთივე ქრონიკული დაავადებაა, როგორც, მაგალითად, დიაბეტი ან ჰიპერტონია. მის ჩამოყალიბება-განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ასრულებს გენეტიკური, ბიოლოგიური, ფსიქოლოგიური ფაქტორები და სოციალური გარემოს, მაგრამ, სხვა დაავადებებისგან განსხვავებით, ალკოჰოლიზმის (ისევე, როგორც ნარკოზომიის) ჩამოყალიბება პრაქტიკულად მთლიანად დამოკიდებულია პიროვნების ქცევაზე და სანყის ეტაპზე ექვემდებარება სრულ კონტროლს. ვინც არ იღებს ალკოჰოლს, არ შეიძლება დაავადდეს ალკოჰოლიზმით — ეს ყველაფერს ნათელია. უფრო ძნელია იმის განსაზღვრა, კონკრეტულ ადამიანში როდის იწყება დაავადების ჩამოყალიბება.

ამიანი შეიძლება ალკოჰოლიზმით დაავადდეს 2-3 წელიწადში (განსაკუთრებული რისკის ჯგუფს შეადგენენ ისინი, ვინც ალკოჰოლის ხშირი მიღება დაიწყეს მოზარდობის ასაკში, ქალები და გენეტიკური ანომალიის მქონე პირები), ზოგიერთი კი ალკოჰოლიზმით საერთოდ არ დაავადდეს. ცხადია, ჩვენ მხედველობაში გვყავს ის, ვინც ალკოჰოლს გონივრულ ზღვრებში მოიხმარებს, თორემ ზარალი მხოლოდ იმ შემთხვევაში იქნება, თუ ადამიანი დაავადდება ალკოჰოლიზმით. როდესაც ალკოჰოლის ჭარბ მიღებაზე ვლაპარაკობთ, ვგულისხმობთ სპირტის რაოდენობას სითხეში (ე.წ. გრადუსს), მიღებულს დროის ერთეულში, და მოხმარების სიხშირეს, მიუხედავად იმისა, საქმე გვაქვს ღვინოსთან, ლუდთან თუ არაყთან. იმის გამო, რომ ალკოჰოლიზმი ხშირად ვითარდება დაავადების სიმპტომების თითქ-

მის შეუმჩნეველი მატებით, ბევრი ჩვენგანი ვერ ამჩნევს სიფათის მოახლოებას, ამიტომ ეს ადამიანები გულწრფელად უპირისპირდებიან იმ ახლობლებს თუ მეგობრებს, რომლებიც შფოთავენ მათი ალკოჰოლის ჭარბი მოხმარების გამო. ასეთი პირების თუ ოჯახის წევრების დასახმარებლად შექმნილია სხვადასხვა ტიპის კითხვარები, რომლებიც დაინტერესებულ პირს ან მისი ოჯახის წევრებს აძლევს ჯანმრთელობის მდგომარეობის განსაზღვრის საშუალებას. ცხადია, ყველა შემთხვევაში საბოლოო დიაგნოზი უნდა დასვას ექიმმა.

ქართველმა ნარკოლოგებმა შეიმუშავეს ტესტები, რომლებიც ითვალისწინებს საქართველოში ალკოჰოლის მოხმარების ტრადიციებს. ჩვენ ვიმედოვნებთ, რომ ეს ტესტები ბევრ ოჯახს გაუწყვეს დახმარებას, დროულად მიიღოს სწორი გადაწყვეტილება.

ბალა ლეჟავა,

შპს „ფსიქიკური ჯანმრთელობისა და ნარკოზომიის პრევენციის ცენტრის“ ჩანაცვლებითი თერაპიის ორგანიზაციისა და მონიტორინგის ჯგუფის უფროსი, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი;

ირაკლი ბაყრაძე,

შპს „ფსიქიკური ჯანმრთელობისა და ნარკოზომიის პრევენციის ცენტრის“ გენერალური დირექტორი;

სათუნა თოღაძე,

შპს „ფსიქიკური ჯანმრთელობისა და ნარკოზომიის პრევენციის ცენტრის“ ნარკოლოგიის ს/კ ინსტიტუტის ხელმძღვანელი, „გობალური ფონდის“ მეთაფონით ჩანაცვლებითი თერაპიის პროგრამის დირექტორი, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი;

თაფარ (თაფსია) სიბილაძე,

ნარკოლოგიური კლინიკა „ბემონის“ მთავარი კონსულტანტ-ნარკოლოგი, არასამთავრობო ორგანიზაცია „საზოგადოებრივი გაერთიანება ბემონის“ გამგეობის თავმჯდომარე

საქართველოს დამსახურებულ ექიმს, დიდი სამამულო ომის ვეტერანს, ძალბატონ ნუცა ჭაჭიას 97 წელი შეუსრულდა. ბაზათი „საქართველო და მსოფლიო“ ულოცავს ძალბატონ ნუცას, უსურვებს მას ჯანმრთელობას და დღებრძელობას.

მრავალი ერისა და ქვეყნის ტრადიციების შესაბამისად, ლხინსა თუ ჭირში, ადამიანები იღებენ ალკოჰოლს. ალბათ, არ არის შემთხვევა, რომ მაცხოვრის პირველი, სახარებაში მოხსენიებული სასანა-

ლი იყო წყლის ღვინოდ გადაქცევა. საქართველო ღვინის წარმოებისა და მოხმარების მრავალსაუკუნოვან ტრადიციებს ითვლის. ამ ტრადიციამ ქართულ გენში შპოვა ასახვა, რის გამოც ალკოჰოლიზმი არასდროს ყოფილა ქართველებისთვის სოციალური პრობლემა.

დღეს, ქართული ღვინის მოხმარების ტრადიციისა და რიგ სხვა მიზეზთა გამო, ქართველი ნარკოლოგების მონაცემებით, აღინიშნება ალკოჰოლიზმით დაავადებულ პირთა რაოდენობის ზრდა. როგორც უკვე აღვნიშნეთ, ალკოჰოლიზმის განვითარება მნიშვნელოვნად არის დამოკიდებული პირის გენეტიკურ-ბიოლოგიურ-ფსიქოლოგიურ ფაქტორებზე. ეს იმას ნიშნავს, რომ ალკოჰოლის ერთდარი რაოდენობითა და სიხშირით მიღების ზომითი ად-

კრიტიკიუების I ჯგუფი

ქვემოთ მოყვანილ კითხვებზე გაცემული პასუხი შესაძლებლობას მოგცემთ, თავად განსაზღვროთ, იმყოფებით თუ არა ალკოჰოლიზმით დაავადების წინარე მდგომარეობაში

1. გუნება-განწყობის გასაუმჯობესებლად ხომ არ იღებთ ალკოჰოლურ სასმელს?
2. საღამოს სახლიდან გასვლისას ხომ არ იღებთ ალკოჰოლს, მიუხედავად იმისა, მიდხართ საქმიან შეხვედრაზე თუ მეგობრებთან?
3. ხომ არ მიგაჩნიათ, რომ სადილობა ალკოჰოლის მიღების გარეშე მოსაწყენია?
4. სახლში დაბრუნებისას, ჩვეულებრივ, ხომ არ იღებთ ალკოჰოლის ულუფას?

5. ხომ არ იღებთ რაიმე ალკოჰოლურ სასმელს დღის განმავლობაში საუზმისა და სადილამდე?
6. სახლში დაბრუნებისას სიმთვრალის გამო ხომ არ გიხდებათ ხშირად თავის მართლება?
7. ხომ არ ამართლებთ ალკოჰოლის ხშირ და დიდი რაოდენობით მიღებას შემდეგი არგუმენტებით: „რა მექნა, დალევა დამაძაღეს“, „ეტყოება, სამუშაოზე ძალიან დავიბაღე“, „ძალიან ნერვიული სა-მუშაო მაქვს“, „შეხვედრი დიდი ხნის უნახავ ამხანაგს“ და სხვ.

კითხვების უმეტესობაზე დადებითი პასუხი ნიშნავს, რომ თქვენ გაქვთ ალკოჰოლიზმით დაავადების წინარე მდგომარეობა; იმ შემთხვევაში, თუ არ შეწყვეტთ ალკოჰოლის მიღებას, დაავადებით ალკოჰოლიზმით. სასურველია, მიმართოთ ექიმ-ნარკოლოგს რჩევისა და დახმარებისთვის.

კრიტიკიუების II ჯგუფი

ქვემოთ მოყვანილ კითხვებზე პასუხი მოგცემთ საშუალებას, თავად დაადგინოთ, ხართ თუ არა დაავადებული ალკოჰოლიზმით.

1. ხომ არ გაქვთ ეპიზოდები, როდესაც ერთი თვის განმავლობაში თითქმის ყოველდღე იღებთ ალკოჰოლს თრობამდე? ხომ არ არის ასეთი ეპიზოდების რაოდენობა წელიწადში ორზე მეტი?
2. ხომ არ გაქვთ ალკოჰოლის მიღების მუდმივი, ძლიერი სურვილი?
3. ხომ არ გქონიათ ალკოჰოლის მიღების სრული შეწყვეტის ან სასმელის მიღებაზე კონტროლის ორი ან მეტი წარუმატებელი მცდელობა?
4. ხომ არ შეგინიშნავთ, რომ მუდმივად ეძებთ ისეთ სიტუაციას, როცა შესაძლებელი იქნება ალკოჰოლის მიღება?
5. ხომ არ ამჩნევთ, რომ ალკოჰოლის მიღების გამო საშუალოს უხარისხოდ ასრულებთ?
6. ხომ არ ამჩნევთ, რომ ალკოჰოლის მიღების გამო თანამშრომლებს თქვენ მიმართ უარყოფითი განწყობა ჩამოყალიბდა?

7. ხომ არ დაინწყით ალკოჰოლის მიღება ნაკლებად ნაცნობ პირებთან ერთად, შეუფერებელ გარემოში?
8. ალკოჰოლის ხშირი მიღების გამო, ხომ არ დაგეწყით ფინანსური ან სამსახურებრივი პრობლემები?
9. ალკოჰოლის მიღების გამო, ხომ არ შეწყვიტეთ ან მნიშვნელოვნად შეამცირეთ დრო, რომელსაც უთმობდით სოციალური და საოჯახო მოვალეობების შესრულებას, ურთიერთობას ბავშვებთან, მეუღლესთან?
10. ამჩნევთ თუ არა, რომ ალკოჰოლის მიღების გარეშე გიჭირთ ფიზიკური თუ გონებრივი აქტივობა?

11. ჯანმრთელობის მდგომარეობაზე ალკოჰოლის მავნე გავლენის მიუხედავად, ხომ არ განაგრძობთ ალკოჰოლის დიდი ოდენობით მიღებას?
12. ალკოჰოლის მიღების შეწყვეტის პერიოდში ხომ არ გივითარდებათ შემდეგი სიმპტომები: გულისცემისა და სუნთქვის აჩქარება, არტერიული წნევის მომატება ან დაქვეითება, შემცივნება, გულისრევა, ლებინება, სისუსტე, ხელის კანკალი, მოუსვენრობა, სასმელის მიღების ძლიერი მოთხოვნა?
13. ხომ არ გავიწყდათ აგრესია ახლობლების მიმართ, იმის გამო, რომ ისინი ხშირად გირჩევენ ალკოჰოლის მიღების სიხშირისა და რაოდენობის შემცირებას?

თუ ოთხ კითხვაზე მაინც გაციტით დადებითი პასუხი ეს ნიშნავს, რომ თქვენ გაქვთ ალკოჰოლიზმით დაავადების წინარე ალკოჰოლიზმის ექიმის ბარევა მკურნალობა, როგორც წინა, უშედეგოა; ამიტომ გთავაზობთ, დაუყოვნებლივ მიმართოთ ექიმ-ნარკოლოგს დახმარებისთვის.

საქართველო და მსოფლიო

ესტუბრითი ჩვენს სანტს

პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

http://www.geworld.ge

მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოღაძე

ბაზათი ხელმძღვანელობს თბილისში პრესის კრინციკაში.

მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6

ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru

ISSN 2233-3894

9177223313890091